

**ROZSUDOK
V MENE SLO VENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Magdalény Zelinskej a sudkýň JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ľuboslavy Mniškovičovej v právnej veci žalobcu AML Slovakia, s.r.o., Košická Č. 3, Prešov, IČO: 36455776, zastúpeného JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom, so sídlom v Prešove, Hlavná Č. 1 I proti žalovanému Slovenskej obchodnej inšpekcii. Ústredný inšpektorát v Bratislave, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 14.marca 2005 Č. P/0768/07/04 na základe žaloby rozhodol **takto**:

Žalobu zamieta

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov konania.

Odôvodnenie:

Včas podanou žalobou sa žalobca domáha preskúmania Zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove zo dňa 6.12.2004 Č. P/0768/07/04, ktorým žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk z dôvodu porušenia povinnosti predávajúceho neklamať spotrebiteľa uvádzaním nejednoznačných a nejasných údajov, neuvádzať v typovej zmluve neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Navrhoval rozhodnutie žalovaného zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutie žalovaného považuje za nezákonné a nepreskúmateľné. Žalovaný ako odvolací orgán vôbec nebral do úvahy jeho námietky uvedené v odvolaní a rozhodol tendenčne v rozpore s platným zákonnými ustanoveniami. Nesúhlasí so záverom žalovaného, že v zmluvách a **nájme s právom** kúpy prenajatej veci nie je uvedená miera nákladov. V zmluve sú uvedené náklady vynaložené na splnenie predmetu zmluvy vo finančnom vyjadrení. Podľa jeho názoru neuvedenie percentuálnej výšky navýšenia nie je na škodu spotrebiteľa, pretože výšku uvádzanú predávajúcim je možné vyjadriť v percentách alebo priamo vo finančnom vyjadrení. Ak žalovaný tvrdí, že žalobca neuvedením percentuálnej sadzby nákladov porušil zákon č. 258/2001 Zz. o spotrebiteľských úveroch, s týmto záverom sa nestotožňuje, lebo táto právna kvalifikácia je podľa jeho názoru nesprávna, lebo tento zákon upravuje poskytovanie finančných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom spoločnosť uzatvára nájomné zmluvy s právom následnej kúpy prenajatej veci, tzv. lízingové zmluvy. Z tohto dôvodu nemohlo prísť zo Strany spoločnosti k porušeniu zákona a uloženie pokuty z tohto dôvodu je v rozpore so zákonom. Je mu vytýkané ujednanie v zmluvách o nájme s právom následnej kúpy, v ktorých je pre prípad neplatenia nájomného - splátok dohodnutá možnosť odstúpenia vo výške 50% z objednaného tovaru, ktorý aj nájomca užíva, pre prípad nevrátenia prenajatého tovaru po odstúpení od zmluvy, zmluvná pokuta vo výške 50%, 0,5% pokuta za omeškanie s nezaplatením splátky a ďalšiu pokutu vo výške 20% z celkovej ceny tovaru pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Ujednania o odstúpení a zmluvných pokutách pre tento prípad nepovažuje žalobca za také, ktoré by výrazne znevýhodňovali nájomcu. Zdôraznil, že ide o tovar, ktorý má nájomca v nájme, má hodnotu a ide o spotrebný tovar. Cieľom týchto sankcií bolo zabezpečiť, aby tovar, ktorý je vo vlastníctve prenajímateľa, bol aj zaplatený formou lízingu, a ak sa tak nestane, aby bol vrátený prenajímateľovi v nepoškodenom stave a samozrejme v čo najkratšej lehote. Pri nedodržaní týchto povinností sa prenajímateľ snaží

dohodnutými sankciami o to, aby nájomca splnil túto povinnosť a v prípade že tak neurobí, aby zaplatil na pokutách náklady, ktoré s týmto tovarom prenajímateľ mal. Keďže vo všetkých prípadoch ide o tovar spotrebný, aj keď sa ten vráti prenajímateľovi, jeho ďalšia predajnosť je nulová, prípadne za takú cenu, ktorá ani zďaleka nepokrýva obstarávacie náklady. Pri koncipovaní tejto zmluvy sa vychádzalo aj z reálnej skutočnosti, že ak nedôjde zo strany nájomcu k dobrovoľnému plneniu jeho zmluvných záväzkov, vymožitelnosť vrátenie tovaru súdnou cestou je neprimerane zdĺhavá, presahujúca jeden rok. Počas celej tejto doby však nájomca vec užíva ako vlastnú, opotrebuje ju, a po jej vrátení na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia je pre ďalší predaj nepoužiteľná. To znamená, že vec nemá po vrátení žiadnu reálnu hodnotu. a preto dohodnuté sankcie pre prípad nevrátenia veci v lehote v zmluve dohodnutej je podľa názoru žalobcu plne v súlade s dobrými mravmi. Uvedeným postupom si chráni vlastný majetok a za tým účelom využíva všetky právom dostupné prostriedky. Zdôraznil, že je nesporné, že vykonáva podomový predaj, a preto sa na neho vzťahuje zákon č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji. Podľa ustanovenia § 4 tohto zákona sa na právne vzťahy medzi predávajúcim a spotrebiteľom pri podomovom predaji vzťahuje Občiansky zákonník a osobitné predpisy, napr. zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, len ak tento zákon neustanovuje inak. Vychádzajúc z tohto zákonného ustanovenia pre posudzovanie zmluvných vzťahov je v prvom rade potrebné aplikovať zákon. 108/2000 Z.z., a až ak v ňom nie sú upravené vzniknuté vzťahy, je možné použiť Občiansky zákonník alebo iný zákon. Podľa jeho názoru vytykané nedostatky nie sú v rozpore so základným zákonom pre jeho činnosť, a teda neboli splnené podmienky pre uloženie pokuty. Celá právna klasifikácia uzatváraných zmlúv je podľa jeho názoru chybná a nie sú posudzované tieto vzťahy v zmysle právnych predpisov, ktoré ich upravujú. Má za to, že žalovaný vykladá jednotlivé ustanovenia zmlúv jednak v rozpore so zákonom a jednak vysoko účelovo a to výlučne v prospech kupujúceho, *neberúc* do úvahy reálne právne vzťahy a mieru rizík predávajúceho. Posudzovanie týchto zmlúv je podľa jeho názoru vysoko jednostranné a neobjektívne. Tento jeho názor potvrdzuje aj reálna skutočnosť a to v tom zmysle, že ak sa porovnajú lízingové zmluvy, ktoré sa podpisujú pri obstarávaní áut, technického zariadenia a iných hnutelných vecí, inými renomovanými lízingovými spoločnosťami napojenými na renomované banky s jeho zmluvami, kde ide o rovnaký typ zmlúv, tak podmienky lízingu pre nájomcu sú niekoľkonásobne nevýhodnejšie ako podmienky v zmluvách žalobcu. Nestretol sa s tým, aby kontrolný orgán akýmkoľvek spôsobom vytykal obsah týchto zmlúv. Len ako príklad uvádza zmluvu, ktorú uzatvára predajca automobilov Škoda, VW, AUDI, kde v prípade odstúpenia od kúpnej zmluvy aj z dôvodu vadného plnenia je kupujúci povinný zaplatiť predávajúcemu náhradu za používanie motorového vozidla vo výške 1.000,- Sk. Ďalej poukázal na to, že právny úkon podľa jeho názoru sa má posudzovať podľa jeho obsahu a nie pomenovania, a preto vytyka, že použitie výrazu odstúpenie a nie použitie výrazu zrušenie je klamlivé, zavádzajúce nájomcu, resp. kupujúceho, je nesprávna. V každom prípade následky sú rovnaké a pri minimálnej inteligencii kupujúceho, resp. nájomcu, je tento schopný pochopiť obsah tohto pojmu. V každom prípade akýmkoľvek spôsobom sa kupujúci, resp. nájomca vyjadrí v lehote 7 dní, že nechce tovar, žalobca to kvalifikuje ako zrušenie zmluvy v zákonnej lehote a bez ďalšieho prijme prevzatý tovar a vracia získané finančné prostriedky. Vo všetkých zmluvách je vymienené odstúpenie právo od zmluvy v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany kupujúceho, resp. nájomcu. Z tohto dôvodu je dohodnuté odstúpené, keď dôjde k odstúpeniu od zmluvy pre porušenie zmluvných povinností, plne v súlade so zákonom. žalobca ďalej namietal, že ak sa na ticho vzťahuje zákon Č. 108/2000 Zz., potom je možné pri porušení povinností uložených týmto zákonom uložiť pokutu len v zmysle § 14 zákona, ktorá je maximálne do výšky 100.000,-Skaz toho dôvodu uloženie pokuty vo výške 250.000,- Sk je podľa jeho názoru v rozpore so zákonom.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žabe navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že tvrdenie žalobcu o nezákonnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia považuje za neopodstatnené. Je toho názoru, že sa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. Zdôraznil, že posúdením kúpnych zmlúv ako aj zmlúv o následnej kúpe prenájatej veci, ktoré majú charakter typových zmlúv, bolo zistené uvádzanie neprimeraných podmienok, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. V kúpnych zmluvách boli ako neprimerané podmienky vyhodnotené

právo predávajúceho na zaplataenia poplatku vo výške 500,- Sk, právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z ceny neprevzatého tovaru, ak kupujúci neprevezme tovar v dohodnutom termíne, právo na zaplataenie odstupného vo výške 50% z ceny objednaného tovaru a nevyhnutných nákladov, keď predávajúci odstúpi od zmluvy, právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 50% z ceny nevráteného tovaru v prípade, ak spotrebiteľ nevráti tovar do 7 pracovných dní od odstúpenia od zmluvy, právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 50% z ceny tovaru pri zániku zmluvy z dôvodu neprevzatia tovaru v náhradnom termíne. Spotrebiteľ má však právo len na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z ceny nedodaného tovaru v prípade, ak sa predávajúci dostane do omeškania s jeho dodaním. Za neprímerané podmienky považuje aj v zmluvách o nájme s následnou kúpou veci zakotvené právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z obstarávacej ceny predmetu nájmu, ak spotrebiteľ nepoverí osobu oprávnenú na prevzatie a zaplataenie ceny predmetu nájmu počas svojej neprítomnosti. Právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z ceny tovaru, ak spotrebiteľ neprevezme predmet nájmu v náhradnom termíne, právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 50% z obstarávacej ceny pri zániku zmluvy z dôvodov neprevzatia tovaru nájomcom, právo na zaplataenie poplatku za uskladnenie vo výške 100,- Sk za každý deň uskladnenia, ak nájomca neprevezme tovar v zmluvne dohodnutom termíne, právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 50% z obstarávacej ceny a režijných nákladov, ak nájomca vypovie zmluvu pred dodaním tovaru, právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk za každý deň omeškania s vrátením predmetu nájmu, ak ho nájomca nevráti do 5 dní od zániku zmluvy, právo na zaplataenie odstupného vo výške 50% z ceny predmetu nájmu, pre neplataenie dohodnutých splátok nájomcom po dobu dlhšiu ako 2 mesiace alebo ak nájomca vedome uviedol pri uzatváraní zmluvy nepravdivé údaje, právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk za každý deň omeškania s vrátením predmetu nájmu. ak nájomca nevráti predmet nájmu do 5 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy prenajímateľovi. Týmto právam nájomcu zodpovedalo len právo spotrebiteľa na uhradenie zmluvnej pokuty vo výške 20% z ceny nedodaného tovaru, ak sa nájomca dostane do omeškania s dodaním tovaru. Podmienky uvedené v kúpnych zmluvách, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi žalovaný považuje v prípade odstúpenia od zmluvy zo strany kupujúceho do dodania tovaru, ktoré nebolo vykonané v zmysle zákona č. 108/2000 Z.z., má predávajúci právo uplatniť si svoje nevyhnutné náklady spojené s uzatvorením zmluvy a ďalej má nárok na odstupné vo výške 50% z ceny objednaného tovaru v zmysle kúpnej zmluvy a kupujúci je oprávnený odstúpiť od zmluvy do 7 pracovných dní bez udania dôvodu podľa 8 zákona č. 108/2000 Z.z. bez povinnosti platiť odstupné, inak je povinný platiť odstupné vo výške 50% z ceny tovaru. Sankcia použitá ako odstupné nebola vzhľadom na okolnosti prípadu použitá presne, jasne a ani nebola podložená príslušným ustanovením zákona oprávňujúcim takúto sankciu za daných podmienok použiť. V posudzovaných kúpnych zmluvách však nemohlo predávajúceму vzniknúť právo na zaplataenie odstupného, keďže tento inštitút nie je možné použiť v prípadoch, keď už došlo aspoň k čiastočnému plneniu alebo k prijatiu predmetu zmluvy. Žalovaný ďalej poukázal na to, že orgán prvého stupňa uložil pokutu vo výške 250.000,- Sk za porušenie ustanovenia § 5 ods. 1, § 23a ods. 2 písm. a/, b/ zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Ďalej poukázal na to, že žalobca ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania uzatváral **SO** spotrebiteľmi zmluvy o nájme s následnou kúpou prenajatej veci, ktoré mali charakter zmlúv o spotrebiteľskom úvere, keďže na základe nich boli poskytované spotrebiteľom peňažné prostriedky vo forme odloženej platby. V posudzovaných zmluvách o nájme bolo zistené, že spotrebiteľ nebol informovaný o ročnej percentuálnej miere nákladov, pričom tento údaj vzhľadom na charakter zmluvy mal byť spotrebiteľovi poskytnutý. Žalobca používa pojem navýšenie a tento nie je použitý takým spôsobom, aby bolo z neho spotrebiteľovi nepochybne jasné, že tento pojem predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov. Preto bolo v záujme právnej istoty nutné používať pojmy precízne a v súlade s právnym poriadkom SR. Zo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch navyše vyplýva skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj výpočet iných nákladov spojených zo spotrebiteľským úverom, preto tvrdenie žalobcu, že pod uvedeným pojmom navýšenie sa skrýva ročná percentuálna miera nákladov, nebolo akceptované. Zdôraznil, že v zmluvách zakotvený systém sankcií je neprímeraný a znevýhodňuje spotrebiteľa. Neprímeranosť a nevyváženosť práv a povinností strán nevidí žalovaný v tom, že zmluvy zakotvujú zmluvné pokuty alebo v ich výške, ale v tom, že zakladajú povinnosti a umožňujú sankčné postihy len jednej zmluvnej strane i to za právne nejasných podmienok.

Predávajúci i v prípade porušenia zmluvných podmienok z jeho strany nebol s výnimkou omeškania s dodaním tovaru zmluvne zaviazaný žiadnym sankčným postihom a spotrebiteľovi nebolo umožnené sa proti porušovaniu zmluvy zo strany žalobcu v rámci tohto zmluvného vzťahu nijako brániť. Ostatné skutočnosti, ktoré žalobca uvádza v žalobe ako je napr. ochrana vlastníckeho práva pred nedisciplinovanosťou kupujúcich, slabou vymožitelnosťou práva, snaha sankciami prinútiť spotrebiteľa dodržiavať podmienky zmluvy, nie sú skutočnosťami, na ktoré by mohol žalovaný prihliadnuť, keďže ním uvedené dôvody ho nemôžu zbaviť zodpovednosti za zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Tendenčný, vysoko účelový výklad jednotlivých ustanovení zmluvy spôsobom, ktorý odporuje zákonu, žalovaný odmieta. Zdôraznil, že zákon č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v ustanovení § 4 nevylučuje možnosť aplikácie Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý bol použitý vzhľadom na skutočnosť, že posudzované zmluvy mali charakter typových zmlúv v zmysle § 23a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal tiež na to, že v súvislosti s prípadmi porušovania Zákona o ochrane spotrebiteľa inými spoločnosťami má žalobca právo tak, ako každý spotrebiteľ, podať podnet na miestne príslušný inšpektorát slovenskej obchodnej inšpekcie v prípade podozrenia z porušenia tých všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorých súlad So zisteným skutkovým stavom slovenská obchodná inšpekcia kontroluje, keďže podnetom na slovenská obchodná inšpekcia nebráni, naopak ich využíva a napomáhajú jej pri efektívnom vykonávaní kontrolnej činnosti. Žalovaný ďalej poukázal na to, že nestotožňuje sa s právnym názorom žalobcu, že kupujúci, resp. nájomcovia sú schopní pochopiť obsah pojmu odstúpenie, keďže predmetné zmluvy umožňujú odstúpenie od zmluvy aj po jej čiastočnom alebo úplnom plnení. V prípadoch, ktoré sú predmetom správneho konania, už došlo k čiastočnému plneniu v rôznych štádiách, od zaobstarania objednaného výrobku predávajúcim až po čiastočnú alebo úplnú úhradu jeho ceny, preto sankcia označovaná ako odstúpenie nie je vzhľadom na okolnosti prípadu použitá presne, jasne a ani nie je podložená príslušným ustanovením zákona oprávňujúcim takúto sankciu za daných podmienok použiť. V zmluvných podmienkach formulované právo na odstúpenie od zmluvy do 7 pracovných dní bez udania dôvodu nebolo žiadnym spôsobom spochybnené. Ďalej poukázal žalovaný na to, že postih bol žalobcovi uložený podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa v zákonom stanovenej sadzbe.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutím zo dňa 6.12.2004 pod č. P/0768/07/04 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov uložil žalobcovi pre porušenie povinnosti predávajúceho neklamať spotrebiteľa zamlčovaním údajov o skutočnej úrovni nákupných podmienok, neuvádzať v typových zmluvách neprimerané podmienky a podmienky v rozpore s dobrými mravmi podľa § 5 ods. 1, § 23a ods. 2 písm. a/, b/zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov pokuta vo výške 250.000,- Sk. Rozhodnutie bolo založené na skutočnostiach identickým s vyjadrením žalovaného k žalobe.

Výšku pokuty prvostupňový orgán odôvodnil ustanovením § 24 ods. 1, 6 Zákona o ochrane spotrebiteľa s tým, že pri určení výšky pokuty prihliadal na skutočnosť, že zamlčaním údajov spotrebiteľa o výške ročnej percentuálnej miere nákladov pri poskytovaní spotrebiteľských úverov dojednaním neprimeraných podmienok a podmienok v rozpore s dobrými mravmi v typových zmluvách, ktorých obsah spotrebiteľ podstatným spôsobom neovplyvňuje, boh porušené práva spotrebiteľa chránené zákonom. Bolo prihliadnuté na celoštátnu územnú pôsobnosť účastníka správneho konania a na veľký rozsah uzatvorených zmlúv s týmito nedostatkami. Bolo prihliadnuté aj na značné množstvo sťažností ako dôsledok neprimeraných podmienok uvádzaných v typových zmluvách a na skutočnosť, že u navrhovateľa ide o opakované porušenie zákona v priebehu jedného roka, naposledy zistené pri kontrole dňa 19.3.2004. Po posúdení uvedených hľadísk prvostupňový orgán dospel k záveru, že porušenie povinností je možné považovať za závažné a protiprávne konanie žalobcu za spoločensky neprijateľné. Ďalej bolo dôvodené tým, že pokuta bola uložená aj napriek uvedeným skutočnostiam v spodnej hranici zákonnej sadzby, má sa preto za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom aj na represívne výchovnú funkciu a s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa domáha preskúmania postupu a zákonnosti žalovaného podľa druhej hlavy piatej časti Osp.

Podľa § 247 ods. 1, 2 - podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. V súvislosti s náležitosťami žaloby súd poukazuje na ustanovenie § 249 ods. 2 O.s.p., ktoré upravuje, že žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Tvrdenie, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu znamená, že žalobca zastúpený advokátom podľa ustanovenia § 250a O.s.p., vo vzťahu ku ktorému súd nemá poučovaciu povinnosť podľa ustanovenia § 5 ods. 2 o.s.p., je povinný v žalobe uviesť, ktoré konkrétne ustanovenia, ktorého právneho predpisu, boli rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím porušené. Takéto tvrdenie o nezákonnosti v žalobe okrem tvrdenia, že na žalobcom uzatvárané typové zmluvy nemožno aplikovať zákon č. 258/2001 Zz. o spotrebiteľských úveroch a tvrdenie, že pokutu bolo možné podľa § 14 zákona č. 108/2000 Zz. uložiť maximálne do výšky 100.000,- Sk, neobsahuje žiadne iné tvrdenia s poukázaním na konkrétne ustanovenie konkrétneho právneho predpisu, ktoré rozhodnutím žalovaného holi porušené.

Z administratívneho spisu vyplýva, že rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj bolo vydané na základe inšpekčného záznamu protokolu zo dňa 13.9.2004 a 20.10.2004, kedy kontrola bola vykonaná. Bolo konštatované. Že zo strany žalobcu došlo k porušeniu ustanovenia § 8 ods. 1, § 23a ods. 2 písm. a/, b/zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Podľa § 8 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa - nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok. Podľa § 23a ods. 2 písm. a/, b/ - typová zmluva nesmie obsahovať neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa názoru súdu rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj a následne rozhodnutie žalovaného o odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu vychádzajú z dostatočne zisteného skutkového stavu zodpovedajú citovaným ustanoveniam zákona č. 634/1992 Zb. V súvislosti s nekonkretizovanými námietkami žalobcu súd poukazuje na to, že predmetom tohto konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného a prvostupňového rozhodnutie, nie však posudzovanie platnosti či neplatnosti právnych úkonov vo vzťahu k typovým zmluvám, a teda zo strany žalobcu došlo k porušeniu ustanovenia § 8 ods. 1, § 23a ods. 2 písm. a., b/ Zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou žalovaného a na odôvodnenie rozhodnutia poukazuje.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že v predmetných veciach nie je možné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, súd jednak poukazuje na to, že táto námietka v odvolaní nebola uvedená a žalobca v žalobe nemôže uvádzať iné skutočnosti, aké boli uvádzané v odvolaní, napriek tomu považuje za potrebné uviesť, že podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR Č. 71/1996 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý predmet v I ods. I upravuje tak, že tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov

spotrebiteľa spojený s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, pričom negatívne vymedzenie aplikácie tohto zákona vyplýva z ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a/ až f/ a ods. 3.

Ustanovenie § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľa charakterizuje ako fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ak teda žalobca namieta, že vzhľadom na uzatvárané zmluvy nejde o spotrebiteľské úvery, súd sa s týmto jeho právnym názorom nestotožňuje.

Žalobcovi bola pokuta uložená podľa § 24 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý upravuje, že za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa ods. 6 - pri určení výšky pokuty sa prihliada na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.

Podľa názoru súdu v zmysle citovaných ustanovení prvostupňový orgán ale aj žalovaný postupovali a výšku pokuty náležite a presvedčivo odôvodnili. V súvislosti s tým súd poukazuje na to, že ak žalobca namieta, že pokuta podľa zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji mu mohla byť uložená ten do výšky 100.000,- Sk, súd poukazuje na to, že ustanovenie § 14 ods. 2 upravuje, že orgán dozoru môže predávajúcemu uložiť pokutu do 100.000,- Sk, ak porušil ustanovenia zákona č. 3, § 6 a § 11. ustanovenie § 3 upravuje, že podomový predaj možno vykonávať a/ v pracovných dňoch od ôsmej hodiny do devätnástej hodiny, b/ v dňoch pracovného pokoja od desiatej hodiny do pätnástej hodiny. Ustanovenie § 6 upravuje, že podomovým predajom sa nesmie predávať tovar alebo poskytovať služba, na ktorých predaj alebo poskytovanie bola predávajúcemu udelená koncesovaná živnosť podľa osobitných predpisov a ustanovenie § 11 upravuje zákaz predaja tak, že predávajúci nesmie spotrebiteľovi dodať tovar alebo poskytnúť službu, ktoré si spotrebiteľ neobjednal, ak súčasne s dodávkou takého tovaru alebo s poskytnutím takej služby žiada ich zaplatenie. Z rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že predmetom kontroly Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj nebolo porušenie ustanovenia § 3, § 6 a § 11 zákona Č. 108/2000Z.z.. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby je v súlade So zákonom, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, lebo žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 250k ods. 1 Osp.

V Prešove 25. mája 2006

Mgr. Magdaléna Želinská

predsedníčka senátu

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD v právnej vecí žalobcu AML Slovakia, s.r.o., so sídlom v Prešove, Košická č. 3, právne zastúpeného JUDr. Marekom Sahuľom, advokátom v Prešove, Hlavná Č. 111, proti žalovanému Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozska Č. 2, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0768/07/04 zo dňa 14.3.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. IS/54/2005-29 zo dňa 25.5.2006 takto

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudku Krajského súdu v Prešove, Čk. 1S/54/2005-29 zo dňa 25.5.2006, **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného P/0768/07/04 zo dňa 14.3.2005 v spojení s rozhodnutím inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj P/0768/07/04 zo dňa 6.12.2004, ktorým podľa § 24 ods.1 zák.č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o ochrane spotrebiteľa) bola žalobcovi uložená peňažná pokuta v sume 250.000,— Sk, pre porušenie povinností ustanovených v § 8 ods. 1, § 23a ods. 2, písm. a/, b/ zákona o ochrane spotrebiteľa — povinnosti predávajúceho neklamať spotrebiteľa uvádzaním nejednoznačných a nejasných údajov, neuvádzať v typovej zmluve neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami neuvádzať v typovej zmluve podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj bolo vydané na základe inšpekčného záznamu protokolu zo dňa 13.9.2004 a 20.10.2004, kedy kontrola bola vykonaná. Súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného, v medziach žaloby je v súlade so zákonom, preto žalobu podľa § 250j ods.1

Osp.

zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení právnym zástupcom včas odvolanie. Namietal, že prvostupňový súd nesprávne posúdil uzavreté zmluvy a bez ďalšieho si osvojil tvrdenia žalovaného, pričom vôbec nevyhodnotil obsah sporných zmlúv. Má za to, že ani jedna z napadnutých zmlúv nemá ustanovenia, ktoré by obsahovali neprímerané podmienky na škodu spotrebiteľa, zakladajúce nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Konajúci súd sa nevysporiadal s charakterom predaja a taktiež v spojitosti so sortimentom, ktorý tvoril predmet predaja, resp. nájmu. Vo všetkých prípadoch ide o spotrebný tovar, ktorý sa veľmi rýchlo morálne opotrebováva, a ktorý po veľmi krátkej dobe od jeho kúpy alebo prevzatia do užívania stráca svoju trhovú hodnotu a stáva sa nepredajným. Podľa jeho názoru dojednávanie sankcii za neplatenie nájomného je v súlade s platnou právnou úpravou ako I zmluvné pokuty, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody na náklady, ktoré mu reálne vznikajú pri porušení zmlúv. Nestotožňuje sa ani s tým, že v zmluvách sú nejasné, nezrozumiteľné a neurčité pojmy v súvislosti s pojmi „odstupné“ a „zmluvná pokuta“. Konajúci súd navyše neposudzoval zmluvy podľa č 14 Smernice EU č. 93/13/ECC, podľa ktorej sa nekalosť zmluvných podmienok hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb na ktoré bol zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.8.2006 poukázal na vyjadrenie k žalobe zo dňa 16.2.2006 a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že so všetkými žalobcom uvádzanými námietkami s žalovaný správny orgán dostatočne vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia Č. P/0768/07/04 zo dňa 14.03.2005, ako aj následne vo vyjadrení k žalobe. Zdôraznil, že nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán vidí v tom, že predávajúcemu z typových zmlúv na rozdiel od spotrebiteľa, nevyplývajú takmer žiadne povinnosti, ktoré by boli nad rámec povinností vyplývajúcich zo zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 Osp.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods.1 O.s.p a podľa § 246c, § 219 O.s.p napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd zistil, že skutkový stav — obsah písomných zmluvných podmienok v typových zmluvách, zistený žalovanými správnymi orgánmi i súdom prvého stupňa nie je sporný. Medzi účastníkmi konania je sporným právne vyhodnotenie týchto zmluvných podmienok, kvalifikované žalovaným ako porušenie ustanovení § 8 ods. 1, § 23a ods. 2, písm. a/, b/zákona o ochrane spotrebiteľa. Najvyšší súd sa stotožnil s právnymi dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Inšpektorátu SOI So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0768/07/04 zo dňa 6.12.2004, keď ako neprimerané podmienky v predmetných zmluvách vyhodnotil rozsah zmluvných povinností spotrebiteľa Zabezpečených zmluvnou pokutou v prospech predávajúceho a súčasne výšku zmluvnej pokuty, v nepomere k zabezpečeniu práv spotrebiteľa.

V časti právneho vyhodnotenia pojmu „odstupné“ ako neurčitého a nejednoznačného, použitého v typových zmluvách najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0768/07/04 zo dňa 6.12.2004, že použitie pojmu „odstupné“ v zmluvných podmienkach je zavádzajúce. Odstupné ako právny inštitút je kogentne a upravené v § 497 Občianskeho zákonníka a jeho zákonný obsah je iný ako uvádza žalobca v zmluvných podmienkach, zamieňa ho so zmluvnou pokutou. Podľa § 497, veta druhá Občianskeho zákonníka *kto zmluvu splní aspoň sčasti alebo prijme hod len čiastočné plnenie, nemôže už od zmluvy odstúpiť, ani keď poskytne odstupné*. Z uvedeného je zrejmé, že spotrebiteľ nemôže zrušiť zmluvu zaplatením odstupného po prevzatí tovaru. Odvolací súd konštatuje, že nezrozumiteľnosť a nejednoznačnosť dojednaných zmluvných podmienok vyplýva aj použitej techniky formulovania povinností kupujúceho v jednom celku, za sebou, pričom nie je zrejماً vzájomná nadväznosť jednotlivých viet, čo pripúšťa viaceré možnosti výkladu nielen pre spotrebiteľov bez právnického vzdelania, ale i právnikov tak, ako ich zistil žalovaný správny orgán. Najvyšší súd konštatuje, že výklad jednotlivých ustanovení zmlúv žalovaným (podrobne uvedené v odôvodnení napadnutých rozhodnutí), ich právne vyhodnotenie sú vecne správne a uloženie pokút žalobcovi je dôvodné.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c, § 224 ods. 1 Osp. v spojení s § 250k ods. 1. druhá veta O.s.p. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

V Bratislave, dňa 20. septembra 2007

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.

predseda senátu

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Otlílie Belavej a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Kauflaud Slovenská **republika v.o.s.**, Trnavská cesta 41/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, Nám. Martina Benku 9, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozska 32. Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/1139/05/2005 zo dňa 05.05.2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/1139/05/2005 zo dňa 05.05.2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj Č.: P/1139/05/2005 zo dňa 07.04.2005 **m e n í** v časti výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že žalobcovi-Kaufland Slovenská republika v.o.s. **u k l a d á** pokutu vo výške 50.000,- Sk. Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/1139/05/2005 zo dňa 05.05.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Žiline pre Žilinský kraj Č.: P/1139/05/2005 zo dňa 3 1.01.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie § 4 ods. 2 a § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (zákon o ochrane spotrebiteľa) za nedodržanie povinnosti podľa S vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických predmetoch (ďalej len vyhláška), ku ktorému porušeniu došlo dňa 15.12.2004 v prevádzke žalobcu Kaufland. Demänovská cesta, Liptovský Mikuláš.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli dodržané podmienky ich skladovania, keď tieto neboli oddelené od iných horľavých látok a taktiež neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhláškou o pyrotechnických predmetoch, keď tieto boli voľne vystavené a boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ nebol upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. V prevádzkarni bola tiež prekročená hmotnosť ponúkaných pyrotechnických predmetov triedy II 0358,80kg čo je v rozpore s ustanovením § 7 ods. 2 písm. a) vyhlášky, ktorá stanovuje maximálne množstvo na 100 kg. Uviedol, že zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov a že následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa a to právo na bezpečné podmienky predaja. Dôvodil, že vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov Ďalej namietal, že v zmysle zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o

zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 128/2002 Z.z.) kontroluje vnútorný trh Slovenská obchodná inšpekcia, nie jej inšpektoráty, resp. ústredný inšpektorát. Predmetné rozhodnutia považuje žalobca za nezákonné, nakoľko práva a povinnosti účastníkom konania môže ukladať len správny orgán určený zákonom a majúci právnu subjektivitu a v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) cit. zákona ukladá pokuty za porušenie právnych predpisov SOI pričom ani inšpektoráty ani ústredný inšpektorát nie sú správny orgánmi majúcimi právnu subjektivitu. Rozhodnutie teda podľa žalobcu vydal orgán, ktorý na to nebol oprávnený. Žalobca ďalej namietal, že obe rozhodnutia vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu, nakoľko uvedené porušenie ustanovení vyhlášky o povolenom množstve pyrotechniky a uložení izolovane od horľavých materiálov v prevádzkovej jednotke bob výnimočným stavom, keď pracovníci zapríčinili prekročenie povoleného množstva svojou nedbanlivosťou napriek upozorneniam, ktoré im boli adresované. Podľa žalobcu správny orgán nezisťoval ani dĺžku trvania protiprávneho konania a skutkový stav v rozsahu, ktorý je zo zákona povinný zistiť za účelom ustálenia závažnosti porušenia zákona a tým aj výšky pokuty.

Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. podľa ktorého je správny orgán povinný chrániť práva a záujmy fyzických a právnických osôb a správne orgány sú povinné postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Žalobca uvádza, že odvolací orgán nedal žalobcovi príležitosť, aby mohol svoje práva a záujmy účinne obhajovať, nakoľko nepovažoval za nutné vypočuť vedúceho prevádzky, ktorého výsluch bol potrebný na objasnenie charakteru protiprávneho konania, závažnosti veci, spôsobu, dĺžky a následkov porušenia povinnosti a miery zavinenia. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru, predmetné rozhodnutia, ktoré pri kvalifikácii protiprávneho konania vychádzajú z dvoch porušení právneho predpisu rozdielných čo do intenzity a závažnosti a ukladajú za tieto dve porušenia súhrnnú pokutu, neodôvodňujú, akou pokutou sú sankcionované jednotlivé osobitné porušenia právneho predpisu. Navyše z predmetných rozhodnutí nie je zrejmé, akými úvahami bol správny orgán pri hodnotení dôkazov, pri ukladaní sankcie a pri použití správnych predpisov vedený. Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že žalovaný neuviedol, prečo bola pokuta uložená vo výške 250000,- Sk a nereagoval na obranu žalobcu, že škodlivý následok nenastal. Z uvedených dôvodov považuje žalobca rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov.

V doplnení žaloby zo dňa 15.06.2006 ďalej žalobca napáda výrok rozhodnutia žalovaného, pretože konštatuje potvrdenie prvostupňového rozhodnutia a zároveň ukladá žalobcovi povinnosť zaplatiť 250.000,- Sk, čím nie je jasný rozsah povinností určeného subjektu, najmä nie je zrejmé, či ide o duplicitne uloženú pokutu. Nie je preto jasné, či v napadnutom rozhodnutí uložiť ďalšiu pokutu v rovnakej výške alebo mal na mysli zdôraznenie povinnosti uloženej prvostupňovým orgánom. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského Banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Skutočnosť, že porušenie ustanovenia vyhlášky o dodržaní podmienok skladovania a povinnej prítomnosti kvalifikovaného predavača bolo výnimočným stavom, zapríčineným nedbanlivosťou príslušných pracovníkov napriek opatreniam, ktoré boli urobené, predávajúceho zodpovednosti za uvedené nedostatky nezbavuje. Následné zabezpečenie skladovania povoleného množstva pyrotechnických výrobkov a zabezpečenie trvalej prítomnosti predavača taktiež nezbavuje predávajúceho zodpovednosti, nakoľko zodpovedá za protiprávny stav v čase kontroly. Znamená to, že jeho zodpovednosť existuje bez ohľadu na druh zavinenia. Keďže v inšpekčnom zázname zo dňa 15.12.2004 nebol popretý zistený skutkový stav a vo vysvetlivkách je uvedené vyjadrenie zodpovedného vedúceho, že v skladovaní a množstve zjedná nápravu, pokladá žalovaný tvrdenia o nedôslednom zistení skutkového stavu za irelevantné. Uvádza, že správny orgán umožnil zodpovednému vedúcemu OD Kaufland vyjadriť

sa v závere inšpekčného záznamu a aj v oznámení o začatí správneho konania správny orgán poučil účastníka o jeho práve vyjadriť sa k zisteným nedostatkom do 5 dní odo dňa doručenia predmetného oznámenia. K uloženiu súhrnnej pokuty za dve porušenia právneho predpisu žalovaný uvádza, že ide o porušenia právneho predpisu, ktoré spolu súvisia a zo samotného znenia zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva, že by zákon v takomto prípade vyžadoval uloženie samostatných pokút. Námietky navrhovateľa týkajúce sa subjektu oprávneného ukladať pokuty pokladá za neopodstatnené. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. je SOI orgánom štátnej správy, člení sa na Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave a jemu podriadené inšpektoráty. Podľa § 3 ods. 4 cit. zákona je inšpektorát v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 8 ods. 2 cit. zákona o odvolaní proti rozhodnutiu inšpektorátu rozhoduje ústredný inšpektorát. Vzhľadom na uvedené žalovaný považuje námietky žalobcu za neodôvodnenú, nemajúce právnu oporu v zákone a právne irelevantné. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa 244 a nasl. Osp. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 Osp. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 4 ods. 2 a 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. zákona č. 138/2004 Zz. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty, sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 4 ods. 2) zákona predávajúci je povinný dodržiavať pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb podmienky skladovania výrobkov určené výrobcami alebo osobitným predpisom tak, aby nedošlo k ich znehodnoteniu.

Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 3 ods.2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"), Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len "ústredný inšpektorát") a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len "inšpektorát"), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- tj inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4) inšpektorát e v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Zz. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podá o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods.1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 7 ods. písm. c) cit. vyhlášky pyrotechnické predmety sa musia uskladňovať oddelene od horľavých a ľahko zápalných látok. Podľa ods. 2 písm. a) pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 sa môžu za podmienok uvedených v odseku 1 uskladňovať aj v predajni, a to v množstve najviac 100 kg, ktoré však nesmie obsahovať viac ako 20 kg pyrotechnických zloží. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika. strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky Č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd o. i. zistil, že 15.12.2004 vykonali pracovníci prvostupňového správneho orgánu v prevádzke žalobcu Kaufland. Demänovská cesta, Liptovský Mikuláš kontrolu, výsledkom ktorej bolo zistenie, že v čase vykonania kontrolného nákupu pyrotechnických predmetov II triedy samoobslužným spôsobom nebol pri ponuke týchto výrobkov prítomný nikto, kto by upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu na používanie a ktorý by na požiadanie podal aj vysvetlenie na ich používanie, navyše táto informácia nebola inšpektorom podaná ani pri platení pyrotechnického výrobku, a tieto výrobky neboli oddelené od iných horľavých látok ako sú napr. darčekové papierové tašky, plastové hračky. V prevádzkarni bola tiež prekročená hmotnosť ponúkaných pyrotechnických predmetov triedy II. o 358.80kg, keď sa v ponuke spotrebiteľom nachádzali pyrotechnické predmety v celkovej hmotnosti 45880 kg, čo je v rozpore s ust. § 7 ods. 2 písm. a) vyhlášky. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam a uložené opatrenie na mieste spočívajúce v zákaze výkonu prevádzkovej činnosti na dva

prevádzkové alebo predajné dni do vykonania nápravy a odstránenia zistených nedostatkov. Dňa 17.12.2004 žalobca oznámil, že zistené nedostatky boli odstránené. Následne listom zo dňa 28.12.2004 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Žiline pre Žilinský kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 15.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa žalobca nevyjadril hoci bo o tejto možnosti poučený. Prvostupňový správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný, preto vo svojom rozhodnutí zo dňa 3.1.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržel povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — pozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s vyhláškou Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. a za nedodržanie povinnosti uloženej § 4 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná v časti výšky uloženej pokuty dôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, či sa v čase vykonanej kontroly nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. So spisov správnych orgánov súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly trvale prítomný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlene, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, tj. účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo - prostredníctvom zodpovedných zamestnancov- fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zřejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov - predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 8 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je možné podľa názoru súdu odstrániť ani písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare. Neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko ust. § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom

fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Je teda nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa. Skutočnosť, že porušenie ustanovení vyhlášky o povolenom množstve pyrotechniky a jej uložení izolovane od horľavých materiálov v prevádzke žalobcu bolo výnimočným stavom, zapríčineným nedbanlivosťou príslušných pracovníkov napriek upozorneniam, podľa názoru súdu nezbavuje predávajúceho zodpovednosti za uvedené nedostatky. Za dodržiavanie povinností ustanovených v zákone o ochrane spotrebiteľa nesie predávajúci- žalobca objektívnu zodpovednosť, ktorá existuje bez ohradu na druh zavinenia.

Námietku žalobcu týkajúcu sa subjektu oprávneného ukladať pokuty pokladá súd za neopodstatnenú. Podľa § 3 zákona č. 128/2002 Z.z. orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát“) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát“), a to pod písm. e) na Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Žiline pre Žilinský kraj. Inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Súd preto námietku žalobcu, že rozhodovali orgány, ktoré na to neboli oprávnené, považoval za nedôvodnú, keďže v správnom konaní konali orgány, ktorým postavenie správnych orgánov stanovil zákon.

Pokiaľ ide o námietku nezdôvodnenia výšky uloženej sankcie súd v zmysle svojej ustálenej judikatúry zisťoval, či rozhodnutie žalovaného nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom a dospel k záveru, že správny orgán sa podrobne zaoberal dôvodmi jej uloženia, rozsahom následkov, ktoré môže zanedbávanie bezpečnosti predpisov spôsobiť, tj. aj spoločenskou nebezpečnosťou takéhoto konania.

Námietku žalobcu o nezrozumiteľnosti výroku napadnutého rozhodnutie súd považuje za správnu, avšak túto žalobca uplatnil až v doplnení žaloby zo dňa 15.06.2006, teda po uplynutí lehoty na doplnenie žaloby, preto ju v zmysle tzv. koncentračnej zásady nemožno brať do úvahy ako ďalší žalobný dôvod. Súd však vo svojom rozhodnutí zmenu výšku uloženej pokuty tak, že žalobcovi uložil pokutu vo výške 50.000,- Sk a nakoľko výrok súdneho rozhodnutia nahrádza rozhodnutie žalovaného, súd konštatuje, že tento nedostatok rozhodnutia žalovaného možno považovať za zhojený. Podľa § 250i ods. 2 Osp., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 1 S Osp. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií, princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250.000,- Sk, súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 Osp. zväžil výšku uloženej pokuty v súvislosti So zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 15.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa realizoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch a predmety neboli uložené oddelene od iných horľavých

materiálov. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzala zamestnankyňa, ktorá mala potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Z uvedeného vyplýva, že konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak ako je to zapísané v inšpekčnom zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú. Na druhej strane ukládanie sankcii má význam tak represívny, ako a preventívny. Súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 50.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 Osp. a § 250i ods. 2 Osp. zmenu napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradil rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 250j ods. 6 Osp. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 Osp. Napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.

V Bratislave, dňa 3.06.2007
Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a sudcov JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Ľubomíra Šramka v právnej veci žalobcu: JURKI-HAVTON, s. r. O., so sídlom v Bratislave, Prístavná 2 zastúpeného JUDr. Martou Michalkovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 3 proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.: P10053106104 **Zo dňa 2 1.04.2005 rozhodol takto:**

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím označeným v záhlaví tohto rozsudku rozhodol o odvolaní žalobcu tak, že zmenil odvolaním žalobcu napadnuté prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu SOI, so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. P10053106104 zo dňa 05 .05.2004 tak, že žalobcovi za porušenie povinností ustanovených v § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) uložil peňažnú pokutu vo výške 250.000,- Sk podľa § 24 ods. 1 zákona s tým, že pokutu je povinný zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia uvedeného rozhodnutia v rozhodnutí na uvedený účet.

V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že preskúmaním veci v odvolacom konaní bolo zistené, že správny orgán prvého stupňa postihol žalobcu za porušenie § 3 ods. 1 písm. b) zákona pokutou vo výške 300.000,- Sk. Počas preskúmania napadnutého rozhodnutia bolo odvolacím správnym orgánom zistené, že nevyhovujúci vzhľad motorového benzínu 91 UNI je spôsobený aditívom, ktoré do uvedeného benzínu pridal výrobca. Aj keď táto skutočnosť neznamená, že predmetný výrobok príslušnej norme vyhovuje, relevantným spôsobom znižuje závažnosť charakteru protiprávneho konania žalobcu, pričom závažnosť charakteru protiprávneho konania a rozsah zodpovedností v prípade ďalších nedostatkov zostal nedotknutý. Z tohto dôvodu bola pokuta vo výške 300.000,- Sk, ktorá bola uložená žalobcovi prvostupňovým orgánom, podľa názoru žalovaného neodôvodnené vysoká a za primeranú sankciu považoval pokutu vo výške 250.000,- Sk. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté vo veci bore uvedeným spôsobom.

Žalovaný zdôraznil, že povinnosťou žalobcu bolo predávať výrobky v kvalite ustanovenej osobitnými predpismi, čo porušil. Inšpektormi SOI boli pri kontrole dňa 23.9.2003 na laboratórny rozbor odobraté vzorky štyroch druhov z predávaných pohonných motorových látok, a to: motorová nafta; benzín 91 HNI; benzín 95 UNI, benzín 95 Natural. Dňa 30.9.2003 boli uvedené vzorky s neporušenými plombami SOI dodané do skúšobného laboratória palív a mazív BEL/NOVOMAMN International s.r.o., Továrnska 14, Bratislava, kde boli dňa 13.11.2003 spracované. Dňa 20.11.2003 toto akreditované skúšobné laboratórium vydalo protokol o skúškach Č. 296/2003, v ktorom sa konštatuje, že vzorka BA 91 UNI Č. 4313 nevyhovuje STN EN 228 z dôvodu znečistenia a v destilačnej skúške; motorová nafta č.4316 nevyhovuje SIN EN 590 v bode vzplanutia. Podľa požiadaviek SIN EN 228 mal byť vzhľad posudzovaného benzínu jasný a číry (tabuľka Č. I cit. normy), no nebol. Podľa požiadaviek STN EN 228 je požiadavka na parameter - koniec destilácie - v ° C maximálne 210 (tabuľka Č. 4 cit. normy), no v konkrétnom prípade u vzorky č. 4313 bola nameraná hodnota 235 ° C. Podľa požiadaviek SIN EN 590 mal byť bod vzplanutia posudzovanej motorovej nafty minimálne nad 55 ° C (tabuľka Č. I cit. normy),

no analýzou bola zistená hodnota 29,5 O C. Za zistené nedostatky ako predávajúci v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ v plnom rozsahu zodpovedá žalobca, ktorý v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok. Žalovaný uviedol, že vo vzťahu k nedostatku týkajúceho sa nevyhovujúceho vzhľadu špecifikovanej vzorky benzínu bolo napadnuté rozhodnutie zmenené. Zdôraznil, že špecifikovaná vzorka bola počas obdobia medzi odberom a vykonaním analýz skladovaná správne a plynutie času v dĺžke 44 dní nemohlo mať vplyv na zmenu jej vzhľadu. Čo sa týka spochybnenia spôsobu relevantnosti výsledkov analýz vykonaných laboratóriom Slovnaft VILJRUP, a. s., odvolací správny orgán stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu. K námietke žalobcu týkajúcej sa oddeleného hodnotenia jednotlivých vykonaných kontrol žalovaný uviedol, že SOI ako štátny kontrolno-inšpekčný orgán je zo zákona povinná sankcionovať každé zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak boli teda nedostatky zistené v rôznych prevádzkarniach v spoločnosti žalobcu, jedná sa o viac protiprávných skutkov, ktoré musia byť individuálne - každý samostatným rozhodnutím sankcionované. Ohľadne výšky uloženej pokuty žalovaný uviedol, že pokuta v zmenenej výške 250.000,- Sk bola žalobcovi uložená odôvodnene, keďže bolo presne a spoľahlivo zistené, že benzín 91 UNI a motorová nafta, ktoré žalobca predával spotrebiteľom, nespĺňali kvalitatívne požiadavky stanovené príslušnou technickou normou. Uvedené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné, a to vzhľadom na hodnotu a množstvo predmetného výrobku a vzhľadom na nezastupiteľný význam benzínu pre spotrebiteľa. Charakter protiprávneho konania v danom prípade formoval rozsah odchýlky v prípade hodnoty parametra teploty konca destilácie, pričom odchýlku v rozsahu 25° C nemožno považovať za minimálnu. Závažnosť charakteru protiprávneho konania mimoriadne zvyšuje povaha zisteného nedostatku, keď bolo zistené, že bod vzplanutia kontrolovanej motorovej nafty bol 29,5 O C, hoci príslušnou normou je požadovaná hodnota 55 C. Poukázal na to, že horľavé kvapaliny s bodom vzplanutia nad 55 °C sú vyhláškou Ministerstva vnútra SR Č. 861/1999 Z. z., resp. Č. 961/2004 Z. z. hodnotené ako horľaviny III. triedy nebezpečnosti. Zrejme sú potom možné následky pri nedodržaní pravidiel zaobchádzania s horľavinami II. triedy nebezpečnosti. Okrem potencionálnych následkov ako sú reálne nebezpečenstvo ohrozenia majetku spotrebiteľov, možnosť ohrozenia životného prostredia v dôsledku spaľovania nekvalitných pohonných hmôt bolo následkom zisteného konania poškodené právo spotrebiteľa chránené dotknutým zákonným ustanovením, a to právo na kúpu kvalitných výrobkov. Spotrebiteľ bol teda vystavený predaju výrobku, ktorý vzhľadom na jeho kvalitatívne vlastnosti nemožno hodnotiť ako kvalitný, čo samo o sebe aj bez zohľadnenia vyššie uvedených skutočností znamená závažné narušenie jeho spotrebiteľských práv a narušenie rovnováhy vzťahu spotrebiteľ - predávajúci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný zastával názor, že pokuta bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a pričom správny orgán od uloženej pokuty očakáva nie len represívny ale aj preventívny účinok. Záverom uviedol, že podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal vrátane prvostupňového rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Ako dôvod žaloby uviedol nepreskúmateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a zároveň skutočnosť, že žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom. Zdôraznil, že žalovaný pri vydávaní svojho rozhodnutia porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 59 ods. 1 správneho poriadku, v zmysle ktorého je žalovaný ako odvolací orgán povinný preskúmať napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu a prihliadnuť aj na tie nedostatky, na ktoré nepoukázal v odvolaní účastník konania - žalobca. Túto povinnosť si žalovaný podľa názoru žalobcu nesplnil. Žalobca uviedol, že v oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán neuviedol výšku pokuty akú mieni žalobcovi v rozhodnutí uložiť, ani žalobcu nepoučil o tom, v akej výške mu môže uložiť pokutu a ani neuviedol, aké hľadiská sú relevantné pre určenie výšky pokuty. Týmto postupom nedal prvostupňový orgán žalobcovi príležitosť vyjadriť sa ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia k jeho podkladom a k výške pokuty. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný napriek tomu, že zmenu prvostupňového rozhodnutie znížením pokuty na 250.000,- Sk, sa dôsledne nevysporiadal s odvolaním žalobcu, ako ani s nedostatkami prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal nesprávne stanovenou právnou kvalifikáciou protiprávneho konania zo strany žalobcu zistením predajom nevyhovujúci vzorky benzínu

BA 91 UNI a nevyhovujúcej vzorky motorovej nafty. V tejto súvislosti žalobca poukázal na skutočnosť, že v danom prípade na svoje zistenie o protiprávnom konaní zo strany žalobcu bol prvostupňovým správnym orgánom a následne aj žalovaným aplikovaný nesprávny právny predpis. Výrobky „motorový benzín“ boli v čase odberu jednoznačne určené výrobky, ako to vyplýva z Opatrenia UMMS SR č. 177/2003 Z. z. (Príloha Č. 1 k opatreniu č. 177/2003 Z. z., por. č. 1 a 5). Právne vzťahy týkajúce sa určených výrobkov (podmienky ich uvádzania na trh, spôsob posudzovania ich zhody s technickými požiadavkami určenými príslušnými technickými normami), upravuje zákon č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody v znení neskorších predpisov, ktorý je „lex specialis“ voči zákonu o ochrane spotrebiteľa. Žalobca zdôraznil, že v zmysle § 1 písm. a/ zák. č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje spôsob ustanovovania technických požiadaviek na výrobky, ktoré by mohli ohroziť zdravie, bezpečnosť alebo majetok osôb alebo životné prostredie, teda atribúty na ochrane ktorých postavili odôvodnenie výšky uloženej pokuty prvostupňový správny orgán a následne aj žalovaný. Ďalej uviedol, že technické požiadavky na výrobky stanovujú technické normy, a v tomto prípade STN EN 228 a STN EN 590. Inak povedané norma STN EN je záväzná len pre prípady, že v nej stanovené technické požiadavky sa týkajú len určených výrobkov, pre ktoré platí režim zákona č. 264/1999 Z. z. v platnom znení. Ak by v prípade motorových benzínov odobratých ako vzorky na laboratórny rozbor nešlo v čase ich odberu o určené výrobky, na ktoré sa vzťahoval zákon č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov, v takom prípade by boli STN EN 228 a STN EN 590 stanovujúce technické požiadavky pre uvedené výrobky len normami platnými, nie však záväznými. (odobraté vzorky by nemuseli povinne spĺňať technické požiadavky tejto normy). Z týchto dôvodov je právne irelevantné aplikovanie § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa na zistenie prvostupňového správneho orgánu a tiež žalovaného v súvislosti s nevyhovujúcimi vzorkami odobratých benzínov, ako predaj výrobkov nezodpovedajúcich v predpísanej kvalite, čo jednoznačne dokumentuje aj odkaz č. 5/ v § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Ak teda záver žalovaného spočíva vtom, že bol zistený predaj benzínov, ktoré nezodpovedali SYN EN 228, a motorovej nafty nezodpovedajúcej požiadavkám STN EN 590 išlo evidentne o nezhodné určené výrobky a prípadný postih je možné uložiť len podľa zákona č. 264/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov. Žalobca ďalej v rámci žaloby namietal nedostatočné odôvodnenie výšky uloženej pokuty. V tomto smere zdôraznil, že žalovaný neodstránil nedostatok prvostupňového rozhodnutia a použil v podstate rovnaké odôvodnenie výšky pokuty ako prvostupňový správny orgán, ktoré však nemá oporu v žiadnom relevantnom podklade, ktorý by mal prvostupňový správny orgán, resp. žalovaný k dispozícii, resp. žiaden takýto relevantný podklad k dispozícii ani jeden správny orgán nemá. Vzhľadom na uvedené nedostatky odôvodnenie výšky pokuty žalovaného nemožno považovať za presvedčivé. Žalobca zdôraznil, že zákon o ochrane spotrebiteľa umožňuje správne orgánu uložiť pokutu v pomerne širokom rozsahu (až do výšky 500.000,- Sk a výšku uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale ten pri stanovení jej výšky musí prihliadať na závažnosť konania, jeho okolnosti a trvanie a tieto skutočnosti je povinný správny orgán v odôvodnení rozhodnutia náležite objasniť. Uvedenú požiadavku podľa názoru žalobcu nesplnil nie len prvostupňový správny orgán, ale ani žalovaný, z dôvodu ktorého sú žalobou napadnuté rozhodnutia nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Záverom žalobca poukázal na nerešpektovanie zásady stanovenej v § 3 ods. 4 správneho poriadku žalovaným, nakoľko je povinnosťou správnych orgánov dbať o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva alebo právom chránené záujmy môžu byť dotknuté. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na prejednanie predmetnej veci postupom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktorému predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O. s. p.) a na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. Zo žaloby vyplýva, že žalobca v rámci nej ako dôvody vymedzil dve skutočnosti. Ako prvú uviedol, že

žalovaný sa nezaoberal nesprávne stanovenou kvalifikáciou protiprávneho konania a aplikoval na vec nesprávny právny predpis. Ako druhý žalobný dôvod namietal, nedostatočné odôvodnenie výšky uloženej pokuty.

Týmto žalobnými dôvodmi bol stanovený rozsah preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia súdom.

Z dikcie ustanovenia § 59 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní je zrejmé, že odvolací orgán má rozsiahle oprávnenia nie len čo do rozsahu prieskumnej činnosti, ale aj vo vzťahu k spôsobu rozhodnutia o odvolaní. Odvolací orgán pri svojom rozhodovaní nie je viazaný návrhmi odvolateľa. Naopak zákon mu ukladá povinnosť zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov odvolania. Pri zmene rozhodnutia v dôsledku toho môže do konca preskúmané rozhodnutie zmeniť aj v neprospech odvolateľa (t. j. neuplatňuje sa zákaz *reformatio in peius*), ba dokonca môže rozhodnúť aj nad rámec návrhov odvolateľa (*reformatio in melius*).

V posudzovanom prípade odvolací orgán (žalovaný) dospel k záveru, že výška pokuty uložená žalobcovi za zistený správny delikt nebola *primeraná* charakteru protiprávneho konania a rozsahu jeho možných následkov, čo podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vysporiadal sa pritom logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu a tým aj primeranosti uloženej sankcie. Zo spisu žalovaného správneho orgánu vyplýva, že žalobcovi za porušenie povinností vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa bola uložená pokuta

v	sume	250.000,-	Sk.
---	------	-----------	-----

Podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný predávať výrobky a poskytovať služby v predpísanej alebo schválenej kvalite, ak je záväzne ustanovená alebo ak to vyplýva z osobitného predpisu, alebo v kvalite akú uvádza.

V správnom konaní bolo preukázané porušenie citovaných zákonných povinností. Pokuta v sume 250.000,- Sk bola žalobcovi uložená podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa tohto ustanovenia za porušenie povinností ustanovenej týmto zákonom uložia príslušné orgány predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi pokutu až do výšky 500.000,- Sk.

Sankciou je stíhané každé porušenie povinností vyplývajúcej zo zákona na ochranu spotrebiteľa, ktoré je zistené na strane predávajúceho, výrobcu, dovozcu alebo dodávateľa. ide o princíp objektívnej zodpovednosti týchto osôb a príslušný správny orgán (SOI) nemá povinnosť zisťovať zavinenie, resp. mieru zavinenia na strane sankcionovanej osoby. V preskúmvanej veci nebol žalobca postihovaný za priestupok, ale za iný správny delikt. Na konanie o správnom delikte sa nevzťahuje režim priestupkového práva. Správny orgán v konaní postupuje podľa zákona o správnom konaní. Podľa ust. § 24 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty sa prihliada na charakter protiprávneho konania a na rozsah jeho následkov.

Ak zákon o ochrane spotrebiteľa ukladá správny orgán pri uložení pokuty, prihliadnuť na charakter protiprávneho konania kontrolovaného subjektu, ako aj na rozsah následkov jeho konania, potom správny orgán musí zdôvodniť nielen v čom bol porušený zákon, ale musí zdôvodniť aj výšku uloženej pokuty. Zákon totiž umožňuje správny orgán uložiť pokutu v pomerne širokom rozsahu a výška uloženej pokuty závisí síce od subjektívneho hľadiska správneho orgánu, ale s prihliadnutím na charakter porušenia právneho predpisu jeho následky, prípadne výšku spôsobenej škody nielen materiálnej, ale aj morálnej. Tieto skutočnosti musí správny orgán vo svojom rozhodnutí uviesť. V posudzovanej veci žalovaný správny orgán rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil v intenciách ustanovenia § 24 ods. 1 a odstránil nedostatky prvostupňového rozhodnutia, ktoré je v rozpore s citovanými ustanoveniami. Žalovaný sa vysporiadal pritom logické a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu, a tým aj primeranosti uloženej sankcie.

Podľa ust. § 245 ods. 2 O. s. P., pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmvajúc súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Žalovaný ustálením skutkového stavu neprekročil medze správneho uváženia. Naopak jeho záver zodpovedá zásadám logického myslenia a má podklad vo vykonanom dokazovaní. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že správny orgán prvého stupňa mu nedal pred vydaním rozhodnutia možnosť vyjadriť sa k jeho podkladu, prípadne navrhnúť jeho doplnenie a námietku, že prvostupňový orgán, ako aj žalovaný aplikovali na vec nesprávny právny predpis a neplatnú normu, na tieto námietky súd nemohol prihliadnuť, nakoľko neboli uplatnené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Predmetom súdneho prieskumu môžu byť len tie námietky vznesené v žalobe (žalobné dôvody), ktoré už boli uplatnené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane a s ktorými sa musel žalovaný ako odvolací orgán vysporiadať vo svojom druhostupňovom rozhodnutí napadnutom žalobou. Inak by preskúvanie súdne konanie nahrádzalo inštitút odvolacieho konania ako nevyhnutného predpokladu na podanie žaloby na preskúvanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného súdom podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. Súd zároveň konštatuje, že aj keď odvolací správny orgán preskúmava napadnuté prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, nemôže predvídať všetky možné dôvody, ktorých použitie zo strany žalobcu, resp. účastníka konania, prichádza do úvahy. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalobcu, že žalovaný sa nevysporiadal s jeho námietkami, ktoré vzniesol v odvolaní, pretože z odvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný sa dôsledne zaoberal každou námietkou žalobcu, vysporiadal sa s ňou a vysvetlil, prečo považoval námietky za nesprávne, mylné alebo vyvrátené. Žalovaný zároveň ozrejmil, prečo považoval námietky žalobcu za nerozhodné, prípadne nesprávne a vyvrátené inými dôkazmi. Poukazovanie žalobcu na neodôvodnené rozdiely v zhodných prípadoch, pokiaľ ide o charakter protiprávneho konania a následné určenie výšky pokuty, čím žalovaný a ani prvostupňový orgán nerešpektovali zásadu stanovenú v § 3 ods. 4 správneho poriadku, podľa ktorého správne orgány dbajú na to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, nie je v danej veci relevantné. Zásada materiálnej rovnosti zakotvená vo vyššie citovanom ustanovení vychádza z ústavného princípu rovnosti osôb pre zákonom vyjadreného v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. V praxi to znamená, že správne orgány musia dodržiavať tento princíp vo vzťahu k osobám, o ktorých právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach rozhodujú v správnom konaní tak, aby nedochádzalo k ich diskriminácii. Podstata zásady spočíva v tom, že správne orgány sú povinné objektívne zhodné prípady rozhodovať zhodne. Uplatnenie zásady materiálnej rovnosti osôb v právnej praxi znamená, že aj pri aplikácii noriem pripúšťajúcich správnu úvahu, musí správny orgán vo všetkých skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch používať „rovnaký meter“. V prejednávanej veci však bol dôvodom zistených rozdielov vo výške uloženého postihu charakter a najmä rozdielny rozsah zisteného protiprávneho konania, za ktoré boli účastníci správneho konania postihovaní, na základe čoho súd dospel k záveru, že sa nejednalo o úplne zhodné prípady čo do rozsahu protiprávneho konania, a teda rozdiely vo výškach uložených pokút jednotlivými správnymi rozhodnutiami sú odôvodnené. Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že súd je oprávnený preskúmať iba to, či došlo zo strany správneho orgánu k výberu z niektorých dovolených možností, ale výber sám zásadne prieskumu nepodlieha. Ak je správne uváženie v súlade s pravidlami logického uvažovania, ak podmienky takej úvahy boli zistené riadnym procesným postupom, potom súd nemôže z tých istých skutočností vyvodzovať iné, alebo aj opačné závery, lebo by tým zasiahol do voľnej úvahy správneho orgánu. Aj v prejednávanej veci umožňoval zákon o ochrane spotrebiteľa uložiť pokutu žalobcovi v pomerne širokom rozsahu — do 500.000 Sk rozsah a výška uloženej pokuty závisela od voľnej úvahy správneho orgánu, avšak pri rešpektovaní hľadísk stanovených zákonom (charakter protiprávneho konania a rozsah jeho následkov). Súd na základe obsahu spisu nemohol dospieť k záveru, že žalovaný ustálením výšky pokuty ako výsledku voľnej úvahy prekročil medze správneho uváženia. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia súd nezistil žiadne skutočnosti svedčiacie o ukrátení práv žalobcu

tým, že bolo vydané napadnuté rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonom a ostatnými právnymi predpismi, vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahuje predpísané náležitosti (§ 46 správneho poriadku).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že postup žalovaného v danom prípade ako aj napadnuté rozhodnutie sú v súlade So zákonom. Preto žalobu podľa ust. § 250j ods. 1 O. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný právo na náhradu trov konania nepriznal.

JUDr. Jaroslava Fúrová
predsedníčka, senátu

V Bratislave, dňa 8. decembra 2005

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: P/0087/07/05 Zo dňa 01.07.2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č.: P/0087/07/05 zo dňa 0 1.07.2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj Č.: P/0087/07/05 zo dňa 23.03.2005 **m e n í** v časti výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že žalobcovi- **BILLA**, s.r.o. **u k l a d á** pokutu vo výške 200.000,- Sk.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0087/07/05 zo dňa 01.07.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj Č.: P/0087/07/05 zo dňa 23.03.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobou zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa S zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie pyrotechnických výrobkov. Podľa názoru žalovaného z vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/199 1 Zb. (ďalej len vyhláška) jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia. resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby. ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia §

8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a kde to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne predpisuje osobitný predpis aj e zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol. Správny orgán navyše vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že v tomto prípade išlo o opakované porušenie povinností predávajúceho, naposledy zistené kontrolou dňa 14. 12.2004.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil - tj. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej, resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláške takáto úprava absentuje, je zřejmé, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva. Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky, z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie.

Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorú vidí aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené !samoobslužný predaj pyrotechniky! a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona Č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu, Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Ďalej bolo zistené, že ani pri platení pyrotechnických predmetov nebol pri pokladni spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi bola umiestnená len písomná informácia v zmysle § 8 ods. 3 vyhlášky o podmienkach nákupu predmetnej pyrotechniky. Ďalej bolo zistené, že v čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol k dispozícii predavač, ktorý by spotrebiteľ a pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie čo vyplýva z presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v Spojení § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie

je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný zdôrazňuje, že neopieral svoje rozhodnutie o vyjadrenie Obvodného banského úradu č. 2747/2004 zo dňa 17.12.2004, v odvolacom konaní sa len vysporiadal s predloženým vyjadrením, na ktoré poukázal samotný žalobca vo svojom odvolaní a použil ho na podporu svojich tvrdení. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku ale aj skutočnosť, že v tomto prípade išlo o opakované porušenie povinností predávajúceho, naposledy zistené kontrolou dňa 14.12.2004, kedy bol vydaný záväzný pokyn, aby žalobca zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorý nebol splnený ako vyplynulo z opakovanej kontroly. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl, Osp. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 o.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná. V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia a jeho zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Zz. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozčovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000, Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie. c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, d/ zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, či informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov, f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov, g/ ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. inšpektor na základe výsledkov kontrol na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb zakáže do vykonania nápravy: 1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni, 3/ používanie neoverených určených meradiel. ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu,

Podľa § 8 ods.1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní. obchodný zákonník.

Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len, predavač") v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 23.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke Supermarket BILLA, s.r.o., Slovenská ul, Bardejov. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli voľne vystavené a v Čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi bola umiestnená len písomná informácia v zmysle ust. § 8 ods. 3 vyhlášky o podmienkach nákupu predmetnej pyrotechniky. Ďalej bolo zistené, že v čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol k dispozícii predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam a následne listom zo dňa 18.02.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 23.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa žalobca k dôvodu začatého správneho konania v lehote vyjadril listom zo dňa 23.02.2005, kde uviedol, že zabezpečil predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom zodpovedajúcim požiadavkám vyhlášky, ktorý nevyžadoval trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača, a že prítomní vyškolení pracovníci nie sú povinní chodiť za každým zákazníkom, ale poskytovať informácie na požiadanie. Navyše žalobca zabezpečil kontrolu kupujúcich tým, že oboznámil pokladničky o povinnosti kontrolovať či kupujúci spĺňajú stanovenú vekovú hranicu 18 rokov. ktorú nadštandardne zvýšil pre všetky druhy pyrotechniky. Prvostupňový správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný, preto vo svojom rozhodnutí zo dňa 23.03.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodrжал povinnosť, aby pri

predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji spotrebiteľa nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná v časti výšky uloženej pokuty dôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, či sa v čase vykonanej kontroly nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky Č. 536/1991 Zb.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, tj. účelu, ktorý zákonodarcu jeho prijatím sledoval. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo - prostredníctvom zodpovedných zamestnancov- fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zřejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov - predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je možné podľa názoru súdu odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare ako tomu bolo pri kontrole dňa 14.12.2004 a opakovanej kontrole dňa 23.12.2004.

Je teda nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko ust. § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Podľa § 250i ods. 2 Osp., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania

dospel k záveru. že o spore. o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom. V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií. princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 1000000,- Sk, súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 Osp. zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 23.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa realizoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzal zamestnanec, ktorý mal potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 50.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250i ods. 2 Osp. zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradil rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 250j ods. 6 Osp. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 Osp. Napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.

V Bratislave, dňa 06.06.2007

Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **BILLA** s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/1063/1/2004 zo dňa 01.07.2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/1063/1/2004 **ZO** dňa 01.07.2005v spojení s rozhodnutím inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/1063/1/2004 zo dňa 07.04.2005 **m e n í** v časti výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že žalobcovi- **BILLA**, s.r.o. **u k l a d á** pokutu vo výške 50.000,- Sk.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/1063/1/2004 zo dňa 01.07.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/1063/1/2004 zo dňa 07.04.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v plnom znení (ďalej ten zákon o ochrane spotrebiteľa).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie pyrotechnických výrobkov. Podľa názoru žalovaného z vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. (ďalej ten vyhláška) jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej

prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a kde to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne predpisuje osobitný predpis a je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil - tj. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej, resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláške takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva. Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky, z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie. Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorú vidí aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené samoobslužný predaj pyrotechniky! a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade § 5° zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi boli umiestnené len písomné oznamy v znení: „Zákaz predaja pyrotechnických predmetov osobám mladším ako 18 rokov. Dôrazne upozorňujeme na dodržiavanie návodu na používanie a odstránenie zlíhavky, uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadne ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kancelárii vedúceho” a druhý oznam „Pokyny k predaju pyrotechnických výrobkov : V priestoroch predajne sa nesmie vykonávať skúšobné zapalovanie pyrotechnických predmetov. Informácie o používaní pyrotechnických výrobkov na požiadanie poskytne pracovník v kancelárii filiálky. Kupujúcemu, ktorý na požiadanie pokladničky nepreukáže svoj vek, nebude výrobok predaný. V zmysle § 8 ods. 3 vyhl. 536/1991 Zb. je kupujúci povinný dodržiavať návod na používanie pyrotechnických predmetov. V zmysle vyhl. 536/1991 Zb., § 8 ods. 3 je kupujúci v rámci návodu na používanie pyrotechnických výrobkov povinný dodržiavať postup pri zlyhaní pyrotechnického predmetu. Ďalej bolo zistené, že v čase kontroly až do zaplattenia nákupu nebol k dispozícii predavač, ktorý by spotrebiteľ a pri

predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie čo vyplýva z presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať” návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný zdôrazňuje, že neopieral svoje rozhodnutie o vyjadrenie Obvodného banského úradu č. 2747/2004 zo dňa 17.12.2004, v odvolacom konaní sa len vysporiadal s predloženým vyjadrením, na ktoré poukázal samotný žalobca vo svojom odvolaní a použil ho na podporu svojich tvrdení. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. o.s.p. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 Osp. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade So zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade SO zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať Zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby")

- a/ zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1
- b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov. ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,
- c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,
- d/ zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,
- e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,
- f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,
- g/ ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb zakáže do vykonania nápravy:

- 1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

- 2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,
- 3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Zz. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods.1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník.

Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len, „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 16.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke Supermarket BILLA, s.r.o., Saratovská ulica, Bratislava. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli voľne vystavené a v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi boli umiestnené len písomné oznamy v znení: „*Zákaz predaja pyrotechnických predmetov osobám mladším ako 18 rokov. Dôrazne upozorňujeme na dodržiavanie návodu na používanie a odstránenie zlíhavky, uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadne ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kance/árii vedúceho a „ Pokyny k predaju pyrotechnických výrobkov: V priestoroch predajne sa nesmie vykonávať skúšobné zapalovanie pyrotechnických predmetov. Informácie o používaní pyrotechnických výrobkov na požiadanie poskytne pracovník v kance/árii filiálky. Kupujúcemu, ktorý na požiadanie pokladníčky nepreukáže svoj vek, nebude výrobok predaný. V zmysle vyhl. 536/91 Zz., § 8 ods. 3 je kupujúci povinný dodržiavať návod na používanie pyrotechnických predmetov. V zmysle vyhl. 536/91 Zz. , § 8 ods. 3 je kupujúci v rámci návodu na používanie pyrotechnických výrobkov povinný dodržiavať postup pri zlyhaní pyrotechnického predmetu “*. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam a následne listom zo dňa 24.02.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj

oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 16.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa žalobca k dôvodu začatého správneho konania v lehote vyjadril listom zo dňa 04.03.2005, kde uviedol, že zabezpečil predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom zodpovedajúcim požiadavkám vyhlášky, ktorý nevyžadoval trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača, a že prítomní vyškolení pracovníci nie sú povinní chodiť za každým zákazníkom, ale poskytovať informácie na požiadanie. Prvostupňový správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný, preto vo svojom rozhodnutí zo dňa 07.04.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržel povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom. vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná v časti výšky uloženej pokuty dôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, či sa v čase vykonanej kontroly nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky Č. 536/1991 Zb.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“, tj. účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo - prostredníctvom zodpovedných zamestnancov- fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov - predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov Tl. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je možné podľa názoru súdu odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 6.12.2004.

Je teda nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodne, nakoľko ust. § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Podľa § 250i ods. 2 Osp., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 Osp. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom. V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií, princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250.000,- Sk, súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 16.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa realizoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzala zamestnankyňa, ktorá mala potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 50.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 Osp. a § 250i ods. 2 O.s.p zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradil rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 250j ods. 6 Osp. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 Osp. Napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.

V Bratislave, dňa 06.06.2007

Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: bauMAX SR, spol. s r.o., Rožňavská 4, Bratislava, zastúpený: JUDr. Jaroslav Ružička, CSc., advokát, Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/1074/1/2004 zo dňa 01.07.2005, rozhodol takto :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.
Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/1 074/112004 zo dňa 01.07.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj Č.: P/1074/I/2004 zo dňa 14.04.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000.000,- Sk pre porušenie ustanovenia § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spočívajúce v nedodržaní povinnosti predávajúceho zabezpečiť riadny predaj výrobkov. Nezabezpečenie riadneho predaja pyrotechnických predmetov u triedy a podtriedy T1 z dôvodu ich samoobslužného predaja bez zabezpečenia obsluhy zaškoleným predavačom v zmysle požiadavky osobitného predpisu.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri samoobslužnom predaji pyrotechnických predmetov triedy II. nebol v Čase kontroly trvale prítomný kvalifikovaný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, ani dozorujúca osoba, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. Pyrotechnické predmety triedy „SCORPION SETMIX a Rímska svieca 20 ranová” boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti kvalifikovaného predavača. Ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie osobou odborne vyškolenou na predaj pyrotechnických výrobkov. Pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Vážení zákazníci, v prípade záujmu o pyrotechnické výrobky Vás radi obslúžime v oddelení záhrady alebo v najbližších informáciách.

Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť len prítomnosťou kvalifikovaného predavača na pyrotechnické výrobky v prevádzke ale aj zabezpečením trvalej prítomnosti predavača pri samotnom predávaní pyrotechnických predmetov. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj

pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne ustanovuje osobitný predpis. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, nakoľko nie je pravdou, že nebol Zabezpečený predaj pyrotechnických predmetov II. triedy kvalifikovanou osobou, pretože táto bola v čase kontroly v prevádzke prítomná. Dotyčný pracovník nebol prítomný len v momente vykonaného kontrolného nákupu SOI, čo však neznamená, že nebol Zabezpečený predaj kvalifikovanou osobou. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Zároveň žalobca požiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj č.: P/1074/1/2004 zo dňa 14.04.2005. Podľa žalobcu zákonodarca v § 5 citovaného zákona nestanovil predávajúcemu povinnosť zabezpečiť predaj pyrotechnických predmetov kvalifikovanou osobou. Žalobca považuje za právne irelevantné tvrdenie prvostupňového správneho orgánu, že absencia podania informácie o použití predmetných výrobkov je ohrožovaním zdravia a majetku spotrebiteľa. Považuje za dostačujúce, že písomné informácie o použití pyrotechnických predmetov obsahovali všetky tieto výrobky v ponuke. Preto podľa žalobcu ani nedošlo k porušeniu § 8 ods. 3 vyhlášky, v zmysle ktorého je predavač povinný kupujúceho upozorniť na dodržiavanie návodu na používanie a podať vysvetlenie k použitiu len na požiadanie. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že správny orgán v rámci rozhodovania O veci ako aj v samotnom rozhodnutí urobil vážne právne pochybenia v tom, že na zistené protiprávne konanie aplikoval nesprávny právny predpis. Uvádza, že žalobca bol pokutovaný podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností uložených vyhláškou k zákonu č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe (ďalej len „banský zákon“) Žalobca je názoru, že vyhláška je vykonávacím predpisom banského zákona, v zmysle ktorého je dozor nad dodržiavaním banského zákona a predpisov vydaných na jeho základe zverený do pôsobnosti banských úradov, a preto sankcie za jeho porušenie sú oprávnené ukladať len orgány štátnej banskej správy a nie SOI, tzn., že nie je ani vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona a jeho vykonávacích predpisov. Žalobca v žalobe tiež namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Preto podľa žalobcu nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre uplatnenie sankcie za jeho porušenie. V neposlednom rade žalobca napáda nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného. Podľa žalobcu žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti výroku stanovenú v § 57 ods. 2 správneho poriadku, keď z výroku nie je jasné, komu bola vlastne uložená určená povinnosť, nakoľko žalovaný v ňom len konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 05.09.2005 uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, bob voľne vystavené a boli predávané pri samoobslužnom, prístupnom pulte bez trvalej prítomnosti predavača. Pyrotechnické predmety boli predávané na ploche s voľným prístupom, pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Vážení zákazníci, v prípade záujmu o pyrotechnické výrobky Vás radi obslúžime v oddelení záhrady alebo v najbližších informáciách.“ V čase kontrolného nákupu nebol k dispozícii žiadny predavač (tj. ani dozorujúci, ani kvalifikovaný), ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie, čo vyplýva zo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8

ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pni predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača alebo dozorujúcej osoby na zaistenie vylúčenia akejkoľvek manipulácie s pyrotechnickými výrobkami pred ich oprávneným odberom kupujúcim. Písomné upozornenie uvedené na výrobku pni predaji pyrotechnických predmetov nepostačuje, čím považuje námietky žalobcu za neopodstatnené. Žalovaný uviedol, že pni stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho záväznosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona žalovaný uviedol, že podľa § 28a ods. 2 banského zákona na predaj pyrotechnických výrobkov sa vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je aj zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Preto túto námietku žalobcu považuje za neodôvodnenú. Žalovaný zároveň uviedol, že výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamietá a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdzuje, pričom v záverečnej časti výroku žalovaný špecifikoval účet a lehotu na zaplatenie uloženej pokuty, ktorú považuje za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu.

Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade **SO** zákonom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonitosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonitosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacieho konania podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce

sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") aj zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie, c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, d/ zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov, f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov, g/ ukladá pokuty.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 22.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke bauMAX SR na Bajkalskej ulici v Bratislave. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch.

Pyrotechnické predmety boli predávané na ploche s voľným prístupom a pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Vážení zákazníci, v prípade záujmu o pyrotechnické výrobky Vás radi obslúžime v oddelení záhrady alebo v najbližších informáciách.” Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam - protokol so záväznými pokynmi:

- 1/ aby vedúci prevádzkovej jednotky Ing. Csiffari Tibor oboznámil vedenie spoločnosti žalobcu do 23.12.2004;
- 2/ žalobca zabezpečí trvalú prítomnosť predavača s oprávnením na predaj pyrotechnických predmetov, pri predaji pyrotechnických predmetov do 23.12.2004;
- 3/ žalobca zabezpečí dodržiavanie vyhlášky SBU Č. 536/1991 Zb. o predaji pyrotechnických výrobkov § 8 vyhlášky — predaj PP, aby predavač pri predaji PP triedy II upozornil kupujúceho na dodržiavanie návodu na použitie na požiadanie podal vysvetlenie.

Dňa 16.03.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 22.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Nakoľko žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy v lehote 8 dní od doručenia oznámenia o začatí správneho konania, v ktorej sa mal možnosť vyjadriť k zisteným nedostatkom, prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 14.04.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosť, zabezpečiť riadny predaj výrobkov — nezabezpečenie riadneho predaja pyrotechnických predmetov II. triedy a podtriedy T1 z dôvodu ich samoobslužného predaja a bez zabezpečenia obsluhy zaškoleným predavačom v zmysle požiadavky osobitného predpisu, čím bol porušený S zákona č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Proti uvedenému rozhodnutiu sa včas odvolal žalobca. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 01.07.2005 odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná nedôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky Č. 536/1991 Zb.

V § 8 ods. 3 vyhlášky Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z § 8 vyhlášky však podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu ústne. Súd z vyššie uvedeného dôvodu preto pripúšťa možnosť, že predávajúci by sa mohol oprávnene domnievať, že povinnosť predavača upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie môže byť splnená aj tak, že pri predaji pyrotechnických výrobkov predavač umiestni v regáli s pyrotechnikou zreteľnú písomnú informáciu — leták /oznámi s upozornením pre kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie s možnosťou v prípade záujmu O bližšie informácie obrátiť sa na kvalifikovaného predavača, ktorý kupujúcemu na požiadanie podá vysvetlenie.

Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, teda povinnosti predávajúceho /predavača/ v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad, je možné predpokladať, že bude možná tak ústna ako aj písomná forma upozornenia. Napriek tomu, že takýto výklad citovanej vyhlášky je možný a nie je v priamom rozpore s textom tej to právnej normy, je súd toho názoru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ani pri zohľadnení možnosti rôznej interpretácie citovanej vyhlášky si žalobca povinnosť upozorniť kupujúcich na dodržiavanie návodu preukázateľne nesplnil žiadnym z uvedených spôsobov.

Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Je nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pni pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom alebo aspoň písomnou informáciou pni predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z hľadiska požiadaviek vyhlášky je preto nepostačujúce spotrebiteľa len informovať o tom, kde a kto mu podá ďalšie vysvetlenie. Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k názoru, že nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu síce nemôžu ísť na ujmu predávajúceho ale skutkový stav tak, ako je uvedený v inšpekčnom zázname dostatočne preukazuje, že žalobca sa v danom prípade nevysporiadal s povinnosťami stanovenými vyhláškou žiadnym z možných spôsobov jej výkladu a teda nezabezpečil predaj pyrotechnických predmetov spôsobom, ktorý by zohľadňoval špecifiká tohto druhu predávaného tovaru v porovnaní s tovarom bežnej spotreby. Ak by zákonodarca uvažoval o takom spôsobe predaja pyrotechnických výrobkov, ktorý by sa v podstate ničím nelíšil od predaja ostatného tovaru, nebol by v osobitnom právnom predpise špeciálne upravil podmienky tohto predaja. Aj keď samotný text § 8 ods. 3 vyhlášky pripúšťa rôzne spôsoby výkladu povinnosti predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie, bolo preukázané, že žalobca si túto povinnosť preukázateľne nesplnil, čím porušil § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd je názoru, že účel predmetnej vyhlášky zrejme smeroval k tomu, aby predaj pyrotechnických výrobkov nebol vykonávaný samoobslužným spôsobom, aj keď samotné znenie vyhlášky zákaz takéhoto predaja nestanovuje, resp. neprikazuje predaj cez pult. Napriek tomu by bolo podľa názoru súdu potrebné v záujme bezpečnosti pri následnej manipulácii s predmetným tovarom takýto predaj realizovať cez pult, bez možnosti voľného prístupu, za prítomnosti predavača s požadovanou kvalifikáciou, ktorý by kupujúcemu podal na požiadanie ďalšie potrebné vysvetlenia. K ďalším námietkam žalobcu súd uvádza nasledovné: K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona, súd poukazuje na § 28a ods. 2 banského zákona, podľa ktorého sa na predaj pyrotechnických výrobkov vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je aj zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Ďalej žalobca namieta skutočnosť, že vo výrokovej časti rozhodnutia žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti výroku, z ktorého nie je jasné, komu bola uložená určená povinnosť. K tomu súd uvádza, že výrok rozhodnutia odvolacieho orgánu obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamietá a prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje. Z uvedeného je jasné, kto sú účastníci správneho konania o odvolaní, pričom v záverečnej časti výroku je len špecifikácia účtu a lehoty na zaplatenie pokuty. Súd zároveň konštatuje, že vo výroku napadnutého rozhodnutia je nesprávne uvedené, že žalovaný potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu SOI So sídlom v Košiciach pre Košický kraj, pričom správne má byť uvedené, že potvrdené bolo rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj. Číslo prvostupňového rozhodnutia, dátum vydania sú uvedené správne. Vzhľadom na obsah odôvodnenia rozhodnutia žalovaného dospel súd k záveru, že ide len o zrejmu nesprávnosť, ktorá nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože už v prvom riadku odôvodnenia je správne uvedené, že ide o rozhodnutia Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj. Táto skutočnosť nebola namietaná žiadnym účastníkom konania a s poukazom na § 250i ods. 3 Osp. ide podľa názoru súdu o takú vadu, ktorá nemala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ žalobca namieta nevysporiadanie sa So skutočnosťou, že je protiprávne pokutovať žalobcu za

porušenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa porušením povinnosti pri predaji pyrotechniky ustanovenej vykonávacím predpisom - vyhláškou k banskému zákonu, súd je toho názoru, že pri predaji pyrotechniky sa musia dodržiavať ustanovenia banského zákona aj vyhlášky SBU, ktoré sú osobitnými predpismi upravujúcimi podmienky uskladňovania, predaja, nadobúdania a používania pyrotechnických výrobkov. Ak je predávajúci pri predaji povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom, tak to, čo je riadny a bezpečný spôsob, podrobne upravuje osobitný predpis. Na základe uvedeného považuje súd námietku žalobcu za neopodstatnenú. Vzhľadom na uvedené bol podľa názoru súdu postup žalovaného správneho orgánu zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade So zákonom. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a keďže je toto v súlade So zákonom, žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

V Bratislave, dňa 3 1.05.2006
Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Jany Henčekovej v právnej veci žalobcu: **bauMAX, spol. s.r.o.**, Rožňavská 4, Bratislava, *zastúpeného advokátom JUDr. Jaroslavom Ružičkom, CSc., Kapitulská 15, Bratislava,* proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 1. júla 2005, číslo P/1074/1/2004, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2006, Č. k. 2 S 207/05-23,

takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2006, Č. k. 2 S 207/05-23 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 1. júla 2005, číslo P/1074/1/2004 **zmeňuje** tak, že rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj zo dňa 14. apríla 2005, číslo P/1074/1/2004 zmeňuje vo výroku o výške uloženej pokuty tak, že žalobcovi podľa § 24 odsek 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov **u k l a d á** pokutu vo výške 50 000 Sk.

Vo výroku o vine pre porušenie povinnosti podľa 5§ zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého predávajúci je povinný predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie, nakoľko v čase kontroly dňa 22.12.2004 bolo zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy a podtriedy T1 nepredávala kvalifikovaná osoba rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj zo dňa 14. apríla 2005 číslo P/1074/1/2004 **potvrzuje**

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi čiastočnú náhradu trov konania **v sume 37 202 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku** na účet právneho zástupcu JUDr. Jaroslava Ružičku, CSc., vedený v UniCredit Bank Slovakia, a.s., číslo účtu 50542000/1111.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 1. júla 2005, číslo P/1074/1/2004, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a bolo potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj zo dňa 14. apríla 2005 číslo P/1074/1/2004 (v prvom odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku sa uvádza ako prvostupňový správny orgán Slovenská obchodná inšpekcia v Košiciach pre Košický kraj, ako sa to chybné uviedlo v napadnutom rozhodnutí, pričom vzhľadom na správne číslo konania krajský súd posúdil uvedené pochybenie ako zrejmu nesprávnosť a s poukazom na § 250i ods. 3 na ňu neprihliadol, ktorým bola žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) uložená pokuta vo výške 1 000 000 Sk pre porušenie povinnosti podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci je povinný predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie, nakoľko v čase kontroly dňa 22.12.2004 bolo zistené, že pyrotechnické

predmety II. triedy a podtriedy T1 boli predávané samoobslužne bez zabezpečenia obsluhy zaškoleným predavačom v zmysle požiadavky osobitného predpisu - § 8 ods. 2 a 3 vyhlášky Slovenského banského úradu zo 4. decembra 1991 č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (v znení vyhl. č. 398/1999 Z.z. - ďalej len vyhláška o pyrotechnických výrobkoch). Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, krajský súd vychádzal zo záveru, že postup žalovaného správneho orgánu bol zákonný, napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a preto námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného. Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel, rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zotrval na dôvodoch žaloby, podľa ktorých je výška uloženej pokuty neprimeraná a jej odôvodnenie nepreskúmateľné, keďže sa v ňom neuvádza, ako správny orgán kvalifikoval charakter protiprávneho konania, jeho závažnosť a dĺžku trvania vrátane hodnotenia miery zavinenia. Namietal nedostatky zákonnej úpravy a uviedol, že dozor nad dodržiavaním banského zákona a predpisov, vydaných na jeho základe

- teda aj vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch je zverený orgánom štátnej banskej správy, pričom SOI nie je orgánom štátnej banskej správy. Uviedol, že vadu prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, spočívajúcu v nedostatočnom a nepresvedčivom odôvodnení výšky uloženej pokuty nemohol odstrániť žalovaný ako odvolací orgán a že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s otázkou charakteru protiprávneho konania žalobcu, spôsobom, závažnosťou a časom trvania protiprávneho konania. Ďalej uviedol, že ani správny orgán prvého stupňa ani žalovaný objektívne nepreukázali následky protiprávneho konania. Tiež uviedol, že bez zohľadnenia všetkých zákonom stanovených kvalifikačných znakov protiprávneho konania a ich náležitých odôvodnení nie sú splnené zákonom o ochrane spotrebiteľa stanovené podmienky pre určenie výšky sankcie za jeho porušenie. Časť výroku považoval za nepreskúmateľnú pre nezrozumiteľnosť. Rozsudku krajského súdu vytýkal vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež to, že rozhodnutie krajského súdu vychádzalo z nedostatočne preukázaného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s odôvodnením rozsudku krajského súdu, týkajúcim sa vecnej príslušnosti žalovaného. Odôvodnenie rozsudku, týkajúce sa námietky žalobcu ohľadne nezrozumiteľnej výrokovej časti (rozhodnutia) žalovaného považoval za nepresvedčivé a protirečivé. Namietal ďalšie vady rozhodnutia, s ktorými sa krajský súd (podľa tvrdenia žalobcu) náležitým spôsobom nevysporiadal. Vytýkal tiež krajskému súdu, že neprihliadol na vážny procesný nedostatok, napriek tomu, že nebol predmetom žaloby a to skutočnosť, že príslušným na kontrolu vnútorného trhu a rozhodovanie vo veci ukladania pokút (§ 4 ods. 1, 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v platnom znení je výlučne Slovenská obchodná inšpekcia, nie jej inšpektoráty. Za chybu považoval označenie neexistujúceho správneho orgánu Ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave” miesto správneho „Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave”. Poukázal na iné prípady, kedy bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia boli uložené rôzne pokuty vo výškach 100 000 Sk, 250 000 Sk a v danej veci až 1 000 000 Sk.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na zistenia inšpektorov SOI kontrolou, vykonanou dňa 22.12.2004, z ktorých vyplynulo, že žalobca nezabezpečil predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie tak, ako mu to ukladá v nadväznosti na § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa osobitný predpis — vyhláška SBI č. 536J 1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, keďže ich predaj nebol zabezpečený kvalifikovanou osobou. Uviedol, že uvedenou kontrolou bolo presne a spoľahlivo zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy a podtriedy T1 boli voľne vystavené v ponuke pre spotrebiteľa a boli predávané samoobslužným spôsobom bez prítomnosti predavača s odbornou spôsobilosťou, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Mal za to, že len samotná prítomnosť kvalifikovaného predavača kdesi v prevádzke nie je z hľadiska bezpečného predaja pyrotechniky postačujúca. Uloženie pokuty vo výške 1 000 000 Sk považoval za primerané k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím

na šírku obchodných aktivít žalobcu a mal za to, že prvostupňový správny orgán sa v rozhodnutí o uložení pokuty kvalifikovane vysporiadal So všetkými predpokladmi odôvodnenia uloženia výšky pokuty. Pri určovaní výšky pokuty bol zohľadnený charakter výrobkov, ktoré svojimi vlastnosťami predstavujú zvýšené riziko ohrozenia oprávneného záujmu, pričom bola zohľadnená aj závažnosť zisteného nedostatku a jeho následky, spočívajúce v tom, že bez zabezpečenia predaja pyrotechnických predmetov stanoveným spôsobom môže dôjsť pri ich zakúpení k ohrozeniu majetku, resp. zdravia spotrebiteľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. júna 2006 číslo P/0980/08/05, ktoré pripojil žalobca k odvolaniu, pre jednal vec podľa § 212 a § 214 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné čiastočne vyhovieť. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 16. mája 2007 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistiť, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 14. apríla 2005 číslo P/1074/1/2004 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1 000 000 Sk pre porušenie zákonnej povinnosti náležite zabezpečiť predaj výrobkov. Kontrolou, ktorú vykonali inšpektori SOI v prevádzke bauMAX, spol. s r.o., Bajkalská 4, Bratislava dňa 22.12.2004, bolo zistené, že pri kontrolnom nákupe v celkovej hodnote 264 Sk, do ktorého zakúpili 2 druhy pyrotechnických predmetov druhej triedy (zmes pyrotechnických výrobkov SCORPION-SETMIX, Rímska svieca 20 ranová) boli predané samoobslužným spôsobom bez zabezpečenia obsluhy zaškoleným predavačom v zmysle požiadavky, stanovenej v § 8 ods. 2 a 3 vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Tým došlo k porušeniu povinnosti podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie, za čo je možné uložiť pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 1 000 000 Sk.

Vzhľadom na riziko, ktoré vyplýva z predaja pyrotechnických výrobkov je pri ich používaní potrebné dôsledne dbať na právne predpisy, upravujúce režim ich používania. V súvislosti s ich predajom sa preto predajca neriadi len zákonom na ochranu spotrebiteľa ale aj vyhláškou Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch číslo 536/199 izb., ktorá v ôsmich odsekoch ustanovenia § 8 upravuje podmienky ich predaja. Z obsahu pripojených spisov vyplýva správnosť záverov tak správnych orgánov oboch stupňov ako aj krajského súdu, že neboli dodržané zákonné podmienky predaja pyrotechnických výrobkov, ako ich ustanovuje uvedený § 8 vyhlášky č. 536/ 1991 Zb., pretože predavač s potrebnou kvalifikáciou nebol v čase kontrolného nákupu prítomný v priestore predaja pyrotechnických predmetov. Preto sa odvolací súd stotožnil So závermi správnych orgánov oboch stupňov ako aj krajského súdu, pokiaľ bola vyslovená zodpovednosť za správny delikt. Pretože zistenie neprítomnosti predavača s potrebnou kvalifikáciou v priestore predaja pyrotechnických predmetov sa viaže len k času vykonania kontrolného nákupu, považovať Najvyšší súd Slovenskej republiky uloženie pokuty vo výške 1 000 000 Sk za neprimerane prísne.

V Bratislave dňa 16. mája 2007

Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

ROZSU DOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Mariana Trenčana, v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P10414104104 zo dňa 13.06.2005, rozhodol takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/04 14/04/04 **ZO** dňa 13.06.2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P10414104104 zo dňa 15.02.2005 **m e n í** v Časti výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že žalobcovi-BILLA s.r.o. **u k l a d á** pokutu vo výške 50.000,- Sk.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0414/04/04 zo dňa 13.06.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P/0414/04/04 Zo dňa 15.02.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v plamom znení (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie pyrotechnických výrobkov. Podľa názoru žalovaného z vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. (ďalej len vyhláška) jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača, čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a kde to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne predpisuje osobitný predpis a je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť o tom, že konanie, ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované. Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom.

aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika, resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie, Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach.

Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil - tj. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej, resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláske takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob, akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva. Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky, z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadné narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie.

Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorú vidí aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené samoobslužný predaj pyrotechniky! a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláske Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi boli umiestnené len písomné oznamy v znení: „*Zákaz predaja pyrotechnických predmetov osobám mladším ako 18 rokov. Dôrazne upozorňujeme na dodržiavanie návodu na používanie a odstránenie zlíhavy, uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadne ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kance/árii vedúceho*“ a druhý oznam „*Pokyny k predaju pyrotechnických výrobkov V priestoroch predajne sa nesmie vykonávať skúšobné zapalovanie pyrotechnických predmetov. Informácie o používaní pyrotechnických výrobkov na požiadanie poskytne pracovník v kance/árii filiálky. Kupujúcemu, ktorý na požiadanie pokladničky nepreukáže svoj vek, nebude výrobok predaný. V zmysle § 8 ods. 3 vyhl. 536/1991 Zb. je kupujúci povinný dodržiavať návod na používanie pyrotechnických predmetov. V zmysle vyhl. 536/1991 Zb., § 8 ods. 3 je kupujúci v rámci návodu na používanie pyrotechnických výrobkov povinný dodržiavať postup pri zlyhaní pyrotechnického predmetu*“. Ďalej bolo zistené, že v čase kontroly až do zaplattenia nákupu nebol k dispozícii predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie čo vyplýva z presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Ani pri platení pyrotechnického predmetu triedy II pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná

trvalá prítomnosť predavača, nakoľko predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. Osp. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 Osp. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona,

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 128/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len „kontrolované osoby“) a/ zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, bi vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich

odstránenie, c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, d/zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, či informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov, f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov, g/ ukladá pokuty. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb zakáže do vykonania nápravy:

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,
3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy TI môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 16.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke Supermarket BILLA, s.r.o., Hviezdoslavova ul., Nitra. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli voľne vystavené a v Čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi boli umiestnené len písomné oznamy v znení: *„Zákaz predaja pyrotechnických predmetov osobám mladším ako 18 rokov. Dôrazné upozorňujeme na dodržiavanie návodu na používanie a odstránenie zlíhavky, uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadne ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kance/árii vedúceho“* a *„Pokyny k predaju pyrotechnických výrobkov: V priestoroch predajne sa nesmie vykonávať skúšobné zapalovanie pyrotechnických predmetov. Informácie o používaní pyrotechnických výrobkov na požiadanie poskytne pracovník v kancelárii filiálky. Kupujúcemu, ktorý na požiadanie pokladničky nepreukáže svoj vek, nebude výrobok predaný. V zmysle vyhl. 536/91 Zz., § 8 ods. 3 je kupujúci povinný dodržiavať“* návod

na používanie pyrotechnických predmetov. V zmysle vyhl. 536/91 Zz., § 8 ods. 3, je kupujúci v rámci návodu na používanie pyrotechnických výrobkov povinný dodržiavať postup pri zlyhaní pyrotechnického predmetu . Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam a následne listom zo dňa 14.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 16.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa žalobca vyjadril listom zo dňa 24.01.2005, kde uviedol, že zabezpečil riadne informovanie spotrebiteľa o vlastnostiach pyrotechniky a nebezpečenstvo z jej používania boli a sú uvedené v návodoch na používanie na všetkých predávaných výrobkoch a zároveň informačným letákom informoval spotrebiteľa o podmienkach nákupu predmetnej pyrotechniky v zmysle vyhlášky nakoľko je toho názoru, že prítomní vyškolení pracovníci nie

sú povinní chodiť” za každým zákazníkom, ale poskytovať informácie na požiadanie. Prvostupňový správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný, preto vo svojom rozhodnutí zo dňa 15.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač dozorujúca osoba pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná v časti výšky uloženej pokuty dôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, či sa v čase vykonanej kontroly nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť” predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona”, tj. účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač” pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať” len nepriamo - prostredníctvom zodpovedných zamestnancov- fyzických osôb. Pokiaľ” ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zřejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť”, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takýmto pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť” kontrola zo strany zamestnancov - predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1. iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je možné podľa názoru súdu odstrániť” písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť”, ako tomu bolo pri kontrole dňa 16.12.2004.

Je teda nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť” k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko ust. § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov” v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Podľa § 250i ods. 2 Osp., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať” zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne

vykonať” dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať” dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 Osp. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom. V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií, princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250.000,- Sk, súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 16.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa realizoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzala zamestnankyňa, ktorá mala potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Ukladanie sankcii má význam tak represívny, ako aj preventívny. Súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 50.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250i ods. 2 O.s.p. zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradil rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 250j ods. 6 Osp. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 Osp. Napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne. Krajský súd v Bratislave.

V Bratislave, dňa 06.06.2007 ‘J
Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Edity Bakošovej a sudcov JUDr. Ľubomíra Šramka a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., Bajkalská Č. 19/A, Bratislava, zast. advokátom: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. Č. 2, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská Č. 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P/0319/06/04 zo dňa 24. mája 2005, rozhodol takto

Súd napadnuté rozhodnutie žalovaného Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave zo dňa 24.5.2005 Č. P/03 19106/04 a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. P/0319/06/04 **Zo** dňa 18.2.2005 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ o.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0319/06/04 zo dňa 24.5.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj Č.: P/0319/06/04 zo dňa 18.2.2005 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil a zároveň uviedol, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť do 15 dní na účet vo výroku rozhodnutia uvedený.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre nedodržanie povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II. boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača a spotrebiteľ nebol informovaný na dodržiavanie návodu na používanie, čo bolo v rozpore s ust. § 8 ods. 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, čím došlo zo strany žalobcu k porušeniu ust. § 5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že pokuta bola uložená odôvodnene a v primeranej výške, pretože kontrolou bolo zistené, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II. neboli zabezpečené podmienky predaja týchto predmetov v súlade s vyhl. Č. 536/1991 Zb., keď tieto boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača, pričom spotrebiteľ *nebol* upozornený na dodržiavanie návodu na používanie. Zistené nedostatky nemožno považovať za zanedbateľné alebo menej závažné najmä s ohľadom na charakter predmetných výrobkov. Následkom takéhoto protiprávneho konania bolo porušené právo spotrebiteľa chránené ustanoveniami zákona č. 634/1992 Zb. a to právo na bezpečné podmienky predaja. Vzhľadom na zistené nedostatky pokuta uložená správnym orgánom bola uložená odôvodnene, v adekvátnej výške a odvolací orgán nezistil dôvod na jej zníženie, či zrušenie a očakáva od nej nielen represívny ale aj preventívny účinok. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že k tvrdým porušeniam z jeho strany nedošlo. Vyhláškou stanovenú povinnosť predávať pyrotechnické výrobky len osobami ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii splnil, pretože v každej filiálke sa vždy nachádza osoba, ktorá takéto predpísané školenie absolvovala. Pokiaľ ide o porušenie majúce spočívať v nedostatku trvalej prítomnosti dozorujúcej osoby pri predaji pyrotechnických výrobkov, vyjadrenie banského úradu v tomto smere je možné považovať za odporúčanie, nie však povinnosť, ktorá by bola uložená právnym predpisom. Preto neprítomnosť predavača trvale dozorujúceho pri predaji týchto výrobkov nie je postihnuteľnou okolnosťou. Banský

úrad nie je subjektom oprávneným podávať záväzný výklad zákona, preto za nedodržanie jeho odporúčaní nemožno žiaden subjekt sankcionovať. Rozhodnutím žalovaného sa žalobca cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa názoru žalobcu, zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, nestanovil však formu akou treba upozornenie vykonať. Je preto možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, pretože ustanovenia zákona dodržal. Ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť konkrétnu formu upozornenia, tak by ju výslovne v zákone uviedol. Tým, že takáto úprava absentuje, je zrejmé, že spôsob formy je na vôli subjektu predávajúceho tovar. Platné právne predpisy nevyžadujú trvalú prítomnosť preškoleného predavača. Dodržal stanovené povinnosti upozorniť spotrebiteľov na dodržanie návodu a na požiadanie vždy podal aj vysvetlenie. Nezákonnosť rozhodnutia treba vidieť aj v tom, že žalovaný neuviedol ako prihladol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Podľa názoru žalobcu, žalovaný mu uložil pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ust. § 46 zák. č. 71/1967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí, byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek, je nutné ho považovať za vadný akt. Uviedol tiež, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnuť taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva.

Zároveň žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu — inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č.: P/0319/06/04 zo dňa 18.2.2005.

Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými predpismi. Kontrolou bolo zistené, že v prevádzke žalobcu boli pyrotechnické predmety II. triedy predávané, bez trvalej prítomnosti predavača, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Predaj týchto výrobkov bol tak realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zák. Č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, resp. v rozpore s vyhl. Č. 536/1991 Zb.. V čase kontroly nebol prítomný žiaden predavač, ktorý by pri predaji spotrebiteľa upozornil na dodržanie návodu na používanie. Pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke je potrebná trvalá prítomnosť predavača. Predajom týchto výrobkov v rozpore s ust. § 8 ods. 2, 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s takýmito výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavania návodu na použitie, resp. mu nemôže byť podané vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nemohlo byť na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalobcu nepostihuje za tri porušenia zákona, ale za porušenie § 5 zák. Č. 634/1992 Zb., pretože nezabezpečil predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné používanie. Výšku postihu odôvodnil dostatočne, keďže z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Osp. v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 1 Osp.) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté.

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 v spojení s § 5 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na ktoré konanie sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť

záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok, ďalej len „SP“).

Zakotvená zásada zákonnosti vyžaduje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

Podľa § 46 SP, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 SP, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“), za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo obstarávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa ods. 6 cit. ust., pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.

Podľa § 5 cit. zák., predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.

Podľa ods. 2 cit. ust., Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len kontrolované osoby“)

a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1,

b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

d) zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov,

e) informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov,

f) využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov,

g) ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák., inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a) zakáže do vykonania nápravy

1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

4/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 cit. zák., kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky,

ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch, na predaj pyrotechnických predmetov sa vzťahujú osobitné predpisy (napr. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb., zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb.). Podľa § 8 ods. 2 cit. vyhl., predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa ods. 3 cit. vyhl., predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že dňa 22.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkarni žalobcu Billa s.r.o., ul. 29. augusta č. 36 v Banskej Bystrici. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo zistené, že tieto predmety sú predávané bez trvalej prítomnosti predavača pri predávaných pyrotechnických výrobkoch. V čase realizácie kontrolného nákupu nebola podaná žiadna informácia o spôsobe používania výrobkov. Zistený nedostatok bo odstránený v čase kontroly. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam, v ktorom bol žalobcovi uložený záväzný pokyn zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov v súlade s § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb.. Dňa 21.1.2005 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania, ku ktorému sa žalobca vyjadril listom zo dňa 24.1.2005 tak, že predaj pyrotechnických výrobkov zabezpečil spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Informovanie spotrebiteľa o vlastnostiach predávanej pyrotechniky zabezpečil návodmi na použitie na všetkých predávaných výrobkoch a zároveň *informačným* letákom. Zabezpečil tiež trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača v priestoroch predajne, ktorý na požiadanie poskytol potrebné informácie spotrebiteľovi. Prvostupňový správny orgán Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj vo svojom rozhodnutí zo dňa 18.2.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodrжал povinnosti predávajúceho tým, že pyrotechnické predmety triedy II boli predávané bez trvalej prítomnosti predavača a spotrebiteľ nebol informovaný na dodržiavanie návodu na používanie. Takéto konanie bolo v rozpore s § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb., čím bol porušený 5 zák. č. 634/1992 Zb. v platnom znení. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 24.5.2005 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Podľa názoru súdu z ust. § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie výrobku. V § 8 ods. 3 tejto vyhlášky je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Žalobca sa teda mohol oprávnene domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v tomto prípade splnil tým, že výrobok bol opatrený návodom na používanie a pri regáli s ponúkanými pyrotechnickými výrobkami umiestnil leták s upozorením *pre* kupujúcich, aby dodržiavali návod na používanie. Zároveň na letáku poskytol aj písomnú informáciu o tom, že v prípade záujmu o bližšie informácie, zákazník dostane na požiadanie podrobné vysvetlenie. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonávanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke žalobcu predavač, ktorý spĺňal podmienky kvalifikácie pyrotechnika stanovené v § 8 ods. 2 vyhl. č. 536/1991 Zb.. Napriek tomu, že žalobcom použitý výklad už vyššie citovaných ustanovení vyhl. č. 536/1991 Zb. týkajúcich sa predaja pyrotechnických výrobkov nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov daným postupom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zák. Č. 634/1992 Zb., ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a

poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Vzhľadom na to, že z vyhl. č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma ako má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, je zrejme, že povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Je však potrebné súhlasiť s názorom žalovaného, že pri predaji pyrotechnických výrobkov je potrebné s prihliadnutím na ich možné riziká pri nesprávnom použití, osobitne spotrebiteľov upozorniť na povinnosť dodržiavať bezpečnostné opatrenia pri používaní a manipulácii s takýmito nebezpečnými výrobkami. Podľa čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Podľa Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Článok 1 ods. 1 Ústavy ukladá aj zákonodarcovi povinnosť chrániť princípy právneho štátu vrátane právnej istoty. Jedným z jej prvkov je aj zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci (por. rozhodnutie Ústavného súdu SR Č. PLUS 15/98). Podľa nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 11.2.2004 PL.ÚS 15/03, je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľne pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty, ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu, jeden zo základných princíпов právneho štátu (II. US 22/95, II. US 48/97, II. US 30/99).

Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb., je upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Krajský súd v prejednávanej veci dospel k názoru, že nepresnosť zakotvených pojmov vo vyhláške alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Z tohto dôvodu súd dospel k záveru, že uložený záväzný pokyn zabezpečiť dodržiavanie § 5 vyhl. č. 536/1991 Zb. zo dňa 22.12.2004 dočieliť nápravu nezákonného stavu, keďže žalobca na jeho základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou. Záväzný pokyn daný kontrolným orgánom tak dočieliť nápravu nezákonného stavu. Súd zastáva názor, že až v prípade, ak by po tomto opatrení u predávajúceho neprišlo k náprave, bolo by namieste začať správne konanie, ktorého výsledkom by mohlo byť aj uloženie pokuty.

Z obsahu súdneho, ani administratívneho spisu nevyplýva, že by dochádzalo zo strany žalobcu k ďalšiemu porušovaniu zákonných ustanovení pri predaji pyrotechnických výrobkov, z čoho možno usúdiť, že vykonané opatrenie splnilo preventívny a výchovný účel. Súd preto posúdil uloženie pokuty vo výške 250.000,- Sk za neprimerané a použitie sankcie za nesprávne. Súd dospel k záveru, že správne orgány posúdili vec žalobcu nesprávne. Vzhľadom na hore uvedený záver krajský súd postupujúc podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p., správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., pretože vzhľadom na charakter tohto prípadu, keď žaloba síce bola dôvodná, avšak v dôsledku nejednoznačnosti právnej úpravy dochádzalo k rozdielnemu výkladu pojmov obsiahnutých vo vyhláške, posúdil tieto súd ako okolnosti osobitného zreteľa hodné a po ich *zvážení* dospel k záveru, že v danom prípade žalobcovi náhrada trov konania neprináleží.

V Bratislave, dňa 23. marca 2006

JUDr. Eliška Bakošová

predseda senátu

ROZSU DOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, v právnej veci žalobcu: BILLA, s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava, zastúpený JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. P/0319/06/04 zo dňa 24.5.2005, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave Č. k. 15 215/05-33 zo dňa 23.3.2006 takto rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave Zo dňa 23.3.2006, Č. k. IS 215/05-33 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. P/0319/06/04 zo dňa 18.2.2005 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu SOI So sídlom v Bratislave Č. P/0319/06/04 zo dňa 24.5.2005, v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 634/1 992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov vo výške 100.000,- Sk, ktorú je povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250 ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 24.5.2005 a rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj zo dňa 18.2.2005 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že z § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa názoru krajského súdu nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov alebo nejasnosti ich možného výkladu, nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Súd posúdil za neprimerané uloženie pokuty v sume 250.000,- Sk. Krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Proti rozsudku žalovaný podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenu rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodli tak, že sa žaloba zamieta. Uviedol, že podmienky riadneho a bezpečného predaja pyrotechnických výrobkov upravuje vyhláška SBÚ . 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V zmysle § 8 ods. 2 cit. vyhlášky predávať pyrotechnické predmety triedy II môžu len osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie vo vyhláškou stanovenom rozsahu v poverenej organizácii V zmysle § 8 ods. 3 cit. vyhlášky je predavač pri predaji pyrotechnických predmetov II a III triedy a podtriedy T1 povinný upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Kontrolou bolo zistené, že pyrotechnické predmety II triedy boli predávané bez prítomnosti predavača, ktorý by spotrebiteľov upozorňoval na dodržiavanie návodu na použitie a na požiadanie podal spotrebiteľovi vysvetlenie. Uviedol, že po zohľadnení kritérií, vyplývajúcich z § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa s prihliadnutím na rizikovosť uloženie pokuty v sume 250.000,- Sk, považuje za primerané.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu ako aj na nariadenom pojednávaní navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 510 ods. 2 OSP) preskúmal vec a podľa § 250a ods. 3 OSP a podľa § 220 OSP s použitím § 246c napadnutý rozsudok zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 2 OSP „ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy”.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tle vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 5 OSP vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení.

Podľa § 250j ods. 6 OSP správne orgány sú viazané právnym názorom súd u. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej len „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to:

- a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,

- g) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a

poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 24 ods. 1 za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku. b) výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku. Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried TO a T1.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II a III a triedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odparovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR. Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy Ti smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov. Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol v čase kontroly (dňa 22.12.2004) pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch trvale prítomný zaškolený predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, takže predaj bol vykonávaný samoobslužným spôsobom. Pri regáli s pyrotechnickými výrobkami bol v čase kontroly umiestnený písomný oznam pre zákazníkov, z ktorého vyplynulo, že v prípade záujmu o zakúpenie pyrotechnických výrobkov bude zákazníkom poskytnutá rada a oboznámenie ich s výrobkami a návodom zaškolenou osobou. V čase realizácie kontrolného nákupu (dňa 22.12.2004) nebola prítomná žiadna osoba, ktorá by podala informáciu o zaobchádzaní s pyrotechnickými výrobkami a tiež pri pokladni nebola podaná žiadna informácia. Z obsahu inšpekčného záznamu vyplynulo, že síce išlo o opakovanú kontrolu, predchádzajúca kontrola bola dňa 21.12. 2004 avšak bez zistenia závad, rovnako aj nasledujúca kontrola dňa 30.12.2004. Najvyšší súd SR nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o namietanú nepresnosť alebo nejasnosť zakotvených pojmov a z toho plynúcu jeho interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že text tohto ustanovenia nie je možné jednoznačne vyložiť pre prípad predaja pyrotechnických výrobkov samoobslužnou formou predaja, nakoľko z ustanovenia § 8 vyhlášky nevyplýva jednoznačne povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov ústne upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu. Podľa názoru krajského súdu sa žalobca mohol oprávnenne domnievať, že povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie si v danom prípade splnil tým, že pri predaji pyrotechnických výrobkov umiestnil v regáli oddelenia pyrotechniky leták s upozornením pre kupujúcich, aby dodržiavali návod na použitie a zároveň písomne upozornil kupujúcich, že v prípade záujmu o bližšie informácie, vysvetlenie zákazník dostane. Podľa krajského súdu, z vyhlášky č. 531/1991 Zb. jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rázny výklad. Nepresnosť vo vyhláške zakotvených pojmov samotných alebo nejasností ich možného výkladu, podľa krajského súdu nemôžu ísť na ujmu predávajúceho. Napokon krajský súd konštatoval, že uložené záväzne

pokyny docielili nápravu nezákonného stavu, keď žalobca na jeho základe zabezpečil pri predaji pyrotechniky prítomnosť pracovníka s odbornou spôsobilosťou. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 22.12.2004. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 250.000,- Sk, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p. zvážil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 22.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa uskutočňoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzalo písomné upozornenie na dodržiavanie návodu na použitie a manipuláciu s pyrotechnickými predmetmi. Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Preventívny význam postihu nespočíva iba v účinkoch vo vzťahu k žalobcovi. Postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvođený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprímerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Moderačné oprávnenie súdu, t.j. možnosť upustiť od potrestania, alebo znížiť výšku uloženej sankcie je dôvodné vtedy, ak ide o postih za správny delikt zrejme neprímeraný. Využitie moderačného oprávnenia súdu v zmysle § 250j ods. 5 O.s.p. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy vtedy, ak správny súd môže rozhodnúť o upustení od potrestania alebo znížení sankcie na základe skutkového stavu, ktorý zistili správne orgány, prípadne na základe dokazovania, ktoré vykonal súd. Nemôže ísť však o doplnenie dokazovania v zásadnom smere. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 100.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu (pričom bolo potrebné prihliadnúť najmä na skutočnosť, že sa nejednalo o opakované porušenie zákona zo strany žalobcu) primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho. S ohľadom na hore uvedené odvolací súd uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zenikovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: bauMAX SR, spol. s r.o., Rožňavská 4, Bratislava, zastúpený: JUDr. Jaroslav Ružička, CSc., advokát, Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/1074/1/2004 zo dňa 01.07.2005, rozhodol takto:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.
Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/1074/1/2004 zo dňa 01.07.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Košiciach pre Košický kraj Č.: P/1074/1/2004 zo dňa 14.04.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.000.000,- Sk pre porušenie ustanovenia § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spočívajúce v nedodržaní povinnosti predávajúceho zabezpečiť riadny predaj výrobkov. Nezabezpečenie riadneho predaja pyrotechnických predmetov u triedy a podtriedy T1 z dôvodu ich samoobslužného predaja bez zabezpečenia obsluhy zaškoleným predavačom v zmysle požiadavky osobitného predpisu.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri samoobslužnom predaji pyrotechnických predmetov triedy II. nebol v čase kontroly trvale prítomný kvalifikovaný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, ani dozorujúca osoba, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. Pyrotechnické predmety triedy „SCORPION SETMIX a Rímska svieca 20 ranová“ boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti kvalifikovaného predavača. Ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie osobou odborne vyškolenou na predaj pyrotechnických výrobkov. Pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Vážení zákazníci, v prípade záujmu o pyrotechnické výrobky Vás radi obslužíme v oddelení záhrady alebo v najbližších informáciách.“ Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť len prítomnosťou kvalifikovaného predavača na pyrotechnické výrobky v prevádzke ale aj zabezpečením trvalej prítomnosti predavača pri samotnom predávaní pyrotechnických predmetov. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia § 8 citovanej

vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne ustanovuje osobitný predpis.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, nakoľko nie je pravdou, že nebol zabezpečený predaj pyrotechnických predmetov II. triedy kvalifikovanou osobou, pretože táto bola v čase kontroly v prevádzke prítomná. Dotyčný pracovník nebol prítomný len v momente vykonaného kontrolného nákupu SOI, čo však neznamená, že nebol zabezpečený predaj kvalifikovanou osobou. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Zároveň žalobca požiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/1074/1/2004 zo dňa 14.04.2005. Podľa žalobcu zákonodarca v § 5 citovaného zákona nestanovil predávajúcemu povinnosť zabezpečiť predaj pyrotechnických predmetov kvalifikovanou osobou. Žalobca považuje za právne irelevantné tvrdenie prvostupňového správneho orgánu, že absencia podania informácie o použití predmetných výrobkov je ohrozaním zdravia a majetku spotrebiteľa. Považuje za dostačujúce, že písomné informácie o použití pyrotechnických predmetov obsahovali všetky tieto výrobky v ponuke. Preto podľa žalobcu ani nedošlo k porušeniu § 8 ods. 3 vyhlášky, v zmysle ktorého je predavač povinný kupujúceho upozorniť na dodržiavanie návodu na používanie a podať vysvetlenie k použitiu len na požiadanie. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že správny orgán v rámci rozhodovania o veci ako aj v samotnom rozhodnutí urobil vážne právne pochybenia v tom, že na zistené protiprávne konanie aplikoval nesprávny právny predpis. Uvádza, že žalobca bol pokutovaný podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti uloženej vyhláškou k zákonu č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe (ďalej len „banský zákon“) Žalobca je názoru, že vyhláška je vykonávacím predpisom banského zákona, v zmysle ktorého je dozor nad dodržiavaním banského zákona a predpisov vydaných na jeho základe zverený do pôsobnosti banských úradov, a preto sankcie za jeho porušenie sú oprávnené ukladať len orgány štátnej banskej správy a nie SOI, tzn., že nie je ani vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona a jeho vykonávacích predpisov. Žalobca v žalobe tiež namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Preto podľa žalobcu nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre uplatnenie sankcie za jeho porušenie. V neposlednom rade žalobca napáda nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného. Podľa žalobcu žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti výroku stanovenú v § 57 ods. 2 správneho poriadku, keď z výroku nie je jasné, komu bola vlastne uložená určená povinnosť, nakoľko žalovaný v ňom len konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 05.09.2005 uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené a boli predávané pri samoobslužnom, prístupnom pulte bez trvalej prítomnosti predavača. Pyrotechnické predmety boli predávané na ploche s voľným prístupom, pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Vážený zákazník, v prípade záujmu o pyrotechnické výrobky Vás radi obslúžime v oddelení záhrady alebo v najbližších informáciách.“ V čase kontrolného nákupu nebol k dispozícii žiadny predavač (t.j. ani dozorujúci, ani kvalifikovaný), ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie, čo vyplýva zo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača alebo

dozorujúcej osoby na zaistenie vylúčenia akejkoľvek manipulácie s pyrotechnickými výrobkami pred ich oprávneným odberom kupujúcim. Písomné upozornenie uvedené na výrobku pri predaji pyrotechnických predmetov nepostačuje, čím považuje námietky žalobcu za neopodstatnené. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho záväznosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona žalovaný uviedol, že podľa § 28a ods. 2 banského zákona na predaj pyrotechnických výrobkov sa vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je aj zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľ a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Preto túto námietku žalobcu považuje za neodôvodnenú. Žalovaný zároveň uviedol, že výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamietá a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdzuje, pričom v záverečnej časti výroku žalovaný špecifikoval účet a lehotu na zaplatenie uloženej pokuty, ktorú považuje za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 7 I/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec.

V súlade s § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie. Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk. Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie, c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, dl zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov, f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov, W ukladá pokuty. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtiedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 22.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke bauMAX SR na Bajkalskej ulici v Bratislave. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priam pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Pyrotechnické predmety boli predávané na ploche s voľným prístupom a pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Vážení zákazníci, v prípade záujmu o pyrotechnické výrobky Vás radi obslúžime v oddelení záhrady alebo v najbližších informáciách.“ Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb.

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam - protokol so záväznými pokynmi: 1/ aby vedúci prevádzkovej jednotky Ing. Csiffari Tibor oboznámil vedenie spoločnosti žalobcu do 23.12.2004;

2/ žalobca zabezpečí trvalú prítomnosť predavača s oprávnením na predaj pyrotechnických predmetov, pri predaji pyrotechnických predmetov do 23.12.2004;

3/ žalobca zabezpečí dodržiavanie vyhlášky SBU č. 536/1991 Zb. o predaji pyrotechnických výrobkov § 8 vyhlášky — predaj PP, aby predavač pri predaji PP triedy II upozornil kupujúceho na dodržiavanie návodu na použitie na požiadanie podal vysvetlenie.

Dňa 16.03.2005 inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 22.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Nakoľko žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy v lehote 8 dní od doručenia oznámenia o začatí správneho konania, v ktorej sa mal možnosť vyjadriť k zisteným nedostatkom, prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 14.04.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosť, zabezpečiť riadny predaj výrobkov — nezabezpečenie riadneho predaja pyrotechnických predmetov II triedy a podtriedy T1 z dôvodu ich samoobslužného predaja a bez zabezpečenia obsluhy zaškoleným predavačom v zmysle požiadavky osobitného predpisu, čím bol porušený § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Proti uvedenému rozhodnutiu sa včas odvolal žalobca. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 01.07.2005 odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná nedôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

V § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z § 8 vyhlášky však podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu ústne. Súd z vyššie uvedeného dôvodu preto pripúšťa možnosť, že predávajúci by sa mohol oprávnené domnievať, že povinnosť predavača upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie môže byť splnená aj tak, že pri predaji pyrotechnických výrobkov predavač umiestni v regáli s pyrotechnikou zreteľnú písomnú informáciu — letákom s upozornením pre kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie s možnosťou v prípade záujmu o bližšie informácie obrátiť sa na kvalifikovaného predavača, ktorý kupujúcemu na požiadanie podá vysvetlenie. Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, teda povinnosti predávajúceho /predavača/ v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačné a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad, je možné predpokladať, že bude možná tak ústna ako aj písomná forma upozornenia. Napriek tomu, že takýto výklad citovanej vyhlášky je možný a nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ani pri zohľadnení možnosti rôznej interpretácie citovanej vyhlášky si žalobca povinnosť upozorniť kupujúcich na dodržiavanie návodu preukázateľne nesplnil žiadnym z uvedených spôsobov.

Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Je nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom alebo aspoň písomnou informáciou pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z hľadiska požiadaviek vyhlášky je preto nepostačujúce spotrebiteľa len

informovať o tom, kde a kto mu podá ďalšie vysvetlenie. Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k názoru, že nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu síce nemôžu ísť na ujmu predávajúceho ale skutkový stav tak, ako je uvedený v inšpekčnom zázname dostatočne preukazuje, že žalobca sa v danom prípade nevysporiadal s povinnosťami stanovenými vyhláškou žiadnym z možných spôsobov jej výkladu a teda nezabezpečil predaj pyrotechnických predmetov spôsobom, ktorý by zohľadňoval špecifiká tohto druhu predávaného tovaru v porovnaní s tovarom bežnej spotreby. Ak by zákonodarca uvažoval o takom spôsobe predaja pyrotechnických výrobkov, ktorý by sa v podstate ničím nelíšil od predaja ostatného tovaru, nebol by v osobitnom právnom predpise špeciálne upravil podmienky tohto predaja. Aj keď samotný text § 8 ods. 3 vyhlášky pripúšťa rôzne spôsoby výkladu povinností predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie, bolo preukázané, že žalobca si táto povinnosť preukázateľne nesplnil, čím porušil § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd je názoru, že účel predmetnej vyhlášky zrejme smeroval k tomu, aby predaj pyrotechnických výrobkov nebol vykonávaný samoobslužným spôsobom, aj keď samotné znenie vyhlášky zákaz takéhoto predaja nestanovuje, resp. neprikazuje predaj cez pult. Napriek tomu by bolo podľa názoru súdu potrebné v záujme bezpečnosti pri následnej manipulácii s predmetným tovarom takýto predaj realizovať cez pult, bez možnosti voľného prístupu, za prítomnosti predavača s požadovanou kvalifikáciou, ktorý by kupujúcemu podal na požiadanie ďalšie potrebné vysvetlenia. K ďalším námietkam žalobcu súd uvádza nasledovné: K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona, súd poukazuje na § 28a ods. 2 banského zákona, podľa ktorého sa na predaj pyrotechnických výrobkov vzťahujú osobitné predpisy. Takýmito predpisom je aj zákon Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Ďalej žalobca namieta skutočnosť, že vo výrokovvej časti rozhodnutia žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti výroku, z ktorého nie je jasné, komu bola uložená určená povinnosť. K tomu súd uvádza, že výrok rozhodnutia odvolacieho orgánu obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamieňa a prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje. Z uvedeného je jasné, kto sú účastníci správneho konania o odvolaní, pričom v záverečnej časti výroku je len špecifikácia účtu a lehoty na zaplatenie pokuty. Súd zároveň konštatuje, že vo výroku napadnutého rozhodnutia je nesprávne uvedené, že žalovaný potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, pričom správne má byť uvedené, že potvrdené bolo rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj. Číslo prvostupňového rozhodnutia, dátum vydania sú uvedené správne. Vzhľadom na obsah odôvodnenia rozhodnutia žalovaného dospel súd k záveru, že ide len o zrejmu nesprávnosť, ktorá nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože už v prvom riadku odôvodnenia je správne uvedené, že ide o rozhodnutia Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj. Táto skutočnosť nebola namietaná žiadnym účastníkom konania a s poukazom na § 250i ods. 3 O.s.p. ide podľa názoru súdu o takú vadu, ktorá nemala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ žalobca namieta nevysporiadanie sa so skutočnosťou, že je protiprávne pokutovať žalobcu za porušenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa porušením povinnosti pri predaji pyrotechniky ustanovenej vykonávacím predpisom - vyhláškou k banskému zákonu, súd je toho názoru, že pri predaji pyrotechniky sa musia dodržiavať ustanovenia banského zákona aj vyhlášky SBU, ktoré sú osobitnými predpismi upravujúcimi podmienky uskladňovania, predaja, nadobúdania a používania pyrotechnických výrobkov. Ak je predávajúci pri predaji povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom, tak to, čo je riadny a bezpečný spôsob, podrobne upravuje osobitný predpis. Na základe uvedeného považuje súd námietku žalobcu za neopodstatnenú. Vzhľadom na uvedené bol podľa názoru súdu postup žalovaného správneho orgánu zákonný a napadnuté

rozhodnutie bolo vydané v súlade So zákonom. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a keďže je toto v súlade So zákonom, žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

V Bratislave, dňa 31.05.2006

Mgr. Viliam Pohančenič

predseda senátu

**ROZSUDOK -
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: BILLA s.r.o., Bajkalská 19/A, Bratislava. zastúpený: JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. 2, Bratislava, proti žalovanému: **Ústredný** inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/1061/1/2004 zo dňa 13.07.2005, rozhodol takto:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Č.: P/1061/1/2004 Zo dňa 13.07.2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/1061/1/2004 zo dňa 12.04.2005 in e n v časti výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že žalobcovi- BILLA s.r.o. **u k l a d á** pokutu vo výške 100.000,- Sk.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/1061/1/2004 zo dňa 3.07.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj Č.: P/1061/L'2004 zo dňa 12.04.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné Zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 500.000,- Sk pre porušenie povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie podľa § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti predavača. Ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie pyrotechnických výrobkov. Podľa názoru žalovaného z vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/199 1 Zb. (ďalej len vyhláška) jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť iným spôsobom ako zabezpečením trvalej prítomnosti predavača. čo vylučuje nielen písomnú, ale aj inú formu. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a kde to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne predpisuje osobitný predpis a je zákonom postihovaný za nedodržanie uvedených povinností, ťažko možno hovoriť o tom, že konanie. ktoré bolo zistené kontrolou, nie je zákonom sankcionované.

Žalovaný preto tvrdenia žalobcu, že spôsob informovania môže určiť predávajúci, odmietol. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že žalobca dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, riadne upozornil kupujúcich na dodržiavanie návodu a v každej filiálke žalobcu bola vždy prítomná osoba s kvalifikáciou pyrotechnika. resp. osoba, ktorá úspešne absolvovala príslušné školenie a ktorá podávala na požiadanie vysvetlenie. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Podľa žalobcu zákonodarca iba stanovil povinnosť upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, avšak nestanovil formu upozornenia. Preto je možné konštatovať, že ak žalobca považoval za vhodné realizovať upozornenie písomnou formou, nie je možné ho za túto skutočnosť sankcionovať, nakoľko splnil a dodržal ustanovenia zákona. Podľa žalobcu, ak by zákonodarca mal v úmysle stanoviť formu, tak by ju výslovne upravil - tj. uviedol by, že upozornenie má byť v písomnej, resp. v ústnej forme. Tým, že vo vyhláske takáto úprava absentuje, je zjavné, že spôsob. akú formu zvolí a akú formu považuje za účinnejšiu a vhodnejšiu, je výlučne na subjekte, ktorý tovar predáva. Žalobca ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 3 vyhlášky, z ktorého vyplýva, že v druhej časti vety bola stanovená povinnosť predavača na požiadanie podať vysvetlenie. Z výkladu tejto vety je podľa žalobcu možné skonštatovať, že k naplneniu ustanovenia tejto časti vety je nevyhnutné aktívne konanie osoby, ktorá svojim úmyselným a zjavným konaním vyvinie činnosť smerujúcu k získaniu širších informácií ohľadne narábania s predmetným tovarom. Vzhľadom k tomuto zneniu je možné predpokladať, že pri vzniku tejto situácie bude možná ústna forma. Podľa žalobcu k porušeniu predmetnej povinnosti zo strany žalobcu neprišlo, nakoľko na požiadanie bolo vždy zákazníkovi preškoleným predavačom poskytnuté vysvetlenie.

Žalobca v žalobe ďalej namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorú vidí aj v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláske nie sú stanovené samoobslužný predaj pyrotechniky a teda konal nad rámec zákona. Takéto konanie je neakceptovateľné a neprípustné. Poukázal na ustanovenie § 46 zákona č. 71/1 967 Zb., podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade So zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V prípade, ak rozhodnutie nespĺňa niektorú z týchto požiadaviek zákona, je nutné ho považovať za vadný akt. Žalobca tiež uviedol, že podľa jeho názoru, ak právny predpis pripúšťa možnosť rôzneho výkladu, je treba odmietnu taký výklad, ktorý odporuje predpisom ústavného práva. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláske Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané samoobslužným spôsobom; bez trvalej prítomnosti predavača. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi boli umiestnené len písomné oznamy v znení: „*Zákaz predaja pyrotechnických predmetov osobám mladším ako /8 rokov. Dôrazne upozorňujeme na dodržiavanie návodu na používanie a odstránenie zlíhavky, uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadne ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kance/árii vedúceho a druhý oznam „Pokyny k predaju pyrotechnických výrobkov V priestoroch predajne sa nesmie vykonávať skúšobné zapalovanie pyrotechnických predmetov. Informácie o používaní pyrotechnických výrobkov na požiadanie poskytne pracovník v kance/árii filiálky. Kupujúcemu, ktorý na požiadanie pokladničky nepreukáže svoj vek, nebude výrobok predaný. V zmysle § 8 ods. 3 vyhl. 536/J 991 Zb. je kupujúci povinný dodržiavať návod na používanie pyrotechnických predmetov. V zmysle vyhl. 536/1991 Zb..§ 8 ods. 3 je kupujúci v rámci návodu na používanie pyrotechnických výrobkov povinný dodržiavať postup pri zlyhaní pyrotechnické ho predmetu“*. Ďalej bolo zistené, že v čase kontroly až do zaplatenia nákupu nebol k dispozícii predavač, ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie čo vyplýva z presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača, nakoľko

predávajúci prenáša nebezpečenstvo spojené s manipuláciou s uvedenými výrobkami na spotrebiteľa, keďže tento nie je upozornený na nevyhnutnosť dodržiavať návod na použitie, resp. mu nemôže byť podané potrebné vysvetlenie, keďže sa zodpovedný predavač pri predaji výrobkov nenachádzal a spotrebiteľovi teda ani nebolo na požiadanie podané predpísané vysvetlenie. Žalovaný zdôrazňuje, že neopieral svoje rozhodnutie o vyjadrenie Obvodného banského úradu č. 2747/2004 zo dňa 17.12.2004, v odvolacom konaní sa len vysporiadal s predloženým vyjadrením, na ktoré poukázal samotný žalobca vo svojom odvolaní a použil ho na podporu svojich tvrdení. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadniť nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania, možné následky zisteného nedostatku a súčasne aj skutočnosť, že ide o opakované rovnaké porušenie zákona, zistené aj pri kontrole SOI v iných prevádzkach. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. Osp. preskúmal v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je v časti namietanej výšky uloženej peňažnej pokuty dôvodná. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 128/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s ustanovením § 46 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") a/ zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a

škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie, c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, d/ zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, či informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov, f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov, g/ ukladá pokuty.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb zakáže do vykonania nápravy:

- 1/ dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom,

- 2/ výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,
- 3/ používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 8 ods.1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch č. 536/1 991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník. zákon o živnostenskom podnikaní. obchodný zákonník. Podľa § 5 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „ predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky.

Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 17.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke Supermarket BILLA, s.r.o., Uzbecká ul., Bratislava. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že pyrotechnické predmety II. triedy boli voľne vystavené a v Čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Na regáli s pyrotechnickými predmetmi boli umiestnené len písomne oznamy v znení: *„Zákaz predaja pyrotechnických predmetov osobám mladším ako 18 rokov. Dôrazne upozorňujeme na dodržiavanie návodu na používanie a odstránenie zlíhavky, uvedenom na každom pyrotechnickom výrobku. Prípadne ďalšie vysvetlenie podá pracovník v kancelárii vedúceho“* a *„ Pokyny k predaju pyrotechnických výrobkov: V priestoroch predajne sa nesmie vykonávať skúšobné zapalovanie pyrotechnických predmetov. Informácie o používaní pyrotechnických výrobkov na požiadanie poskytne pracovník v kancelárii filiálky. Kupujúcemu, ktorý na požiadanie pokladničky nepreukáže svoj vek, nebude výrobok predaný. V zmysle vyhl. 536/91 Zz., § 8 ods. 3 je kupujúci povinný dodržiavať návod na používanie pyrotechnických predmetov. V zmysle vyhl. 536/1991 Zz., § 8 ods. 3 je kupujúci v rámci návodu na používanie pyrotechnických výrobkov povinný dodržiavať postup pri zlyhaní pyrotechnického predmetu“*. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozorení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkami žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam a následne listom zo dňa 24.02.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave pre Bratislavský kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 17.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. K oznámeniu o začatí správneho konania o uložení pokuty sa žalobca k dôvodu začatého správneho konania v lehote vyjadril listom zo dňa 04.03.2005, kde uviedol, že zabezpečil predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom zodpovedajúcim požiadavkám vyhlášky, ktorý nevyžadoval trvalú prítomnosť kvalifikovaného predavača, a že prítomní vyškolení pracovníci nie sú povinní chodiť za každým zákazníkom, ale poskytovať informácie na požiadanie. Prvostupňový správny orgán preskúmal podkladový materiál v predmetnej veci a dospel k záveru, že protiprávny skutkový stav

bol zo strany SOI spoľahlivo preukázaný, preto vo svojom rozhodnutí zo dňa 12.04.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 500.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná v časti výšky uloženej pokuty dôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, či sa v čase vykonanej kontroly nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č.

2 vyhlášky č. 536/1991 Zb. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským bankským úradom ako všeobecne záväzný predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. Napriek tomu, že výklad citovaných ustanovení vyhlášky, ktorým sa v súvislosti s predajom pyrotechnických výrobkov spravoval žalobca, nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že ide o výklad nesprávny. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd poukazuje na to, že pri výklade právneho predpisu je potrebné okrem gramatického a logického zmyslu vychádzať aj z tzv. „ducha zákona“. tj. účelu, ktorý zákonodarca jeho prijatím sledoval. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky obsiahnutá v § 8 ods. 2 vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spĺňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže spĺňať len nepriamo - prostredníctvom zodpovedných zamestnancov- fyzických osôb. Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zřejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov - predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1 Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ust. § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Tento nedostatok nie je možné podľa názoru súdu odstrániť písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť, ako tomu bolo pri kontrole dňa 16.12.2004.

Je teda nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko ust. § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí.

Podľa § 250i ods. 2 Osp., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1), alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 5 Osp. vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania

dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom. V oblasti administratívneho trestania a ukladania správnych sankcií, princíp legality zaväzuje správne orgány, aby dôsledne dodržiavali premisu, že nikto nebude potrestaný inak, ako z dôvodu a spôsobom, ktorý stanovuje platný zákon. Avšak pokiaľ žalovaný uložil pokutu vo výške 500.000,- Sk, súd s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 2 o.s.p. zvažil výšku uloženej pokuty v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi z inšpekčného záznamu o kontrole zo dňa 17.12.2004, z ktorého vyplýva, že v čase vykonania kontrolného nákupu sa realizoval predaj pyrotechnických predmetov samoobslužným spôsobom a pri ponúkaných predmetoch nebol trvale prítomný predavač s kvalifikáciou, ktorý by podával informácie o pyrotechnických predmetoch. Z inšpekčného záznamu však vyplýva, že v prevádzke sa nachádzal zamestnanec, ktorý mal potvrdenie o odbornej spôsobilosti. Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Súd na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 100.000,- Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Z uvedených dôvodov súd podľa § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250i ods. 2 Osp. zmenil napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a nahradil rozhodnutie žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Podľa § 250j ods. 6 O.s.p. správne orgány sú viazané právnym názorom súdu,

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 Osp. Napriek čiastočnému úspechu v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, pretože s výnimkou posúdenia primeranosti výšky uloženej peňažnej pokuty bolo rozhodnutie žalovaného správne.
V Bratislave, dňa 06.06.2007

Mgr. Viliam Pohančenič

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: bauMAX SR, spol. s r.o., Rožňavská 4, Bratislava, zastúpený: JUDr. Jaroslav Ružička, CSc., advokát, Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému; Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0916/07/04 zo dňa 30.05.2005, rozhodol takto:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0916/07/04 zo dňa 30.05.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj Č.: P/0916/07/04 zo dňa 17.02.2004 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie ustanovenia § 5 zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spočívajúce v nedodržaní povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie, keďže pri predaji nebol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri samoobslužnom predaji pyrotechnických predmetov triedy II. nebol v čase kontroly trvale prítomný kvalifikovaný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, ani dozorujúca osoba, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. Pyrotechnické predmety triedy II a III. boli voľne uložené v košíkoch a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti kvalifikovaného predavača. Ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie osobou odborne vyškolenou na predaj pyrotechnických výrobkov. Pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Bližšie informácie o používaní zábavnej pyrotechniky Vám poskytnú predavači z oddelenia náradia“. Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť len prítomnosťou kvalifikovaného predavača na pyrotechnické výrobky v prevádzke ale aj zabezpečením trvalej prítomnosti predavača pri samotnom predávaní pyrotechnických predmetov. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával

vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne ustanovuje osobitný predpis. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, nakoľko nie je pravdou, že nebol zabezpečený predaj pyrotechnických predmetov II. triedy kvalifikovanou osobou, pretože táto bola v čase kontroly v prevádzke prítomná. Dotyčný pracovník nebol prítomný len v momente vykonaného kontrolného nákupu SOI, čo však neznamená, že nebol zabezpečený predaj kvalifikovanou osobou. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Zároveň žalobca požiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj č.: P/0916/07/04 zo dňa 17.02.2005.

Podľa žalobcu zákonodarca v 5 citovaného zákona nestanovil predávajúcemu povinnosť zabezpečiť predaj pyrotechnických predmetov kvalifikovanou osobou. Žalobca považuje za právne irelevantné tvrdenie prvostupňového správneho orgánu, že absencia podania informácie o použití predmetných výrobkov je ohrožovaním zdravia a majetku spotrebiteľa. Považuje za dostačujúce, že písomné informácie o použití pyrotechnických predmetov obsahovali všetky tieto výrobky v ponuke. Preto podľa žalobcu ani nedošlo k porušeniu § 8 vyhlášky, v zmysle ktorého je predavač povinný kupujúceho upozorniť na dodržiavanie návodu na používanie a podať vysvetlenie k použitiu len na požiadanie. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že správny orgán v rámci rozhodovania o veci ako aj v samotnom rozhodnutí urobil vážne právne pochybenia v tom, že na zistené protiprávne konanie aplikoval nesprávny právny predpis. Uvádza, že žalobca bol pokutovaný podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností uloženej vyhláškou k zákonu č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe (ďalej len „banský zákon“) Žalobca je názoru, že vyhláška je vykonávacím predpisom banského zákona, v zmysle ktorého je dozor nad dodržiavaním banského zákona a predpisov vydaných na jeho základe zverený do pôsobnosti banských úradov, a preto sankcie za jeho porušenie sú oprávnené ukladať len orgány štátnej banskej správy a nie SOI, tzn., že nie je ani vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona a jeho vykonávacích predpisov. Žalobca v žalobe tiež namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Preto podľa žalobcu nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre uplatnenie sankcie za jeho porušenie. V neposlednom rade žalobca napáda nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného. Podľa žalobcu žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti výroku stanovenú v § 57 ods. 2 správneho poriadku, keď z výroku nie je jasné, komu bola vlastne uložená určená povinnosť, nakoľko žalovaný v ňom len konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 20.10.2005 uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v košíku a boli predávané pri samoobslužnom, prístupnom pulte bez trvalej prítomnosti predavača. Pyrotechnické predmety boli predávané na ploche s voľným prístupom, pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Bližšie informácie o používaní zábavnej pyrotechniky Vám poskytnú predavači z oddelenia náradia“. V čase kontrolného nákupu nebol k dispozícii žiadny predavač (tj. ani dozorujúci, ani kvalifikovaný), ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie, čo vyplýva zo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3

vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača alebo dozorujúcej osoby na zaistenie vylúčenia akejkoľvek manipulácie s pyrotechnickými výrobkami pred ich oprávneným odberom kupujúcim. Písomné upozornenie uvedené na výrobku pri predaji pyrotechnických predmetov nepostačuje, čím považuje námietky žalobcu za neopodstatnené. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona žalovaný uviedol, že podľa § 28a ods. 2 banského zákona na predaj pyrotechnických výrobkov sa vzťahujú osobitné prepisy. Takýmto predpisom je aj zákon Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Preto túto námietku žalobcu považuje za neodôvodnenú. Žalovaný zároveň uviedol, že výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamieta a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdzuje, pričom v záverečnej časti výroku žalovaný špecifikoval účet a lehotu na zaplatenie uloženej pokuty, ktorú považuje za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmať podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávanú vec.

V súlade s § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade § 50 zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie. Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy

konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieni zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") aj zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie, c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, dl zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, e/ informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov, f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov, g/ ukladá pokuty.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 20.12.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke bauMAX SR na Košickej ulici v Prešove. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Pyrotechnické predmety boli predávané v košíku na ploche s voľným prístupom a pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Bližšie informácie o používaní zábavnej pyrotechniky Vám poskytnú predavači z oddelenia náradia“. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského

Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam - protokol s upozornením, aby kontrolovaný subjekt dodržiaval ustanovenia vyhlášky a zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri ponúkaných a predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorý upozorní kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie. Dňa 17.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 20.12.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Nakoľko žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy v lehote 5 dní od doručenia oznámenia o začatí správneho konania, v ktorej sa mal možnosť vyjadriť k zisteným nedostatkom, prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 17.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji inšpektori nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších právnych predpisov, čím bol porušený § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Proti uvedenému rozhodnutiu sa včas odvolal žalobca. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 30.05.2005 odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná nedôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

V § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z § 8 vyhlášky však podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu ústne. Súd z vyššie uvedeného dôvodu preto pripúšťa možnosť, že predávajúci by sa mohol oprávnene domnievať, že povinnosť predavača upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie môže byť splnená aj tak, že pri predaji pyrotechnických výrobkov predavač umiestni v regáli s pyrotechnikou zreteľnú písomnú informáciu — leták oznam s upozornením pre kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie s možnosťou v prípade záujmu o bližšie informácie obrátiť sa na kvalifikovaného predavača, ktorý kupujúcemu na požiadanie podá vysvetlenie. Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, teda povinnosti predávajúceho predavača v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad, je možné predpokladať, že bude možná tak ústna ako aj písomná forma upozornenia. Napriek tomu, že takýto výklad citovanej vyhlášky je možný a nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ani pri zohľadnení možnosti rôznej interpretácie citovanej vyhlášky si žalobca povinnosť upozorniť kupujúcich na dodržiavanie návodu preukázateľne nesplnil žiadnym z uvedených spôsobov.

Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Je nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom alebo aspoň písomnou informáciou pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Z hľadiska požiadaviek vyhlášky je preto nepostačujúce spotrebiteľa len informovať o tom, kde a kto mu podá ďalšie vysvetlenie. Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k názoru, že nepresnosť vo vyhláške zakotvených

pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu síce nemôžu ísť na ujmu predávajúceho ale skutkový stav tak, ako je uvedený v inšpekčnom zázname dostatočne preukazuje, že žalobca sa v danom prípade nevysporiadal s povinnosťami stanovenými vyhláškou žiadnym z možných spôsobov jej výkladu a teda nezabezpečil predaj pyrotechnických predmetov spôsobom, ktorý by zohľadňoval špecifiká tohto druhu predávaného tovaru v porovnaní s tovarom bežnej spotreby. Ak by zákonodarca uvažoval o takom spôsobe predaja pyrotechnických výrobkov, ktorý by sa v podstate ničím nelíšil od predaja ostatného tovaru, nebol by v osobitnom právnom predpise špeciálne upravil podmienky tohto predaja. Aj keď samotný text § 8 ods. 3 vyhlášky pripúšťa rôzne spôsoby výkladu povinnosti predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie, bolo preukázané, že žalobca si táto povinnosť preukázateľne nesplnil, čím porušil § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd je názoru, že účel predmetnej vyhlášky zrejme smeroval k tomu, aby predaj pyrotechnických výrobkov nebol vykonávaný samoobslužným spôsobom, aj keď samotné znenie vyhlášky zákaz takéhoto predaja nestanovuje, resp. neprikazuje predaj cez pult. Napriek tomu by bolo podľa názoru súdu potrebné v záujme bezpečnosti pri následnej manipulácii s predmetným tovarom takýto predaj realizovať cez pult, bez možnosti voľného prístupu, za prítomnosti predavača s požadovanou kvalifikáciou, ktorý by kupujúcemu podal na požiadanie ďalšie potrebné vysvetlenia. K ďalším námietkam žalobcu súd uvádza nasledovné: K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona, súd poukazuje na § 28a ods. 2 banského zákona, podľa ktorého sa na predaj pyrotechnických výrobkov vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je aj zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Ďalej žalobca namieta skutočnosť, že vo výrokovvej časti rozhodnutia žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti výroku, z ktorého nie je jasné, komu bola uložená určená povinnosť. K tomu súd uvádza, že výrok rozhodnutia odvolacieho orgánu obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje. Z uvedeného je jasné, kto sú účastníci správneho konania o odvolaní, pričom v záverečnej časti výroku je len špecifikácia účtu a lehoty na zaplatenie pokuty. Pokiaľ žalobca namieta nevysporiadanie sa **SO** skutočnosťou, že je protiprávne pokutovať žalobcu za porušenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa porušením povinnosti pri predaji pyrotechniky ustanovenej vykonávacím predpisom - vyhláškou k banskému zákonu, súd je toho názoru, že pri predaji pyrotechniky sa musia dodržiavať ustanovenia banského zákona aj vyhlášky SBU, ktoré sú osobitnými predpismi upravujúcimi podmienky uskladňovania, predaja, nadobúdania a používania pyrotechnických výrobkov. Ak je predávajúci pri predaji povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom, tak to, čo je riadny a bezpečný spôsob, podrobne upravuje osobitný predpis. Na základe uvedeného považuje súd námietku žalobcu za neopodstatnenú. Vzhľadom na uvedené bol podľa názoru súdu postup žalovaného správneho orgánu zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a keďže je toto v súlade so zákonom, žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol. Ú náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

V Bratislave, dňa 15.03.2006

Mgr. Viliam Pohančeník predseda senátu

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: bauMAX SR, spol. s r.o., so sídlom Rožňavská 4, Bratislava, zastúpený **JUDr. Jaroslavom Ružičkom, CSc.**, advokátom so sídlom Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, so sídlom Prievozská 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. P/0916/07/04 zo dňa 30. mája 2005 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 28 190/2005-29 zo dňa 15. marca 2006, takto rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 25 190/2005-29 zo dňa 15. marca 2006 **m e n í** tak, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave Č. P/0916/07/04 **Zo** dňa 30. mája 2005 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj Č. P/0916/07/04 zo dňa 17. februára 2004 v časti výroku o výške sankcie **z m e ň u j e** tak, že žalobcovi ukladá pokutu vo výške 100 000 Sk, ktorú je žalobca povinný zaplatiť do 15 dní na účet žalovaného.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. P/0916/07/04 zo dňa 30. mája 2005, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa — Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0916/07/04 zo dňa 17. februára 2004, na základe ktorých bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250 000 Sk za porušenie ustanovenia § 5 zák. Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). V odôvodnení sa krajský súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Krajský súd uviedol, že dňa 20. decembra 2004 bola inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonávaná kontrola v prevádzkovej jednotke bauMÁX SR na Košickej ulici v Prešove. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Pyrotechnické predmety boli predávané v košíku na ploche s voľným prístupom a pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Bližšie informácie o používaní zábavnej pyrotechniky Vám poskytnú predavači z oddelenia náradia“. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/199 1 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. K námietke žalobcu, že rozhodnutie vydal neoprávnený orgán, poukázal na § 28a ods. 2 zákona Č. 5 1/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „banský zákon“), podľa ktorého sa na predaj pyrotechnických výrobkov vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je aj zákon Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že krajský súd jednak

nesprávne právne posúdil vec. Nesprávnosť právneho posúdenia veci vidí v tom, že súd považoval napadnuté rozhodnutie za zákonné, vydané na základe správneho procesného postupu, preskúmateľné v časti odôvodnenia výšky pokuty. Žalobca poukázal na skutočnosť, že porušenie povinnosti podať na požiadanie vysvetlenie mu nebola žiadnym relevantným spôsobom preukázaná. Žalobca sa v danej veci odvoláva na inšpekčný záznam, ktorý tvorí podkladový materiál pre rozhodnutie, v ktorom pri konštatovaní predaja pyrotechnických predmetov realizovaných samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti treba rozumieť len čas výkonu kontrolného nákupu inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie, čo predstavuje niekoľko minút. Žalobca odmieta oprávnené uloženie pokuty a jej výšku nepovažuje za zodpovedajúcu charakteru protiprávneho konania. V závere odvolania žalobca poukázal na skutočnosť, že krajský súd neprihliadol na vážny procesný nedostatok prvostupňového rozhodnutia, napriek tomu, že nebol obsahom podanej žaloby, keď príslušným na kontrolu vnútorného trhu v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. je výlučne Slovenská obchodná inšpekcia, nie jej inšpektoráty ani Ústredný inšpektorát.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dna 25. augusta 2006 uviedol, že rozsudok krajského súdu je vecne správny, ako aj rozhodnutie správneho orgánu vydané v súlade so zákonom, na základe správneho procesného postupu, vychádzajúce z presne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“) preskúmal vec podľa § 250ja ods. 3 OSP a podľa § 220 OSP napadnutý rozsudok zmenu, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zák. Č. 128/2002 Z. z.“), orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát“) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len inšpektorát), a to:

- a) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,
- b) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
- c) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
- d) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj,
- e) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
- o) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
- g) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
- h) Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa § 3 ods. 4 zák. č. 128/2002 Z. z. inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) zák. Č. 128/2002 Z. z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade s všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch (ďalej len „vyhl. Č. 536/1991

Zb.) sa pyrotechnické výrobky delia na a) pyrotechnické predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložé, prípadne aj malé množstvo výbušnín, ktoré sú nebezpečné predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku, b) výbušné predmety - výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložé a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku. Podľa § 2 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III. Podľa § 2 ods. 4 vyhl. č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do podtried II a T1. Podľa § 8 ods. 2 vyhl. Č. 536/1991 Zb. predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len "predavač") v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 vyhl. Č. 536/1991 Zb. pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov. Z predloženého administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 20. decembra 2004 bola inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonávaná kontrola v prevádzkovej jednotke bauMAX SR na Košickej ulici v Prešove. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Pyrotechnické predmety boli predávané v košíku na ploche s voľným prístupom a pri pyrotechnických predmetoch sa nachádzal oznam v znení: „Zákaz predaja pyrotechniky osobám mladším ako 18 rokov. Bližšie informácie o používaní zábavnej pyrotechniky Vám poskytnú predavači z oddelenia náradia". Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb.. Na základe vykonanej kontroly bol v prevádzkarni žalobcu spísaný inšpekčný záznam — protokol s upozornením, aby kontrolovaný subjekt dodržiaval ustanovenia vyhlášky a zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorý upozorní kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie. Oznamom zo dňa 17. januára 2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Prešove pre Prešovský haj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 20. decembra 2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky.

Konanie žalobcu posúdil prvostupňový správny orgán ako porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa - § 5 a uložil v správnom konaní žalobcovi rozhodnutím zo dňa 17. februára 2005 pokutu vo výške 250 000 Sk z dôvodu, že žalobca nedodržel povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, čím došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 8 ods. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb. a 5 zák. č. 634/1992 Zb.. Žalovaný správny orgán rozhodnutie prvostupňového orgánu na základe odvolania žalobcu potvrdil čo do dôvodov aj výšky uloženej sankcie.

Žalobou doručenou dňa 29. júna 2005 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. P/0916/07/04 zo dňa 30. mája 2005 s návrhom, aby súd napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutie vydané Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0916/07/04 zo dňa 17. februára 2004 zrušil a vrátil správnomu orgánu. Žalobca v žalobe uviedol, že dodrжал všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, nakoľko nie je pravdou, že nebol zabezpečený predaj pyrotechnických predmetov II. triedy kvalifikovanou osobou, pretože táto bola v čase kontroly v prevádzke prítomná. Dotyčný pracovník nebol prítomný len v momente vykonaného kontrolného nákupu Slovenskej obchodnej inšpekcie, čo však neznamená, že nebol zabezpečený predaj kvalifikovanou osobou. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a

ukrátený na svojich právach. Žalobca ďalej namietol neúmerne vysokú pokutu uloženú správnym orgánom vzhľadom na to, že žalovaný pri stanovení jej výšky musí prihliadať na závažnosť konania, jeho okolnosti a trvanie. Tieto skutočnosti správny orgán v odôvodnení musí náležite objasniť. Uvedenú požiadavku žalovaný podľa názoru žalobcu nesplnil a preto je jeho **rozhodnutie v určení** výšky pokuty nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Taktiež žalobca považuje za právne irelevantné tvrdenie prvostupňového správneho orgánu, že absencia podania informácií o použití predmetných výrobkov je ohrozením zdravia a majetku spotrebiteľa. Písomné informácie o použití pyrotechnických predmetov obsahovali všetky tieto výrobky v ponuke. Podľa § 8 ods. 3 vyhl. č. 536/1991 Zb. je predavač povinný kupujúceho len upozorniť na dodržiavanie návodu na používanie a podať vysvetlenie k použitiu je povinný len na požiadanie. V rámci vykonanej kontroly Slovenskej obchodnej inšpekcie takéto porušenie povinnosti zistené nebolo. Ďalej žalobca uviedol, že vyhl. Č. 536/1991 Zb. je vykonávacím predpisom bankského zákona. Dozor nad dodržiavaním bankského zákona a predpisov vydaných na jeho základe je zverený v zmysle § 39 ods. 1 písm. a/ bankského zákona do pôsobnosti bankských úradov. V zmysle § 44 bankského zákona sankcie za porušenie bankského zákona a jeho vykonávacích predpisov sú oprávnené ukladať len orgány štátnej banskej správy. Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o skutkové zistenia správneho orgánu prvého stupňa, ku ktorým došiel na základe vykonaných kontrol, tieto neboli medzi účastníkmi sporné. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonávanej kontroly boli pyrotechnické predmety predávané bez prítomnosti kvalifikovaného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie. Spornými zostali otázky týkajúce sa právomoci žalovaného na uloženie predmetných sankcií a výška uloženej pokuty.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd správne právne posúdil vec pokiaľ ide o právomoc žalovaného sankcionovať nedodržanie povinností predávajúceho vyplývajúce mu z vyhlášky o pyrotechnických výrobkoch. Námieta žalobcu, že v danom prípade konal žalovaný neoprávnene je neprijateľná.

K námietke žalobcu, že rozhodnutie vydal neoprávnený orgán odvolací súd uvádza, že podľa § 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá sa člení na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Žalovaný ako orgán kontroly vnútorného trhu vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti zisťuje okrem iného aj to, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite (§ 2 písm. a) zák. č. 128/2002 Z.z.). Toto ustanovenie dáva žalovanému právomoc preverovať podmienky predaja akéhokoľvek výrobku (okrem výnimiek ustanovených v § 1 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z.) uvedeného na vnútorný trh a určeného na predaj konečnému spotrebiteľovi, pretože jeho hlavnou úlohou je ochrana spotrebiteľa. Z tohto pohľadu je potrebné nazerať aj na oprávnenie žalovaného kontrolovať, či je predaj pyrotechnických výrobkov bezpečný (§ 5 zák. č. 128/2002 Z. z.), pričom podmienky bezpečného predaja upravuje všeobecne záväzný právny predpis a tým je vyhláška o pyrotechnických výrobkoch. Pokiaľ táto vyhláška v § 8 ods. 1 hovorí o tom, že na predaj pyrotechnických výrobkov sa vzťahujú osobitné predpisy, má na mysli podľa názoru odvolacieho súdu akékoľvek predpisy týkajúce sa predaja, t. j. aj zákon na ochranu spotrebiteľa, pretože tento zákon upravuje predaj z pohľadu zabezpečenia práv a ochrany spotrebiteľa.

Základná povinnosť predávajúceho zabezpečiť bezpečný predaj výrobkov, to znamená aj pyrotechnických a tých dokonca o to viac, nakoľko sú to predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, je obsiahnutá v § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Minimálne garancie bezpečného predaja, tak, ako ich vidí zákonodarca, t. j. aby boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoj a vedy a techniky vie zabezpečiť jedine kontrola pracovníkmi — predavačmi, ktorí prešli špeciálnym školením, nakoľko len takýto pracovník, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II. triedy a predmetov T1 (§ 8 vyhlášky č. 536/1991 Zb.).

Konštatovanie porušenia predpisov o predaji pyrotechnických výrobkov sa viaže na konkrétny kontrolný nákup, tak, ako je to zapísané v zázname z kontroly a nie na nesprávny spôsob predaja vo všeobecnosti, nakoľko podklady na takýto záver sa v zázname z kontroly nenachádzajú. Uloženie sankcie v správnom konaní vyžaduje, aby správny orgán svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnil s uvedením konkrétnych skutočností, ktoré odvodňujú uloženie sankcie v určitej výške. Všeobecné konštatovanie protiprávnosti konania a rozsahu jeho následkov bez bližšej špecifikácie nie je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným pre uloženie pokuty vo výške 250 000 Sk. Na druhej strane ukládanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Najmä ten druhý stráca na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie. Na základe vyššie uvedeného a berúc do úvahy skutočnosť, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia majetku a zdravia spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto ako aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, odvolací súd dospel k záveru, že pokuta vo výške 100 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho ako aj preventívneho. Odvolací súd preto uplatnil pri rozhodovaní zásadu plnej jurisdikcie a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta a § 250j ods. 5 OSP s poukazom na § 250i ods. 2 OSP.

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení § 250k ods. 1 OSP. Žalobca síce mal čiastočný úspech vo veci, ale len pokiaľ ide o výšku pokuty a nie pokiaľ ide o oprávnenosť samotnej sankcie. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

V Bratislave, dňa 24. mája 2007
JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **bauMAX SR, spol. s r.o.**, Rožňavská 4, Bratislava, zastúpený: JUDr. Jaroslav Ružička, advokát, Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0397/04/04 zo dňa 13.06.2005, rozhodol **takto:**

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.
Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0397/04/04 zo dňa 13.06.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P/0397/04/04 **ZO** dňa 11.02.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie ustanovenia § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spočívajúce v nedodržaní povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie, keďže pri predaji nebol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského bankého úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri samoobslužnom predaji pyrotechnických predmetov triedy II. nebol v čase kontroly trvale prítomný kvalifikovaný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, ani dozorujúca osoba, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského bankého úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti kvalifikovaného predavača. Nad výrobkami bola umiestnená televízna obrazovka, na ktorej boli premietané jednotlivé efekty pyrotechnických výrobkov. Kvalifikovaný predavač nebol prítomný pri pulte s pyrotechnickými predmetmi ani pri účtovaní nákupu. Ani pri platení pri pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie osobou odborne vyškolenou na predaj pyrotechnických výrobkov. Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť len prítomnosťou kvalifikovaného predavača na pyrotechnické výrobky v prevádzke ale aj zabezpečením trvalej prítomnosti predavača pri samotnom predávaní pyrotechnických predmetov. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná

inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob, opätovne ustanovuje osobitný predpis.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Je názoru, že dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, nakoľko nie je pravdou, že nebol zabezpečený predaj pyrotechnických predmetov II. triedy kvalifikovanou osobou, pretože táto bola v čase kontroly v prevádzke prítomná. Dotyčný pracovník nebol prítomný len v momente vykonaného kontrolného nákupu SOI, čo však neznamená, že nebol zabezpečený predaj kvalifikovanou osobou. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Zároveň žalobca požiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č.: P/0397/04/04 zo dňa 11.02.2005.

Podľa žalobcu zákonodarca v § 5 citovaného zákona nestanovil predávajúcemu povinnosť zabezpečiť predaj pyrotechnických predmetov kvalifikovanou osobou. Žalobca považuje za právne irelevantné tvrdenie prvostupňového správneho orgánu, že absencia podania informácie o použití predmetných výrobkov je ohrožovaním zdravia a majetku spotrebiteľa. Považuje za dostačujúce, že písomné informácie o použití pyrotechnických predmetov obsahovali všetky tieto výrobky v ponuke. Preto podľa žalobcu ani nedošlo k porušeniu § 8 vyhlášky, v zmysle ktorého je predavač povinný kupujúceho upozorniť na dodržiavanie návodu na používanie a podať vysvetlenie k použitiu len na požiadanie. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že správny orgán v rámci rozhodovania o veci ako aj v samotnom rozhodnutí urobil vážne právne pochybenia v tom, že na zistené protiprávne konanie aplikoval nesprávny právny predpis. Uvádza, že žalobca bol pokutovaný podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti uloženej vyhláškou k zákonu č. 536/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe (ďalej len „banský zákon“) Žalobca je názoru, že vyhláška je vykonávacím predpisom banského zákona, v zmysle ktorého je dozor nad dodržiavaním banského zákona a predpisov vydaných na jeho základe zverený do pôsobnosti banských úradov, a preto sankcie za jeho porušenie sú oprávnené ukladať len orgány štátnej banskej správy a nie SOI, tzn., že nie je ani vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona a jeho vykonávacích predpisov. Žalobca v žalobe tiež namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Preto podľa žalobcu nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre uplatnenie sankcie za jeho porušenie. V neposlednom rade žalobca napáda nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného. Podľa žalobcu žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti výroku stanovenú v § 57 ods. 2 správneho poriadku, keď z výroku nie je jasné, komu bola vlastne uložená určená povinnosť, nakoľko žalovaný v ňom len konštatoval, že pokutu uloženú prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 17.10.2005 uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané pri samoobslužnom, prístupnom pulte bez trvalej prítomnosti predavača. Pyrotechnické predmety boli predávané na ploche s voľným prístupom, nad nimi bola umiestnená TV obrazovka, na ktorej sa premietali jednotlivé efekty pyrotechnických predmetov. V čase kontrolného nákupu nebol k dispozícii žiadny predavač (tj. ani dozorujúci, ani kvalifikovaný), ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II. triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie, čo vyplýva zo zisteného

skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača alebo dozorujúcej osoby na zaistenie vylúčenia akejkoľvek manipulácie s pyrotechnickými výrobkami pred ich oprávneným odberom kupujúcim. Písomné upozornenie uvedené na výrobku pri predaji pyrotechnických predmetov nepostačuje, čím považuje námietky žalobcu za neopodstatnené. Žalovaný uviedol, že pri stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona žalovaný uviedol, že podľa § 28a ods. 2 banského zákona na predaj pyrotechnických výrobkov sa vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je aj zákon Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Preto túto námietku žalobcu považuje za neodôvodnenú. Žalovaný zároveň uviedol, že výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamietla a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdzuje, pričom v záverečnej časti výroku žalovaný špecifikoval účet a lehotu na zaplatenie uloženej pokuty, ktorú považuje za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona Č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona Č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne predpisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieni zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") a zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie, c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, d/zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, e/informuje verejnosť o nebezpečenstve ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov, f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov, g/ ukladá pokuty.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Zz. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy TI môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky Č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 1 Osp., podľa ktorého súd vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 26.11.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke bauMAX SR na Chrenovskej ulici v Nitre. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Nad výrobkami bola umiestnená televízna obrazovka, na ktorej boli premietané jednotlivé efekty pyrotechnických výrobkov, predavač, ktorý bol poverený obsluhou pyrotechnických výrobkov sa k

predajnému miestu dostavil až v čase kontroly. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkarni žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam - protokol s upozornením, aby kontrolovaný subjekt dodržiaval ustanovenia vyhlášky a zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri ponúkaných a predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorý upozorní kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a poskytne vysvetlenie k ich používaniu.

Dňa 25.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 26.11.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Nakoľko žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy v lehote 5 dní od doručenia oznámenia o začatí správneho konania, v ktorej sa mal možnosť vyjadriť k zisteným nedostatkom, prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 11.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji inšpektori nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších právnych predpisov, čím bol porušený § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Proti uvedenému rozhodnutiu sa včas odvolal žalobca. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 13.06.2005 odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná nedôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

V § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z § 8 vyhlášky však podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu ústne. Súd z vyššie uvedeného dôvodu preto pripúšťa možnosť, že predávajúci by sa mohol oprávnene domnievať, že povinnosť predavača upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie môže byť splnená aj tak, že pri predaji pyrotechnických výrobkov predavač umiestni v regáli s pyrotechnikou zreteľnú písomnú informáciu — leták oznámiť s upozornením pre kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie s možnosťou v prípade záujmu o bližšie informácie obrátiť sa na kvalifikovaného predavača, ktorý kupujúcemu na požiadanie podá vysvetlenie. Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, teda povinnosti predávajúceho predavača v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad, je možné predpokladať, že bude možná tak ústna ako aj písomná forma upozornenia. Napriek tomu, že takýto výklad citovanej vyhlášky je možný a nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ani pri zohľadnení možnosti rôznej interpretácie citovanej vyhlášky si žalobca povinnosť upozorniť kupujúcich na dodržiavanie návodu preukázateľne nesplnil žiadnym z uvedených spôsobov.

Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Je nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola

zodpovedným pracovníkom alebo aspoň písomnou informáciou pni predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie. Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k názoru, že nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu síce nemôžu ísť na ujmu predávajúceho ale skutkový stav tak, ako je uvedený v inšpekčnom zázname, dostatočne preukazuje, že žalobca sa v danom prípade nevysporiadal s povinnosťami stanovenými vyhláškou žiadnym z možných spôsobov jej výkladu a teda nezabezpečil predaj pyrotechnických predmetov spôsobom, ktorý by zohľadňoval špecifiká tohto druhu predávaného tovaru v porovnaní s tovarom bežnej spotreby. Ak by zákonodarca uvažoval o takom spôsobe predaja pyrotechnických výrobkov, ktorý by sa v podstate ničím nelíšil od predaja ostatného tovaru, nebol by v osobitnom právnom predpise špeciálne upravil podmienky tohto predaja. Aj keď samotný text § 8 ods. 3 vyhlášky pripúšťa rôzne spôsoby výkladu povinnosti predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie, bolo preukázané, že žalobca si túto povinnosť preukázateľne nesplnil, čím porušil § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Súd je názoru, že účel predmetnej vyhlášky zrejme smeroval k tomu, aby predaj pyrotechnických výrobkov nebol vykonávaný samoobslužným spôsobom, aj keď samotné znenie vyhlášky zákaz takéhoto predaja nestanovuje, resp. neprikazuje predaj cez pult. Napriek tomu by bolo podľa názoru súdu potrebné v záujme bezpečnosti pri následnej manipulácii s predmetným tovarom takýto predaj realizovať cez pult, bez možnosti voľného prístupu, za prítomnosti predavača s požadovanou kvalifikáciou, ktorý by kupujúcemu podal na požiadanie ďalšie potrebné vysvetlenia. K ďalším námietkam žalobcu súd uvádza nasledovné: K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona súd poukazuje na ust. § 28a ods. 2 banského zákona, podľa ktorého sa na predaj pyrotechnických výrobkov vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je aj zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Ďalej žalobca namieta skutočnosť, že vo výrokovvej časti rozhodnutia žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti výroku, z ktorého nie je jasné, komu bola

uložená určená povinnosť. K tomu súd uvádza, že výrok rozhodnutia odvolacieho orgánu obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamietá a prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje. Z uvedeného je jasné, kto sú účastníci správneho konania o odvolaní, pričom v záverečnej časti výroku je len špecifikácia účtu a lehoty na zaplatenie pokuty. Pokiaľ žalobca namieta nevysporiadanie sa so skutočnosťou, že je protiprávne pokutovať žalobcu za porušenie 5 zákona o ochrane spotrebiteľa porušením povinnosti pri predaji pyrotechniky ustanovenej vykonávacím predpisom - vyhláškou k banskému zákonu, súd je toho názoru, že pri predaji pyrotechniky sa musia dodržiavať ustanovenia banského zákona aj vyhlášky SBU, ktoré sú osobitnými predpismi upravujúcimi podmienky uskladňovania, predaja, nadobúdania a používania pyrotechnických výrobkov. Ak je teda predávajúci pri predaji povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom, tak to čo je riadny a bezpečný spôsob podrobne predpisuje osobitný predpis. Na základe uvedeného považuje súd námietku žalobcu za neopodstatnenú. Vzhľadom na uvedené bol podľa názoru súdu postup žalovaného správneho orgánu zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že námietky žalobcu neodvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a keďže je toto v súlade so zákonom, žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reissenauerovej, v právnej veci žalobcu: bauMAX SR, spol. s r.o., Rožňavská 4, Bratislava, zastúpený JUDr. Jaroslavom Ružičkom, advokátom, Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave, Prievozská 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 13.6.2005 Č. P10397104104, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.3.2006 Č. k. 2S 210/05-19 takto rozhodol

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.3.2006, Č. k. 2S 210/05-19 **po t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného (ktorý rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanému inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P/0397/04/04 zo dňa 11.2.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie (o uložení pokuty vo výške 250 000,- SK pre porušenie § 5 zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol), s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že z ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1 991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na použitie, teda povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad, je možné predpokladať, že bude možná tak ústna ako aj písomná forma upozornenia. Napriek tomu, že výklad citovanej vyhlášky je rôznych a nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, krajský súd dospel k záveru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov spôsobom, ktorý učinil žalobca k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ani pri zohľadnení možnosti rôznej interpretácie citovanej vyhlášky si žalobca povinnosť upozorniť kupujúcich na dodržanie návodu preukázateľne nesplnil žiadnym z uvedených spôsobov. Krajský súd k námietke žalobcu, že žalovaný nie je vecne príslušný na vykonanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona poukázal na ustanovenie § 28a ods. 2 banského zákona, podľa ktorého sa na predaj pyrotechnických výrobkov vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Podľa krajského súdu ani námietka žalobcu smerujúca k výroku rozhodnutia, podľa ktorej žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti výroku, z ktorého nie je jasné komu bola uložená určená povinnosť neobstojí, pretože výrok odvolacieho orgánu obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamietá a prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje a z uvedeného je jasné, kto sú účastníci správneho konania o odvolaní, pričom v záverečnej časti je len špecifikácia účtu a lehoty na zaplatenie pokuty.

K námietke žalobcu ohľadne protiprávnosti pokutovania žalobou za porušenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa porušením povinnosti pri predaji pyrotechniky ustanovenej vykonávacím predpisom-vyhláškou k banskému zákonu, krajský súd uviedol, že pri predaji pyrotechniky sa musia dodržiavať ustanovenia banského zákona aj vyhlášky SBU, ktoré sú osobitnými predpismi upravujúcimi podmienky uskladňovania, predaja, nadobúdania a používania pyrotechnických výrobkov. Ak je teda predávajúci pri predaji povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom, tak to, čo je riadny a bezpečný spôsob podrobne predpisuje osobitný predpis. Na základe uvedeného považoval krajský súd námietku žalobcu za neopodstatnenú. Proti uvedenému rozsudku žalobca podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Podľa žalobou rozsudok krajského súdu má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozhodnutie vychádzalo z nedostatočne preukázaného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca namietal, že krajský súd sa vôbec nezaoberal námietkami žalobou, týkajúcich sa nedostatkov v spôsobe odôvodnenia uloženej pokuty tak prvostupňovým orgánom ako aj žalovaným. Žalobca poukázal na skutočnosť, že krajský súd sa v súvislosti s odôvodnením výšky pokuty vôbec nezaoberal skutočnosťou, že podľa rozhodnutí žalovaného dôvodom uloženej pokuty žalobcovi vo výške 250 000,- Sk je porušenie povinnosti predavača s príslušnou kvalifikáciou v zmysle požiadavky § 8 ods. 3 vyhlášky č.536/1991 Zb. informovať spotrebiteľa o povinnosti dodržiavať návod na požitie zakúpených pyrotechnických predmetov a na požiadanie podať vysvetlenie mu nebola žiadnym relevantným spôsobom preukázaná.

Jediným podkladovým materiálom vo veci je totiž podľa žalobcu inšpekčný záznam z kontroly, a tento doklad neobsahuje zistenie inšpektorov SOI, že by v rámci kontroly a vykonaného nákupu pyrotechnických predmetov požadovali od obsluhujúceho personálu nejaké vysvetlenie k použitiu zakúpeného tovaru, resp., že by na základe ich požiadavky im nebolo podané vysvetlenie. Žalobca v tejto súvislosti namietal výšku uloženej pokuty, ktorá nezodpovedá charakteru protiprávneho konania, preukázaného žalovaným.

Za nepresvedčivé a protirečivé považoval odôvodnenie rozsudku, týkajúce sa preukázania porušenia § 8 ods. 3 citovanej vyhlášky. Rovnako sa nestotožnil ani s názorom súdu, že žalovaný je vecne príslušný na výkon dozoru nad dodržiavaním banského zákona, pretože ustanovenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa neobsahuje odkaz na zákon č. 51/1988Zb. resp. vyhl. 536/1991 Zb.

Krajský súd sa podľa žalobcu nepresvedčivým spôsobom vysporiadal aj s jeho námietkou obradne nezrozumiteľnej výrokovej časti rozhodnutia žalovaného. Trval na tom že zo znenia výrokovej časti rozhodnutia žalovaného nie je jasné, kto sú účastníci konania o odvolaní. Žalobca totiž nie je označený ako účastník konania. Napokon žalobca poukázal na procesný nedostatok prvostupňového rozhodnutia, napriek tomu, že nebol obsahom žaloby, a to na skutočnosť, že príslušným na kontrolu vnútorného trhu v zmysle § 4 ods. 2 zákona Č. 128/2002 Z.z. je výlučne Slovenská obchodná inšpekcia, nie jej inšpektoráty. Preto aj v danom prípade bol príslušným správnym orgánom Slovenská obchodná inšpekcia, inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že napadnutý rozsudok pre vecnú správnosť navrhol potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 510 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodne.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov” sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP). Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250j ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250j ods. 6 OSP správne orgány sú viazané právnym názorom súdu. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 128/2002 Zz. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo veciach kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá. Podľa ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia je orgánom štátnej správy podriadeným Ministerstvu hospodárstva SR. Je rozpočtovou organizáciou napojenou na štátny rozpočet v kapitole Ministerstva hospodárstva SR (ďalej ten „ministerstvo”). Člení sa na Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „ústredný inšpektorát”) a jemu podriadené inšpektoráty Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „inšpektorát”), a to:

a) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj,

b) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj,
c) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj,
d) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj,
e) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj,
f) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj,
g) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie So sídlom v Prešove pre Prešovský kraj,
h) inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj.

Podľa ods. 4 inšpektorát je v správnom konaní orgánom prvého stupňa. Podľa § 2 písm. a) kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite. Podľa § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej ten zákon o ochrane spotrebiteľa) predávajúci je povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu 14) predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2 000 000 Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5 000 000 Sk. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 536/1 991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch sa pyrotechnické výrobky delia na

a) pyrotechnické predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované predovšetkým z hľadiska požiarnej bezpečnosti, avšak pri dodržaní návodu na používanie neohrozujú bezpečnosť osôb a majetku.
b) výbušné predmety — výrobky obsahujúce technologicky spracované pyrotechnické zložky a výbušniny, ktoré môžu výbuchom ohroziť bezpečnosť osôb a majetku.

Podľa ods. 3 pyrotechnické predmety na zábavné účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried I, II a III.

Podľa ods. 4 pyrotechnické predmety na technické účely sa zaraďujú podľa stupňa nebezpečenstva do tried II a T1.

Podľa § 8 ods. 2 predávať pyrotechnické predmety II a III a triedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov 6) alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva SR.

Podľa ods. 3 predavač je povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v odseku 2 upozorniť kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Podľa § 9 ods. 3 pyrotechnické predmety triedy II a podtriedy T1 smú nadobúdať a používať iba osoby staršie ako 18 rokov.

Zo spisov správnych orgánov odvolací súd zistil, že dňa 26.11.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke bauMAX SR na Chrenovskej ulici v Nitre. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly pri predaji pyrotechnických predmetov triedy II nebol trvale prítomný predavač, dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Nad výrobkami bola umiestnená televízna obrazovka, na ktorej boli premietané jednotlivé efekty pyrotechnických výrobkov, predavač, ktorý bol poverený obsluhou pyrotechnických výrobkov sa k predajnému miestu dostaviť až v čase kontroly. Na základe vykonanej kontroly bol spísaný inšpekčný záznam- protokol s upozornením, aby kontrolovaný subjekt dodržiava (ustanovenia vyhlášky a zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri ponúkaných a predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorí upozorní kupujúceho na dodržiavanie návodu a poskytne vysvetlenie k používaniu.

Dňa 25.1.2005 inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 26.11.2004 z dôvodu zistených nedostatkov a dňa 11.2.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250 000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač - dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji inšpektori nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k požitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov, čím bol porušený § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd SR nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu pokiaľ ide o namietanú nepresnosť alebo nejasnosť zakotvených pojmov a z toho plynúcu jeho interpretáciu a aplikáciu ustanovenia § 8 vyhl. č. 536/1 991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch. Toto nesprávne právne posúdenie však nemalo vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorý žalobu žalobcu zamietol. V danom prípade krajský súd dospel k záveru, že z ustanovenia § 8 vyhl. Č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch nevyplýva jednoznačne spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na použitie, teda povinnosti predávajúceho v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad. Podľa krajského súdu je možné predpokladať, že bude možná tak ústna ako aj písomná forma upozornenia. Krajský súd pripustil možnosť, že predávajúci by sa mohol oprávnenne domnievať, že povinnosť predavača upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie môže byť splnená aj tak, že pri predaji pyrotechnických výrobkov predavač umiestni v regáli s pyrotechnikou zreteľnú písomnú informáciu — leták (oznam) s upozornením pre kupujúcich na dodržanie návodu na použitie s možnosťou v prípade záujmu o bližšie informácie obrátiť sa na kvalifikovaného predavača, ktorý kupujúcemu na požiadanie podá vysvetlenie.

Napriek tomu, že výklad citovanej vyhlášky je možný a nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, krajský súd dospel k záveru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov spôsobom, ktorý učinil žalobca k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ani pri zohľadnení možnosti rôznej interpretácie citovanej vyhlášky si žalobca povinnosť upozorniť kupujúcich na dodržanie návodu preukázateľne nesplnil žiadnym z uvedených spôsobov. Vyhláška o pyrotechnických výrobkoch bola prijatá Slovenským banským úradom ako všeobecne záväzný právny predpis za účelom upravenia podrobností o pyrotechnických výrobkoch. V predmetnom prípade je definícia pojmu „predavač“ pre potreby tejto vyhlášky, obsiahnutá v § 8 ods. 2

vyhlášky. Z kontextu tohto ustanovenia vyplýva, že to môže byť len fyzická osoba, pretože len takáto osoba môže absolvovať školenia, resp. spíňať kvalifikačné predpoklady. Právnická osoba tieto podmienky môže splňať len nepriamo — prostredníctvom zodpovedných zamestnancov — fyzických osôb.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 8 vyhlášky je zrejmé, že jeho zmyslom je zabezpečiť, aby predmety, ktoré si vyžadujú zvláštne zaobchádzanie, a takým pyrotechnické výrobky nepochybne sú, boli predávané pod odborným dohľadom, ktorý za súčasných podmienok vývoja vedy a techniky vie zabezpečiť kontrola zo strany zamestnancov — predavačov, ktorí prešli špeciálnym školením. Len takýto zamestnanec, ak je osobne prítomný, vie náležite poučiť a upozorniť spotrebiteľa tak, ako to vyžaduje vyhláška pri predaji pyrotechnických výrobkov II triedy a predmetov T1. Iba týmto spôsobom môže predávajúci zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods, 3 vyhlášky.

Tento nedostatok nie je podľa názoru odvolacieho súdu možné odstrániť ani písomnou informáciou nachádzajúcou sa pri voľne uloženom pyrotechnickom tovare, na koho sa spotrebiteľia majú v prípade potreby obrátiť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie bolo dôvodné, nakoľko § 8 ods. 3 vyhlášky sa vzťahuje aj na samoobslužný predaj. Je na zodpovednosti predávajúceho, akým spôsobom fyzickú prítomnosť „predavačov“ v zmysle § 8 ods. 2 vyhlášky pri regáloch s pyrotechnickými výrobkami zabezpečí. Pokiaľ žalovaný uložil žalobcovi pokutu vo výške 250 000,- Sk, odvolací súd dospel k záveru, že výška uloženej pokuty zohľadnila všetky okolnosti prípadu a je primeraná z hľadiska represívneho ako aj preventívneho.

Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Preventívny význam postihu nespočíva iba v účinkoch vo vzťahu k žalobcovi. Postih za správny delikt musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iné právnické osoby, ktoré sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností. Takýto účinok však môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvodený. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprímerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Je nepochybné, že účelom osobitnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie, pričom podľa odvolacieho súdu, písomná informácia vzhľadom na rizikovosť uvedeného sortimentu nemôže zabezpečiť splnenie všeobecnej povinnosti týkajúcej sa bezpečnosti predaja výrobkov, ktorá pre neho vyplýva z ustanovenia § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a v tomto kontexte aj z ustanovenia § 9 ods. 3 vyhlášky. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného, berúc do úvahy, že kontrola dodržiavania predpisov, ktoré sú prijaté za účelom eliminácie rizika poškodenia zdravia a majetku spotrebiteľov, je opodstatnená, tak isto aj prísne sankcie v prípade ich porušenia, dospel v predmetnej veci k záveru, že pokuta vo výške 250 000 Sk je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná tak z hľadiska represívneho aj preventívneho. S ohľadom na hore uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil. K námietke žalobcu, že jediným podkladovým materiálom vo veci je inšpekčný záznam z kontroly, a tento doklad neobsahuje zistenie inšpektorov SOI, že by v rámci kontroly a vykonaného nákupu pyrotechnických predmetov požadovali od obsluhujúceho personálu nejaké vysvetlenie k použitiu zakúpeného tovaru, resp., že by na základe ich požiadavky im nebolo podané vysvetlenie je potrebné uviesť, že pokuta nebola žalobcovi udelená za uvedené zistenie, ale za to, že žalobca nedodržel povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač - dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji inšpektori nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v

rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu Č. 536/1 991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov, čím bol porušený § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Táto skutočnosť nepochybne vyplýva z inšpekčného záznamu z kontroly a k tomu zisteniu žalobca neuplatnil žiadne výhrady. Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zistené nedostatky nemali zanedbateľný charakter, nemožno ich možné považovať za menej závažné a keďže bolo preukázateľne zistené, že žalobca predával pyrotechnické výrobky spotrebiteľom v rozpore s platnými predpismi, následkom čoho boli porušené práva spotrebiteľa chránené dotknutými zákonnými ustanoveniami, a to právo na bezpečné podmienky predaja a právo nebyť ohrozovaný neposkytnutím návodu na použitie, bola pokuta správnym orgánom uložená dôvodne v adekvátnej výške. K ostatným námietkam uplatneným žalobcom v odvolaní proti rozsudku krajského súdu je potrebné uviesť, že tieto sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil žalobca v žalobe. Odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd sa zaoberal všetkými námietkami žalobcu, vzhľadom na vecnú a právnu správnosť stanoviska krajského súdu k námietkam ohľadne vecnej nepríslušnosti SOI na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona ako aj k námietkam k neurčitosti výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného, odvolací súd na tieto správne závery odkazuje. Na námietky spochybňujúce právomoc prvostupňového správneho orgánu na ukládanie pokút a týkajúce sa nesprávneho označenia žalovaného uplatnené až v odvolacom konaní súd neprihliadol s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, nepovažoval ich za spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj rozsudku súdu. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP žalobca vzhľadom na neúspech vo veci nemal právo na náhradu trov konania. Žalovaný v zmysle citovaných ustanovení nemá nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V Bratislave, dňa 15.mája 2007

JUDr Igor Belko, v r
predseda senátu

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenička a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **bauMAX SR**, spol. s r.o., Rožňavská 4, Bratislava, zastúpený: JUDr. Jaroslav Ružička, advokát, Kapitulská 15, Bratislava, proti žalovanému: Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.: P/0397/04/04 zo dňa 13.06.2005, rozhodol

takto:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.
Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Odôvodnenie

Žalovaný správny orgán rozhodnutím Č.: P/0397/04/04 zo dňa 13.06.2005 rozhodol ako odvolací orgán o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vydanom Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P/0397/04/04 zo dňa 11.02.2005 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol a zároveň konštatoval, že pokutu uložená prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné Zaplatiť” na účet uvedený vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 250.000,- Sk pre porušenie ustanovenia § 5 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, spočívajúce v nedodržaní povinnosti predávajúceho zabezpečiť predaj pyrotechnických výrobkov spôsobom, ktorý umožňuje jeho riadne a bezpečné vykonávanie, keďže pri predaji nebol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho spotrebiteľia nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, povinnosťou žalobcu bolo predaj výrobkov zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje jeho bezpečné vykonávanie, čo žalobca porušil. Inšpektormi SOI bolo vykonanou kontrolou presne a spoľahlivo zistené, že pri samoobslužnom predaji pyrotechnických predmetov triedy II. nebol v čase kontroly trvale prítomný kvalifikovaný predavač, ktorý by upozorňoval na dodržiavanie návodu na používanie a na požiadanie podával vysvetlenie, ani dozorujúca osoba, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších predpisov. Pyrotechnické predmety triedy II boli voľne vystavené a boli predávané samoobslužným spôsobom bez trvalej prítomnosti kvalifikovaného predavača. Nad výrobkami bola umiestnená televízna obrazovka, na ktorej boli premietané jednotlivé efekty pyrotechnických výrobkov. Kvalifikovaný predavač nebol prítomný pri pulte s pyrotechnickými predmetmi ani pri účtovaní nákupu. Ani pni platení pni pokladni nebol spotrebiteľ upozornený na dodržiavanie návodu na používanie osobou odborne vyškolenou na predaj pyrotechnických výrobkov. Podľa názoru žalovaného z uvedenej vyhlášky jasne vyplýva, že predmetnú povinnosť žalobcu pri predaji pyrotechnických výrobkov nie je možné zabezpečiť len prítomnosťou kvalifikovaného predavača na pyrotechnické výrobky v prevádzke ale aj zabezpečením

trvalej prítomnosti predavača pri samotnom predávaní pyrotechnických predmetov. Nakoľko v zmysle citovanej vyhlášky je predavač povinný upozorniť kupujúceho priamo pri predaji, Slovenská obchodná inšpekcia postihla žalobcu za predaj pyrotechniky bez prítomnosti preškoleného predavača, ktorý by upozorňoval kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie a podával vysvetlenia, resp. bez prítomnosti dozorujúcej osoby, ktorá by prítomnosť takéhoto predavača v prípade potreby zabezpečila. Požiadavka trvalej prítomnosti kvalifikovaného alebo preškoleného predavača, resp. dozorujúcej osoby vyplýva zo znenia § 8 citovanej vyhlášky. Podľa názoru žalovaného je predávajúci pri predaji výrobkov povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom a to, čo je riadny a bezpečný spôsob,

opätovne

ustanovuje

osobitný

predpis.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného s návrhom, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Sme názoru, že dodržal všetky zákonom vyžadované podmienky pre predaj pyrotechnických predmetov, nakoľko nie je pravdou, že nebol zabezpečený predaj pyrotechnických predmetov II. triedy kvalifikovanou osobou, pretože táto bola v čase kontroly v prevádzke prítomná. Dotyčný pracovník nebol prítomný len v momente vykonaného kontrolného nákupu SOI, čo však neznamená, že nebol zabezpečený predaj kvalifikovanou osobou. Žalobca sa napadnutým rozhodnutím cíti poškodený a ukrátený na svojich právach. Zároveň žalobca požiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj Č.: P/0397/04/O4 zo dňa 11.02.2005.

Podľa žalobcu zákonodarca v § 5 citovaného zákona nestanovil predávajúcemu povinnosť zabezpečiť predaj pyrotechnických predmetov kvalifikovanou osobou. Žalobca považuje za právne irelevantné tvrdenie prvostupňového správneho orgánu, že absencia podania informácie o použití predmetných výrobkov je ohrožovaním zdravia a majetku spotrebiteľa. Považuje za dostačujúce, že písomné informácie o použití pyrotechnických predmetov obsahovali všetky tieto výrobky v ponuke. Preto podľa žalobcu ani nedošlo k porušeniu § 8 vyhlášky, v zmysle ktorého je predavač povinný kupujúceho upozorniť na dodržiavanie návodu na používanie a podať vysvetlenie k použitiu len na požiadanie. Žalobca v žalobe uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný uložil žalobcovi pokutu za nedodržanie povinností, ktoré v zákone, či vo vyhláške nie sú stanovené a teda konal nad rámec zákona. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že správny orgán v rámci rozhodovania O veci ako aj v samotnom rozhodnutí urobil vážne právne pochybenia v tom, že na zistené protiprávne konanie aplikoval nesprávny právny predpis. Uvádza, že žalobca bol pokutovaný podľa § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinnosti uloženej vyhláškou k zákonu č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe (ďalej len „banský zákon“) Žalobca je názoru, že vyhláška je vykonávacím predpisom banského zákona, v zmysle ktorého je dozor nad dodržiavaním banského zákona a predpisov vydaných na jeho základe zverený do pôsobnosti banských úradov, a preto sankcie za jeho porušenie sú oprávnené ukladať len orgány štátnej banskej správy a nie SOI, tzn., že nie je ani vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona a jeho vykonávacích predpisov. Žalobca v žalobe tiež namietol nezákonnosť rozhodnutia žalovaného v tom, že žalovaný neuviedol, ako prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Preto podľa žalobcu nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre uplatnenie sankcie za jeho porušenie. V neposlednom rade žalobca napáda nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného. Podľa žalobcu žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti výroku stanovená v § 57 ods. 2 správneho poriadku, keď z výroku nie je jasné, komu bola vlastne uložená určená povinnosť, nakoľko žalovaný v ňom len konštatoval, že pokutu uložená prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu je potrebné zaplatiť na účet uvedený vo výroku rozhodnutia. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 17.10.2005 uviedol, že kontrolou bolo zistené, že predaj pyrotechnických predmetov bol realizovaný v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vo vyhláške Slovenského banského úradu. Pyrotechnické predmety triedy II, ktoré boli odpredané v kontrolnom nákupe, boli voľne vystavené v ponuke spotrebiteľom a boli predávané pri samoobslužnom, prístupnom pulte bez trvalej prítomnosti predavača. Pyrotechnické predmety boli predávané na ploche s voľným prístupom, nad nimi bola umiestnená TV obrazovka, na ktorej sa premietali jednotlivé efekty pyrotechnických predmetov. V čase kontrolného nákupu nebol k dispozícii

žiadny predavač (t.j. ani dozorujúci, ani kvalifikovaný), ktorý by spotrebiteľa pri predaji pyrotechnických predmetov II triedy upozornil na dodržiavanie návodu na používanie, čo vyplýva zo zisteného skutkového stavu zaznamenaného v inšpekčnom zázname. Vzhľadom na znenie § 8 ods. 3 vyhlášky v spojení s § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, bolo konštatované porušenie povinnosti zabezpečiť riadny a bezpečný predaj výrobkov. Podľa názoru žalovaného je pri predaji pyrotechnických výrobkov voľne vyložených v prevádzkovej jednotke potrebná trvalá prítomnosť predavača alebo dozorujúcej osoby na zaistenie vylúčenia akejkoľvek manipulácie s pyrotechnickými výrobkami pred ich oprávneným odberom kupujúcim. Písomné upozornenie uvedené na výrobku pri predaji pyrotechnických predmetov nepostačuje, čím považuje námietky žalobcu za neopodstatnené. Žalovaný uviedol, že pni stanovení výšky sankcie správny orgán zohľadnil nielen charakter protiprávneho konania, ale aj jeho závažnosť, spôsob konania a možné následky zisteného nedostatku. K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona žalovaný uviedol, že podľa § 28a ods. 2 banského zákona na predaj pyrotechnických výrobkov sa vzťahujú osobitné prepisy. Takýmto predpisom je aj zákon Č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Preto túto námietku žalobcu považuje za neodôvodnenú. Žalovaný zároveň uviedol, že výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamieta a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdzuje, pričom v záverečnej časti výroku žalovaný špecifikoval účet a lehotu na zaplatenie uloženej pokuty, ktorú považuje za primeranú k zistenému porušeniu zákona a rozsahu dopadu na spotrebiteľa s prihliadnutím na šírku obchodných aktivít dotknutého subjektu. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a preto navrhol súdu, aby žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutia, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť dotknuté. Úlohou súdu bolo v predmetnej veci preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci uloženia pokuty žalobcovi za porušenie povinnosti podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 5 zákona.

Je nepochybné, že na uvedené konanie podľa zákona o ochrane spotrebiteľa sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností (§ 3 ods. 1 zákona č. 138/2004 Z.z. úplné znenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní — správny poriadok, ďalej len správny poriadok). Zakotvená zásada zákonnosti vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní pri vydávaní rozhodnutia dodržali procesné predpisy ako aj iné hmotnoprávne prepisy, ktoré sa vzťahujú na prejednávajúcu vec.

V súlade s §6 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so Zákonom ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať o spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Správny poriadok odvolacie konanie podrobne neupravuje. Správne konanie od jeho začatia až do

doručenia rozhodnutia odvolacieho orgánu tvorí jeden celok. Ustanovenia správneho poriadku vzťahujúce sa na vydanie prvostupňového administratívneho rozhodnutia majú všeobecnú platnosť a vzťahujú sa aj na odvolacie konanie.

Podľa §47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon) za porušenie povinnosti ustanovenej týmto zákonom uložia orgány príslušné podľa osobitného predpisu predávajúcemu, výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobám uvedeným v § 27 pokutu až do výšky 2.000.000,- Sk. Za opakované porušenie povinnosti v priebehu jedného roka možno ukladať pokutu až do výšky 5.000.000,- Sk.

Podľa § 24 ods. 6 zákona pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia. Podľa § 5 zákona je predávajúci povinný predaj výrobkov a poskytovanie služieb zabezpečiť spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 4 ods. 2 Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby") aj zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa ods. 1, b/ vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie, c/kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov, dl zabezpečuje skúšky na overenie bezpečnosti a kvality výrobkov, e/ informuje verejnosť o nebezpečnosti ohrozenia života alebo zdravia ľudí predajom nebezpečných výrobkov, f/ využíva poznatky iných orgánov a podnety spotrebiteľov, g/ ukladá pokuty.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky Slovenského banského úradu o pyrotechnických výrobkoch Č. 536/1991 Zb. sa na predaj pyrotechnických predmetov vzťahujú osobitné predpisy — napr. občiansky zákonník, zákon o živnostenskom podnikaní, obchodný zákonník. Podľa § 8 ods. 2 citovanej vyhlášky, predávať pyrotechnické predmety tried II a III a podtriedy T1 môžu len osoby s kvalifikáciou pyrotechnika, strelmajstra alebo odpaľovača ohňostrojov alebo osoby, ktoré úspešne absolvovali školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 tejto vyhlášky (ďalej len „predavač“) v organizácii poverenej Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Podľa § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. je predavač povinný pri predaji pyrotechnických predmetov uvedených v ods. 2 upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu dospel k záveru, že je potrebné aplikovať § 250j ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave z pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 26.11.2004 bola vykonaná inšpektormi SOI kontrola v prevádzkovej jednotke bauMAX SR na Chrenovskej ulici v Nitre. Pri kontrole predaja pyrotechnických predmetov bolo inšpektormi zistené, že v čase kontroly nebol trvale

prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch. Nad výrobkami bola umiestnená televízna obrazovka, na ktorej boli premietané jednotlivé efekty pyrotechnických výrobkov, predavač, ktorý bol poverený obsluhou pyrotechnických výrobkov sa k predajnému miestu dostavil až v čase kontroly. Podľa prvostupňového správneho orgánu dôsledkom tohto konania neboli inšpektori upozornení na dodržiavanie návodu na použitie, čo je podľa správneho orgánu v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. Na základe vykonanej kontroly predaja pyrotechnických predmetov triedy II, v prevádzkach žalobcu bol spísaný inšpekčný záznam - protokol s upozornením, aby kontrolovaný subjekt dodržiaval ustanovenia vyhlášky a zabezpečil trvale prítomného pracovníka pri ponúkaných a predávaných pyrotechnických výrobkoch, ktorý upozorní kupujúceho na dodržiavanie návodu na používanie a poskytne vysvetlenie k ich používaniu.

Dňa 25.01.2005 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj oznámil žalobcovi začatie správneho konania na základe vykonanej kontroly zo dňa 26.11.2004 z dôvodu, že boli zistené predmetné nedostatky. Nakoľko žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy v lehote 5 dní od doručenia oznámenia o začatí správneho konania, v ktorej sa mal možnosť vyjadriť k zisteným nedostatkom, prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí zo dňa 11.02.2005 uložil žalobcovi pokutu vo výške 250.000,- Sk z dôvodu, že žalobca nedodržiaval povinnosť, aby pri predaji bol prítomný predavač — dozorujúca osoba priamo pri ponúkaných pyrotechnických predmetoch, dôsledkom čoho pri predaji inšpektori nemohli byť upozornení na dodržiavanie návodu na použitie a nemohli požiadať o podanie vysvetlenia k použitiu výrobku, čo bolo v rozpore s § 8 vyhlášky Slovenského banského úradu č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických predmetoch v znení neskorších právnych predpisov, čím bol porušený § 5 zákona Č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Proti uvedenému rozhodnutiu sa včas odvolal žalobca. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 13.06.2005 odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Súd po oboznámení sa s administratívnym spisom, vyhodnotiac písomné vyjadrenia účastníkov konania, dospel k záveru, že žaloba bola na súd podaná nedôvodne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase vykonanej kontroly sa nachádzal v predmetnej prevádzke predavač, ktorý úspešne absolvoval školenie podľa osnovy a v rozsahu uvedenom v prílohe Č. 2 vyhlášky č. 536/1991 Zb.

V § 8 ods. 3 vyhlášky č. 536/1991 Zb. o pyrotechnických výrobkoch je stanovená povinnosť predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie. Z § 8 vyhlášky však podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva povinnosť predavača pri predaji pyrotechnických výrobkov upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu ústne. Súd z vyššie uvedeného dôvodu preto pripúšťa možnosť, že predávajúci by sa mohol oprávnene domnievať, že povinnosť predavača upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie môže byť splnená aj tak, že pri predaji pyrotechnických výrobkov predavač umiestni v regáli s pyrotechnikou zreteľnú písomnú informáciu — leták oznam s upozornením pre kupujúcich na dodržiavanie návodu na použitie s možnosťou v prípade záujmu o bližšie informácie obrátiť sa na kvalifikovaného predavača, ktorý kupujúcemu na požiadanie podá vysvetlenie.

Vzhľadom na to, že z citovanej vyhlášky Č. 536/1991 Zb. podľa názoru súdu jednoznačne nevyplýva spôsob a forma, akým má upozorniť predavač kupujúceho na dodržanie návodu na používanie, teda povinnosti predávajúceho /predavača/ v tejto súvislosti zákonodarca neupravil jednoznačne a presne tak, aby neprichádzal do úvahy ich rôznych výklad, je možné predpokladať, že bude možná tak ústna ako aj písomná forma upozornenia. Napriek tomu, že takýto výklad citovanej vyhlášky je možný a nie je v priamom rozpore s textom tejto právnej normy, je súd toho názoru, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko ani pri zohľadnení možnosti rôznej interpretácie citovanej vyhlášky si žalobca povinnosť upozorniť kupujúcich na dodržiavanie návodu preukázateľne nesplnil žiadnym z uvedených spôsobov.

Účelom vyhlášky č. 536/1991 Zb. bolo upraviť realizáciu práva štátu v oblasti predaja pyrotechnických výrobkov.

Je nepochybné, že účelom osobitnej právnej úpravy predaja tohto druhu tovaru je ochrana zdravia a majetku spotrebiteľa, takže neinformovaním spotrebiteľa o nutnosti dodržiavania návodu na používanie pri pyrotechnických výrobkoch môže prísť k ohrozeniu zdravia alebo majetku osoby, ktorá nebola zodpovedným pracovníkom alebo aspoň písomnou informáciou pri predaji upozornená na dodržiavanie návodu na používanie.

Krajský súd v Bratislave dospel v danom prípade k názoru, že nepresnosť vo vyhláske zakotvených pojmov samotných alebo nejasnosti ich možného výkladu síce nemôžu ísť na ujmu predávajúceho ale skutkový stav tak, ako je uvedený v inšpekčnom zázname, dostatočne preukazuje, že žalobca sa v danom prípade nevysporiadal s povinnosťami stanovenými vyhláškou žiadnym z možných spôsobov jej výkladu a teda nezabezpečil predaj pyrotechnických predmetov spôsobom, ktorý by zohľadňoval špecifiká tohto druhu predávaného tovaru v porovnaní s tovarom bežnej spotreby. Ak by zákonodarca uvažoval o takom spôsobe predaja pyrotechnických výrobkov, ktorý by sa v podstate ničím nelíšil od predaja ostatného tovaru, nebol by v osobitnom právnom predpise špeciálne upravil podmienky tohto predaja. Aj keď samotný text § 8 ods. 3 vyhlášky pripúšťa rôzne spôsoby výkladu povinnosti predavača pri predaji upozorniť kupujúceho na dodržanie návodu na používanie a na požiadanie podať vysvetlenie, bolo preukázané, že žalobca si túto povinnosť preukázateľne nesplnil, čím porušil § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že zo strany žalobcu došlo pri predaji pyrotechnických výrobkov vyššie opísaným spôsobom k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá ukladá predávajúcemu zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné vykonávanie.

Súd je názoru, že účel predmetnej vyhlášky zrejme smeroval k tomu, aby predaj pyrotechnických výrobkov nebol vykonávaný samoobslužným spôsobom, aj keď samotné znenie vyhlášky zákaz takéhoto predaja nestanovuje, resp. neprikazuje predaj cez pult. Napriek tomu by bolo podľa názoru súdu potrebné v záujme bezpečnosti pri následnej manipulácii s predmetným tovarom takýto predaj realizovať cez pult, bez možnosti voľného prístupu, za prítomnosti predavača s požadovanou kvalifikáciou, ktorý by kupujúcemu podal na požiadanie ďalšie potrebné vysvetlenia.

K ďalším námietkam žalobcu súd uvádza nasledovné: K námietke žalobcu, že SOI nie je vecne príslušná na vykonávanie dozoru nad dodržiavaním banského zákona súd poukazuje na ust. § 28a ods. 2 banského zákona, podľa ktorého sa na predaj pyrotechnických výrobkov vzťahujú osobitné predpisy. Takýmto predpisom je aj zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý okrem iného upravuje aj pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu. Ďalej žalobca namieta skutočnosť, že vo výrokovej časti rozhodnutia žalovaný nerešpektoval požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti výroku, z ktorého nie je jasné, komu bola uložená určená povinnosť. K tomu súd uvádza, že výrok rozhodnutia odvolacieho orgánu obsahuje rozhodnutie vo veci odvolania, ktoré účastníkovi konania zamietá a prvostupňové rozhodnutie potvrdzuje. Z uvedeného je jasné, kto sú účastníci správneho konania o odvolaní, pričom v záverečnej Časti výroku je len špecifikácia účtu a lehoty na zaplatenie pokuty.

Pokiaľ žalobca namieta nevysporiadanie sa so skutočnosťou, že je protiprávne pokutovať žalobcu za porušenie § 5 zákona o ochrane spotrebiteľa porušením povinnosti pri predaji pyrotechniky ustanovenej vykonávacím predpisom - vyhláškou k banskému zákonu, súd je toho názoru, že pri predaji pyrotechniky sa musia dodržiavať ustanovenia banského zákona aj vyhlášky SBU, ktoré sú osobitnými predpismi upravujúcimi podmienky uskladňovania, predaja, nadobúdania a používania pyrotechnických výrobkov. Ak je teda predávajúci pri predaji povinný vykonávať predaj určitých výrobkov riadnym a bezpečným spôsobom, tak to čo je riadny a bezpečný spôsob podrobne predpisuje osobitný predpis. Na základe uvedeného považuje súd námietku žalobcu za neopodstatnenú. Vzhľadom na uvedené bol podľa názoru súdu postup žalovaného správneho orgánu zákonný a napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že námietky

žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia a keďže je toto v súlade so zákonom, žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

V Bratislave, dňa 15.03.2006

Mgr. Viliam Pohančenič

predseda senátu